

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

ROČNÍK XXXIII.

CHICAGO, ILL. 15. PROSINCE 1911.

ČÍSLO 12.

STO TISÍC . . .

V BŘEZÍCH hor a černých lesů
rudé moře . . . Sněžné vlny
vzdouvají se, temně hučí.
Od západu vichry skučí,
do kamenných bijí tesů,
nenávisti, vzteku plny
skuhrají a zlobně vyjí,
stromy lámou, skály drtí,
nad mořem se v mračnech svíjí . . .
Hluboké jest naše moře,
strašlivy jsou jeho víry, —
od dna táhnou stíny smrti,
bouře těžké v sobě tají.
Slzí řeky kdysi pilo:
noci nad ním vzdychávají,
že tam dole hněv a hoře,
že tam leží národ sirý . . .

— — —
Přešly bouře . . . klid jest v kraji,
moře v mír se utišilo,
hladina v zářivém jase
jak by spala . . . Ticho na ní,
vlnky hravé, dovádivé
tančí, skáčí, dál a dále
od večera do svítání,
jak v to moře věčně živé
plynou řeky neustále . . .
Roste vodstvo, rozlévá se,
břehy mizí v jeho pláni,
hladina se prudce zdvihá,
v divém, bouřném kolotání,
hrází hradbu rozmetává . . .
Vlna vlnu letem stíhá,
spousta vod se valí dravá,
v šíř i dál se šumně řítí.

— — —
Což to v dáli, nad obzorem?

Jsou to těžké sněžné mraky,
či roj racků hojným sborem
k slunci míří nad oblaky?
Hoj, to šiky bílých lodí:
bité boky stříbrem svítí,
stožárů les kolébá se,
jak tu brázdí vlny divé,
vztekem jich se mocně brodí.
Na palubách mužů voje
zdatných postav jako z kovu.
Pyšně stojí připraveni
polonazí, beze zbroje:
místo mečů strašné pěsti,
za přilbice lebky tvrdé,
místo štítů plece z žuly,
místo šípů oči hrdé.
Na ráz vln se sotva hnuli,
jenom vesla třískla prudce
v rozbouřenou vodní massu . . .
V lodi prvé statný vůdce
velí hlasno — zas a znovu
mávne rukou, v jeho hlasu
jak by hromu zadunění . . .
Slyšíš zpěv, jenž hrůzu věští?

— “Zrodilo nás mocné moře,
“zaklelo v nás svoji sílu,
“dalo nám svůj hněv i hoře,
“nuže, bratři, ruce k dílu!
“Zazni, písni celým světem:
“Silou lvů, sokolím letem
“v před se valí naše voje,
“vítězně se vrat' me z boje
“za svobodu! Braňte moře!
“S pýchou na nás hory patří,
“mstěte křivdy, mstěte hoře,
“přes sto tisíc jest nás, bratři!” —

Rueh.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Povázíme-li, že bude skoro již let padesát co i v zemi této Sokolstvo prvé símě zasel k povznesení, posile a utužení českého člověka, musíme se jen pozastaviti nad tou neblahou skutečností, že členstva v řadách našich poměrně s počtem lidí našeho jest málo — šeredně málo! Jednoduše řečeno, není přes všechny ty naše snahy upřímné a poctivé ještě pochopení pro věc naši a tak raději dále se holduje frázy, bezúčelnému spolkaření a vyhazování peněz

na věci celkem nezdravé, na spory vzájemné a potírání bratr bratra dnes k vůli “businessu” a zítra z nějaké té zášti osobní.

Výbor pro stavbu Havlíčkova pomníku zamítl návrh náš, aby na pomník umístěna byla malá kovová deska s anglickým překladem známého hesla: “Přislibujte si mně . . .” Jako důvod pro své rozhodnutí udává, že “deska by porušila umělecký ráz

sochy." Nebudeme vésti s výborem spor o to, jak dalece malá deska "porušila by umělecký ráz pomníku", a končíme záležitost tuto jen projevem politování nad tím, že rozhodnutím výboru zmařen jest pokus představití Havlíčka cizincům v zemi této v pravé jeho vznešenosti a nezdolnosti. Leč výbor rozhodl a nám nezbyvá než se podvoliti. Byli jsme nuceni smířiti se s tím, že na pomníku povídá se cizincům, že Havlíček byl statesman (státník) ač octli bychom se ve velkých rozpacích, kdybychom měli cizincům o státnické činnosti Havlíčkově podati bližší zprávy; smířili jsme se i s tím nešťastným nápadem, nad kterým již ne jeden inteligentní cizinec s úsměvem se pozastavil, že na pomník vytesána byla slova, jaká dávají vytesati truchléci vdovy na náhrobní kámen svých nezapomenutelných manželů, a tu snad časem smíříme se i s tou myšlenkou, že malá kovová deska by "porušila umělecký ráz pomníku." Tím pokládáme celou tu záležitost s naší strany za ukončenou.

č.

Nám líbí se, když člověk udělá chybu, když zmýlí se, aneb špatně byv zpraven, napraví, přizná se k chybě upřímně a poctivě! Podle našeho soudu jest tak daleko mužnější a sokolské a ten kdo prošel školou naší tím spíše měl by znát! Neomylným z nás nikdo není, nikdo z našich řad, tak jako nikdo není neomylným z těch bratří našich tam ve vlasti. K vůli jedincům odsuzovati hned celek není rozhodně zvykem naším, jako smutně dojímá nás to nepřátelství, to štvání proti Sokolstvu v Čechách a to nikoli jen živly zpátečnickými. Lecos zaznamenává "Věstník Sokolský" Č. O. S. co jest ovocem pustých útoků, kterých se dopustily v poslední době listy sociálně demokratické, majíce v čele "Právo Lidu" v tom ohledu nejsurovější proti Sokolstvu! Několik těch dokladů uveřejňujeme na jiných místech, aby členstvo naší jednoty znalo i připojujeme následující, jakž našli jsme v "Osvětě Americké": "Minulého čtvrtku konal dr. František Soukup přednášku v Národní Síni na námět: "Poměr socialismu k Sokolstvu." Rečníka představil starosta T. J. Sokol Fuegner-Tyrš pan F. Radil, načež dr. Soukup přikročil ke své přednášce. Odmítl nejdříve výtku, vrženou proti němu před jeho příjezdem do Soustátí a dovedl, že ani sám, ani strana, jejíž jest členem, není nepřitelem Sokolstva. Na důkaz toho uvedl, že sám patřil po dlouhá leta v řady sokolské a i evičení se účastnil a stále pro Sokolstvo chová sympatie. Pak jednal o důležitosti, jež pro národy vůbec a český zvláště má tělocvik a zejména snahy sokolské. Přednáška dra. Soukupa byla velmi četně navštívena a vyslechnuta se vzornou pozorností." Nechechme ani na chvílenku pochybovati o tom, že Dr. Soukup "nejlepším jest přítelem Sokolstva", ani na chvílenku neodvážili bychom se pochybovati o "dobré jeho vůli", kdyby právě ty jeho obrázky nemluvily docela jinak, nejsouce nikterak v souhlasu se slovy pronášenými. Tu obrázek nezměrné bídy českého člověka, ženy jeho slepé, zametače obecního, jehož pustili a hned v zápětí dělnický palác a tiskárna jejich, kde ten zametač dojísta na přímlu-

vu řečníka spíše mohl "dostat práci" a u nich zametati, aneb v jiném tom jejich paláci, pekárně atd., nežli u města a podobně. A jak to sokolské srdce naše se zaradovalo, vidouc ty šiky členstva jednot dělnických evičících a v zápolu, podle vzorů našich a na našich základech proti nám organizovaných! My však přejeme si utužení každého člověka, my se v tom ohledu nikterak netřídíme a protože netřídíme nedivíme se ani "velikému" příteli našich řad, že o naši práci, našem přístupu sletu při ukazování těch svých obrázků neřekl ani jediného slůvka. U nás v té české Americe skoro každý Sokol naší jednoty jest dělník, prohlášení zásad našich v souhlasu jest se vším pokrokovým, volným a snahami lidu pracovního a nám věru nelze vytýkati "měšťáctví" a "kapitál", ale na jedno jsme hrdi, to jest na ty naše zásady, jež nedovolí nám bratříčkovati se tu s kapitalistou a tam zpátečnickem, jen když účele se dosáhne! Tak u nás věci nerozumíme i spokojíme se bez jakéhokoli předsudku s otiskem následujících několika řádků opět z "Věstníku Sokolského": "Dr. Fr. Soukup, vyslanec české strany sociálně-demokratické konečně dojel 2. října t. r. odpoledne zdráv do Ameriky. Zprávu tu zaznamenáváme proto, že zmíněný předák, který "poctil" nás v Plzni názvem "komediantů", našel útulku — v Sokolstvu, jemuž tak vytrvale spílal. Chicagská "Spravedlnost" oznamuje, že 4. října dr. Soukup přednášel v sále budovy Děln. Amerického Sokola a 8. října v Chicagu v síni Plzeňského Sokola "O českém dělnictvu v cizině"."

Národní Jednota Sokolská koná přípravy účastniti se též sokolské výstavy v Praze r. 1912 a tu nám napadá, jak získala by výstavka naše na své zajímavosti, kdybychom ze všech našich hlavních závodů byli zachovali si podoby prvních přeborníků a obrazy ty v pěkné skupině též vystavili. K obrazům těm přidáno by mohlo býti i rodiště borců (někteří z nichž rození jsou v Čechách) jejich výkonnost (ve vrhu, skocích, běhu, vzpírání) pak přesná míra a k této přiložená anthropometrická tabulka, která by ukazovala, jak blízko je ten neb onen borec dle stáří, váhy a výšky své vzornému vývinu tělesnému. Toto oddělení výstavy naší by zajisté poutalo všeobecnou pozornost jak svojí zajímavostí tak i originalností — leč často se nám zdá, že pořádáme nákladné sjezdy jen proto, abychom tam poráželi návrhy prospěšné a přijímali do stanov věci zbytečné.

č.

A zase se sešli činovníci a bratři mnozí té veliké dnes již Č. O. S. v Praze v Sokolně, aby potřásl klidně a s vděkem pravicí jednomu ze svých junáků. Jest náčelník to Č. O. S. a Sokola Pražského br. Dr. Jindřich Vaníček. Po dvacet let stojí na svém místě a po dvacet let vede šiky největší jednoty sokolské a po třicet let neochvějně družstva sokolská jsou mu nejmilejší. O památných sletech hlas jeho mohutný a zjev bohatýra zaručoval vítězství těch šiků zkázněných a přítomnost jeho v Lucemburku, Londýně a Turině zabezpečovala vítězství. Skromný

jest ten bratr náš, silný myslí svou a utuženým svallem těla svého a proto, že tak skromný sotva jsme zvěděli, že naši zase měli jubileum. Stárneme, tak právě dokazují ta naše jubilea sokolská, stárneme vzdávající čest práci i přejeme našemu Jindrovi vše dobré! Našemu Jindrovi? Inu ovšem, je-li drahý všem tam doma i nám musí být, protože výsledky jeho práce sokolské i sem k nám za tu vodu jdou...

V chicagských časopisech objevilo se na počátku tohoto měsíce provolání, dle něhož činěny jsou pokusy pořádati z Ameriky druhou výpravu k VI. Sletu a podepsaní jsou na provolání předáci Župy Fuegner-Tyrš. Uskuteční-li se jejich podnik, pak pojedem do Prahy zase dvěma proudy, abychom podali bratřím v Čechách nepopíratelný důkaz o tom, jaké stanovisko zaujímá jedno sokolské sdružení k druhému, že nemohou ani společně po jedné lodi cestu konati. Nár. Jed. Sokolská nemá s hlavní výpravou nic jiného co činiti, nežli že svolila, aby výprava pořádaná byla s jejím schválením, pod jejím jménem a že závodní družstvo N. J. S. s výpravou tou bude vysláno. Mínil-li bratři z druhého tábora ale pořádati druhou výpravu jen proto, že již ten nepatrný "modrý nátěr" výpravy hlavní jim nedovoluje jeti s námi společně — jakou cenu pak mají ta při každé příležitosti projevovaná přání k navazování bližších styků, jakou důvěru možno míti v tak často opěťované proroctví, že přijde doba, kdy pod jedním praporem se všichni sejdem? Jakou důvěru možno míti v ty nejkrásnější bratrské projevy slovy, když za nimi následují nebratrské projevy skutky?

Oceítáme se i my v ruchu předsletovém. Pracuje se již poznenáhlu na úkolech svěřených těm kterým činovníkům a práce jejich, dobrá vůle i přičinění neměly by rozhodně býti kaleny. Jestli někdo to či ono neschvaluje, jestli jednota ta či ona s rozhodnutím většiny nesushlasí, aneb nemyslí, že V. V. byl oprávněn k nějakému tomu kroku, který rozhodně vyzníti musí na prospěch toho našeho celku, pak taková a podobná stížnost měla by se poslati spíše V. V., nežli do listu. Považte bratři drazí a sestry milé, že dnes list náš se čte hojně i v Čechách, ba v některé tamnější jednotě poměrně více, nežli u nás. Jestli budeme uveřejňovati vše z drobné naší práce přípravné, zejména věci, jež rozhodně širší kruhy zajímají nemohou a v Sokolství jen divný činily by dojem, pak vlastní věci spíše ublížíme, nežli prospějeme! Co dá se vyřídit a napravit v ústředí, co dá se zlepšiti v jednotě, aneb v družstvech atd. bez námahy a jen při trochu dobré vůli jednoduše opravme si doma sami, tak aby se ukázalo, že i my se ehystáme s pravým porozuměním, bez třenic a sporů malicherných k významné a mohutné slavnosti sokolské i všeslovanské v Praze.

Naši na Rusi stěžují, že není pro tělocvičnou soustavu pochopení, že sice tělocvik náš razí sobě cestu do mnohých učilišť a ústavů, ba i škol vyšších, však demokratický duch Sokolstva zůstává stranou

a výchovy tělesné dostává se jen jistým třídám lidu, nikoliv lidu veškerému. A přidáme-li k tomu jak kruhy zpátečnické, tedy svaté synody pohlíží k českému Sokolstvu, které díky "Orlíčkům" u svých "bratěrků v Kristu" notně zostuzeno bylo seznáme, že práce Sokolů na slovanské Rusi není snadná, neboť i Turněři němečtí a hlasatelé švédského tělocviku těžce nesou, že Sokol jde výš a v před na té Rusi, již mněli, že mají již pod pantoflem.

Naše redakční úvaha, uveřejněná v min. čísle, odsuzující oblíbené pořekadlo "Koho svrbí, ten at' se škrábe" zatažena byla k našemu překvapení do novinářského sporu a dala též podnět k různým domněnkám a dotazům, "koho že jsme úvahou tou mínili". Byli jsme tázáni ústně i písemně, byla dokonce i jmenována místa, v která "jsme prý jistě poznámkou svoji mířili", ale my neměli v úmyslu na otázky a pronášené domněnky odpovídati, majíce za to, že kdo poznámku naši četl a rozuměti jí chtěl, tomu není žádného vysvětlování třeba a kdo rozuměti nechce, toho že marno jest o něčem přesvědčovati. Jsme ale nuceni k úvaze té se vrátiti, k čemuž pohnula nás slova redakce "Vesmíru", kde v polemickém článku mezi jiným se praví: "Kdyby v takových případech bylo nutno jmenovati určité osoby a časopisy plným jménem, pak by také vzhledem na svrchu jmenovanou úvahu p. č. mohlo se říci, že on dopouští se téhož zlovyku, jež na jiných tak opovržlivě odsuzuje. A týmž právem mohl by p. č. býti vyzýván, aby jmenoval osoby a časopisy, jež mínil, an jinak by celé jeho psaní odráželo se ve vlastním tom zreadle. Nám je lhostejno úplně koho p. č. mínil." Potud redakce "Vesmíru" a z úvahy té někteří bratři Sokolové vyčetli, že přímo obviňováni jsme, že dopouštíme se sami toho, co odsuzujeme a těm jsme nuceni odpověděti. Řekli jsme, že slyšeli jsme opakovati ono neblahé pořekadlo v sokolské schůzi a jelikož snažíme se vymístiti z řad našich vše, co jest Sokola nedůstojné, žádali jsme, aby aspoň v středu našem takové nízké, nemuzné, podlé jednání nebylo trpěno. Každý může býti ubezpečen, kdybychom při psaní úvahy své měli někoho na mysli, že bychom se neobávali říci, koho míníme. Nelibujem si v "skrývačkách", nedáváme v "Sokole" čtenáři hádati, co chceme říci — řekneme to vždy sami. Tolik byste dnes již, bratři Sokolové, věděti měli! Tak zvanou "očistu" česko-amerického novinářství a našeho nár. života, o jaké v posledních letech tolik se mluví a píše, ponecháváme osobám povolanejším a dbáme jen toho, abychom měli čistě zameteno před vlastním sokolským prahem, poněvač jsme přesvědčeni, že kdyby každý pracoval k docílení, byt' sebe menší nápravy ve svém nejbližším okolí tak jako my pokoušíme se o to v našich řadách sokolských, kdyby každý dříve pohledl okem přísného kritika na svou vlastní domácnost, nežli počne poukazovati na neoprávněnou v domácnosti sousedově, že dostavila by se ta kýžená "očista" záhy sama a to beze všech sporů. V to pevně věříme, dle toho také veškeré své jednání řídíme a nemile nesem, kdykoliv chceme

něco nepěkného ze sokolských řad vymýtiti, že pak sami Sokolové počnou tajuplně strkati hlavy dohromady a pronášeti domněnky, po kom že jsme tou nepěknou věcí chtěli hoditi. Měli jsme za to, že nás za tolik let našeho působení při listě znáte lépe!

č.

Nemůžeme pochopit proč někteří "modří" Sokolové v New Yorku a hned vedle nich "červení" oznamují znovu ve "Věstníku panenky Marie" z 61. ul., jakž zděluje "Dělnický Sokol", ale zaráží, ba hodně překvapuje, jak může jednota, které N. J. S. i náradí a jiné opatřila POUZE a k vůli kroji odstoupiti od nás, když vlastně celá halda stížností tu proti její vedoucím a tak zvaným činovníkům, že vedle křížků mají na kabátě monogramy sokolské. Na vzdor prohlášení zásad našich, na vzdor podpoře, jež přijme se z rukou našich a na vzdor, že dopisovatel jejich musel každou pravdu trochu silnější odvolávat, řekne se, že členstvo již od počátku svého založení jevílo — členstvo mladé prý — zájem o "červený kraj" atd. atd. Proč tedy se přidávali k nám, k naší N. J. S.? Omluvit tím, že očekávalo se spojení veškerého Sokolstva v Americe nelze, protože právě v těch kruzích k nimž se T. J. S. Toledo nyní přidala vlastní kámen úrazu se znal hned od samého počátku jako vytušiti se daly věci, jež žel následovaly! Však na tom nezáleží, jako spíše dokazuje, že br. Stuchlík měl přec jen své doby pravdu, řka: "Že v Zupě Fuegner-Tyrš svobodomyšlnosti přisuzuje se význam podřadný." — Jak ale bude, kdyby tak za nynějšího štvání a řádění "Orlíků" v Čechách skutečně došlo na radu "Českého Slova", aby Sokolstvo, jako živel na nejvyšší pokrokový poslušně kázně na povel z ústředí vystoupilo šmahem z církve! Pochopujete? I nezdá se vám, že my v té N. J. S. přece jen as na pravé jsme cestě a rovněž tak bratři D. A. S., třeba vytýkalo se, že "oni jako my jsou méně vlastenečtí!"

Jako my ovšem, že i bratři Slováci mají potíže s výběrem družstva do Prahy, však v jednom lépe nás to jest pomalu a jistě pracují, nežli by snad již vykonané a dobré práci překážeti chtěli. Nás účast' bratří slovenských jen těší. Byli s námi již jednou v Praze a tentokráté chtějí zaletěti si i tam domu pod Tatry. Význam této návštěvy nelze podceňovati, protože by vedla k vzpružení lidu slovenského doma, protože by vedla k založení hnízd sokolských volnějších, nežli by tak mnohý panpáter zaonačiti mohl. Pokud se vlastní výpravy týče, zdělují obě firmy, jak Brodský a Sovák v New Yorku, tak i F. J. Skala & Co. v Chicagu, že přihlášky se množí, však že třeba každému co možná si pospíšiti se závdavkem, protože chceme, aby naši i hosté naši měli místa co nejlepší. V Čechách se již na nás těší a my jsme jisti, že ta naše výprava nikterak nesklame, třeba i "true výpravy" byly v proudu.

Jestli se zase kde jednou osvědčilo, že tlak budí protitlak, tož jistě jest tak v Sokolstvu v Čechách a na Moravě. Jen slyšte: "Od posledního sletu vše-

sokolského v Praze v r. 1907 přibylo členů 36,109, z nichž jest 7786 žen. — V r. 1910 přibylo 104 jednot a 9588 členů, takže počet čes. Sokolstva dosáhl dne 31. prosince 1910 95,077 členů sdružených v 953 jednotách a 38 Župách. — Potěšitelno při tom jest, že Sokolstvo vniká v poslední době silně na venkov. Nemalou zásluhu o to mají klerikálové se svými "Orli", kteří chtějíce vývin Sokolstva zakládáním orlích hnízd zadržeti, docilují pravého opaku. Nejlepším dokladem toho jest Morava, kde klerikálové vypověděli Sokolstvu bezohledný boj. Kolik špíny, hany a kalu bylo naházeno od hlasatelů a t. zv. zastanců čistého učení Kristova na činovníky sokolské a na Sokolstvo vůbec. Ale jak vše ukázalo se marným! Rozvoj Sokolstva tím nezastaven, nýbrž právě naopak. Sokolstvo zejména na Moravě jest na vítězném postupu, o čemž svědčí tato čísllice: V r. 1909 přibylo na Moravě 3835 a v r. 1910 3798 nových členů, tedy za poslední léta nejprudších štvání klerikálních 7633 členů a 82 jednot."

Kdož ze Sokolů neznal by jména prof. Dr. Václava Em. Mourka, kdo neznal by jeho slovníky německé i anglické a jiné ty mnohé práce jeho filologické. Byl nejlepším odborníkem germanistou na českém vysokém učení pražském, veliký přítel studentstva a nás Čechů amerických zvláště, zejména od té doby, kdy práce jeho, ty jeho skvostné slovníky doznaly uznání i mezi námi, protože zde nejlépe jsme oceniti mohli. Mourek byl i přítelem Sokolstva a v Čes. Budějovicích jako jednatel mnohé dobro vykonal na prospěch věci naší. O slavnosti otevření nových místností Sokola tamtéž napsal znamenitý proslov, jakž nalezáme v "Sokole" r. 1873 v čísle 3. a 4. a v těch jeho slovech nejlépe se zračí, čím Mourek byl Sokolstvu. Pravít' mezi jiným: "— v zdravém těle bujně střídají se krve proudy a Sokol následkem toho jest vnímavým pro všechny dojmy, rychlým v myšlenkách, rázným v jich provádění" — "čí však tělo silné jest, ten také brzy bude toho si vědom, nabude důvěry v sebe, bude odhodlaným a rázným, stane se povahou přímou a neoblomnou zároveň, stane se zkrátka řádným, skálopevným. Charakterem, jenž dovede postaviti se co řádný muž v životě a dovede odolati sebe mocnějšímu návalu protiventství, jimiž život tak jest bohatý." Tak psal před 38 lety nadšený profesor a Sokol. Pak šel již tím životem vědátora a vždy zůstal náš. Takových synů nemá matka Čechie mnoho, a žel tolik jich již v době poslední odešlo. Mourek zemřel náhle 24. října i pochován byl s poetami sokolskými. Památce jeho naše vděčná vzpomínka.

NĚKOLIK VÁŽNÝCH SLOV.

Pamatujeme se, jakoby bylo dnes, když prvé číslo listu našeho vyšlo v novém hávu a naším pořadatelstvím, dne 15. ledna 1904, že v řadách našich čtenářů i našich písmáků objevil se radostný záchvěv, že tu soukromě, tam přímo veřejně vysloven byl obdiv snahám našim, ano jinde spůsobili jsme jen milé překvapení. A od té chvíle od po-

řadu svého jsme se ani o píď neuchýlili, ba naopak pečovali jsme o zvelebení listu svého obsahově i ve vlastní výpravě. O důležitosti sokolského tisku netřeba mluvit a věru, že není jen část' technická, na kterou zvláště třeba poukázati, ale i ta část', jež za žádných okolností, za žádných poměrů a za žádných podmínek nelekala se říci přímo a poctivě kus té pravdy, jen když bylo na prospěch našich řad a toho našeho listu vůbec.

Za tu řadu let podařilo se nám vypěstovati si nové spolupracovníky, co zatím staří písmáci rovněž pomáhali a tak list náš octl se tam, že musí se s ním počítati již proto, že pronášené tu úsudky, úvahy a pokyny vždy založeny byly na zkušenostech vlastních. Čeliti nepřátelům věci naší jsme dovedli, ba bili jsme se rádi všude za volného člověka, českého člověka však zvláště. Chápali jsme úkol svůj a jestli učinili jsme svědomitě povinností svým zadost, ponecháváme na rozhodnutí Vám bratří a sestry i čtenářové milí, však hned v té chvíli, co slova tato jsme vyřkli, naskytuje se otázka druhá: Zda-liž pak i vy konali jste povinnosti své vůči úřednímu orgánu naší jednoty?

A tu bez rukaviček povíme vám jednoduše, že málo vás, hrozně málo, kteří jste čtli, kteří jste o čteném uvažovali, kteří jste o radách našich a posudecích mluvili na schůzích jednot vašich a ještě méně vás, již vzali jste si, abychom tak děli, k srdci mnohou tu pravdu, mnohý ten pokyn, třeba i na vás osobně aneb na jednotu vaši přilhal. A jak jste si líbovali, když ten či onen bratr, cvičitel aneb činovník "dostal co proto", jak jste si mnuli ruce radostí, že konečně u nás dovedeme si zvykati na sebekritiku, a jak hned v zápětí jste zuřili, jestli jen z daleka i vás se týkati mohlo, vaši jednoty aneb vašich činovníků. Jak se to tlouklo pěkně a "po sokolsku" tím listem o stůl a kolik se pak na vztek někde "vypilo". Jinde zase vymlouvají se, že neumí čísti, že do domu dva listy dochází a proto oba se hned po dodání poštou leckde povalují a jestli jest v rodině tajemníka hodně dbalého, povalují se i čísla "Sokola Amerického", jež náleží místní jednotě, členům její. Kde kdo v jednotě se táže na takové hlouposti, "kdo chce číst, at' si čte, my nemáme času, abychom se soužili s tím, co v Sokolství se děje, leda až zase bude nějaká ta "paráda", pak, "bratře drahý", na zapůjčení mého automobilu můžeš počítat!" Tak a podobně mohli bychom si stěžovat. Ale k čemu a nač? Pouhou stížností se málo dokáže, jako spíše prací a činem.

Čin jest poměrně snadný. Dejme dobrý příklad my staří těm mladším, čtěme my a o čteném si doma hovořme, pak hovořme ve společnosti a v jednotách svých i snažme se vzbuditi zájem o ten tisk náš i v kruzích nejšířších, jakž po stránce vzdělavatelné, tak i obchodní.

Výmluva na to, že máme takových 'papírů' celé haldy, neplatí, také výmluva na jiné orgány jednot podpůrných a jiných, k nimž náhodou patříte, nestačí, protože list náš jest listem sokolským a co hlavního, svého druhu jediným. Okolnost tu zdůrazňujeme a čtenář jen trochu pilný nám jest svěd-

kem! Řeknete si, že jako na sklonku roku neměli jsme o čem psát a proto že těchto několik vážných slov...

Nikoliv, tak se věci nemají rozhodně. Chceme pouze poukázati na sílu a moc tisku živlů zpátečnických, na moc a sílu tisku bezzásadního a na moc a sílu tisku "žlutého" aneb i jen obyčejného anglického. S takovou a podobnou velmocí, často na předsudku založenou i klamu, musíme zápasiti, lid svůj poučovati a v každém ohledu otužovati. V tom úkol naší instituce výchovné jest překrásný, ale pouze a jedině na tom našem papíře rozhodně zůstatí nesmí, ta myšlenka naše musí proniknouti nejprve ovšem do našich tělocvičen, do našich jednot a pak do všech kruhů českých lidí, pokrokových zvláště! Úkolem tisku našeho jest zvyšovati uvědomění českého lidu a přinášeti mu poznatky, nejen co jest v Sokolství, ale i z oboru myšlenkové činnosti celého světa sokolského i moderního lidstva vůbec.

Úkol listu našeho dojistá tedy jen obrovský! Jsme si toho vědomi, jako opět věříme, že i povinností každého Sokola i Sokolky jest v práci naší pomáhati nám, pomáhati listu svému a rozsévati pravdy jím hlásané i přispívati k uskutečnění dobrých našich snah. Vidíte přece všude, jak klerikální tisk se šíří, jak pracuje a s ním každý jejich čtenář; vidíte, jak pracují "nové proudy" nové "svobodomyslnosti", jež vykládá se všelijak a jest pouhým ramenářstvím, jak ubijí se staré naše vymoženosti a jak dorost náš a mládež naše již "o věc naši dbá," jak dbávali jsme my a jakž vlastně to Sokolství ve skutečnosti požaduje.

Nestačí patřiti jen k Sokolu, ba nestačí jen sám si občas list náš přečísti, co zatím děti jeho jdou v neděli do "Sunday school" aneb přečtou si raději list anglický. Nestačí jít jen do schůze, co ten synátor jeho a dcera jsou někde na "pětákovém" místě v tělocvičně, ba ani nestačí pouze nějakým tím dollarem utišiti to "sokolské svědomí" a pak zase dál a pohodlně nechat vše "běžet".

List náš má být obrazem naší činnosti, koná v tom ohledu, co může, a na vás všech bez výminky jest nyní, abyste pomohli. "Nu, vždyť si naň připlácím!" namítne snad někdo z vás. Zde jsme právě: **příplácením se ještě nechte**, a my jen chceme, aby i to, na co si připlácíte, také svědomitě a pilně jste čtli, neboť mají-li se kroky naše dařit, chceme-li, aby úkoly předsevzaté se povedly a v díle sokolském pokračovati se mohlo, pak třeba každého z nás, aby věc vlastní znal, aby o ní promlouvati mohl, pro ni zaagitovati dovedl a co hlavního, aby ostří nepřítelů spíše naučil se lámáti. Pak přestane vymlouvání, že to či ono důležité pro ten celek náš a s tím pro každého jedince, jakž list náš přinesl, jsme nečtli, v listu pohozeném již hledati nebudeme a konec konců ani neporozumíme, protože bez tak vyšlo v pokračování a pod.

Pracujeme pro vás a jen pro dobro věci naší společné! Máme úctu ku každému poctivému přesvědčení, ale o tolik žádáme a tolik práva žádati máme, abyste čtli svůj vlastní orgán, hodně čtli —

bude pak zdar všech počinů našich snazší, snáze věc se pochopovati bude, pokračovati lépe a co hlavního, každý zdar dosažený, bude zdarem všech nás a vaší zásluhou.....

POTŘEBA TECHNICKÉ KOMISE.

Po každé, kdykoliv Sokolstvo vystoupí společně, aby podalo ukázky své výchovy tělesné — vystupuje před zraky našimi duch dávno pohřbeného návrhu, aby zřízena byla v našem středu technická komise, která by každé společné vystoupení měla pod svým dozorem. Pravíme, že zjevuje se nám pouhý duch tohoto našeho návrhu, neboť návrh sám byl samými Sokoly pohřben a obáváme se, že při naší úzkostlivé bázni před vším novým, před pokrokem, přede vším, co až posud "jsme nebyli viděli jinde," před jakýmkoliv zlepšením — nedočkáme se hned tak, že by návrh ten dočkal se svého vzkříšení.

Jaký měl býti účel komise této?

Bdítí bedlivě nad tím, aby vyspělost naše co celku nebyla posuzována dle schopností, choutek jednotlivců. Organizace stojící na vyšším stupni vyspělosti nežli naše, komise takové mají — a žárlivě bdí nad tím, aby jednotlivci svojí tvorbou nerepresentovali před širší veřejností celek — jenom my na utvoření komise takové se bráníme a neubíjeme-li každý podobný návrh přímým odporem, odsoudíme jej k zániku nevšímavostí. — Dotkneme-li se v orgánu jen slovem ješitnosti některého neb některých a to slovo jest zastrčeno v spoustě čítecí látky, že i pisatel je s těžší nalezne, bystré oko dotčených je postřehne na první pohled a do redakce již hrnou se protesty a odvety; ale návrh, čelící pro dobro celku, třeba na první stránce otištěný, zůstává u nás bez povšimnutí; abychom o něčem takovém svůj náhled v listě projeví, na to jsme při své bujarosti a pokrokovosti příliš pohodlnými.

A přec — nic vyspělost naší co celku nestavilo až posud do tak nepříznivého světla, jako když při společném vystoupení vřadí se do evičebního pořadu vše, cokoliv jenom tomu neb onomu evičiteli napadne. Stačí jen s něčím se přihlásiti a věc je hotova. Často připomínala nám některá naše evičení ukázková spoustu pestrých barev, na plátno beze všeho ladu a skladu hozených; viděli jsme jen pěkné barvy a marně pátrali jsme po obraze — ale pravý labyrint těch různých, se všech konců těloevičného světa sebraných eviků provede se za zvuků hudby, obecenstvo tleská — zpravodaj neodborník napíše, že "ladné pohyby budily pravý obdiv" — a my máme radost, že sokolská myšlenka slavila zase jeden veliký triumf.

Technická komise, která nad společným vystoupením měla by vésti přísný dozor, která měla by dbáti toho, aby jen tvorba v každém ohledu dokonalá připuštěna byla na program, měla by i veliký vliv na vzdělávání, zdokonalování našich evičitelů, pokud tito ukázali by se býti jakémukoliv poučení přístupnými. Kdykoliv by některému evičení vytkla chyb, zajisté byla by též s to evičiteli neb evičitelům vysvětliti, jak chybu napravit, jak a proč

v budoucnosti chyb podobných se vyvarovati. Mnohdy i zkušený evičitel tak do určité myšlenky se vžije, že stále a stále pohybuje se v úzkém rámci své tvorby, nevída východiště, nevída jak práci svoji rozvinouti a tu jediný pokyn by postačil, aby vytvořeno bylo dílo pěkné, dokonalé, které by pak nejen evičiteli ale i celku sloužilo ku cti. Členové komise dohlíželi by též na to, jak evičení pro veřejné vystoupení určená jsou naevičena, neboť až posud postrádáme přesnosti, až posud veřejná vystoupení jak Sokolů, tak Sokolek a dětí velmi často prozrazují, že nad výevikem jejich nebí evičitel, jehož bystrému zraku neujde jediný chybný postoj, jediný nedbalý pohyb, jediný nepěkný krok, špatné držení těla.

To bylo by také dobrou cestou k našemu zdokonalování se po stránce technické. Bude v našich řadách míti někdo dosti odvahy, aby dávno pohřbený návrh oživit se pokusil? My bychom se o to pokusili sami, ale je těch našich k dobru celku čelících návrhů na sokolském pohřebišti taková řada, že bezmála nevíme, kde s tím "krísením" začít dříve.

ZDRAVOVĚDA.

Již Kodým ve svém díle, pod tímto názvem vydaném, praví v proslavu, že "Zdraví hlava všeho." Z toho také důvodu na těchto místech přinášíme takovéto a podobné články i navazující na část minule uveřejněnou, znovu zdůrazňujeme, že předejití nemoci lepší jest léčení. V některých případech člověk k tomu či onomu onemocnění bývá sklonější, jindy opět jakoby jedno onemocnění téhož druhu na přístě se neobjevovalo. Tak jeden záchvat rheumatismu nemusí zůstat ojedinělým, kdežto osýpky dostaneme z pravidla jen jednou. Jindy zase nemoc jedna vyvolá druhou, jako v cukrovce snět', kdežto při dost malém zánětu tkáně plicní nákaza tuberkulosní snáze se udá a podobně. Odtud, proč při předejití nemocem snažíme se odstraňovati příčiny.

Nemoci, jež vznikají z pokrmu, označujeme ne-trávením, i povstávají z nevhodně voleného jídla, nestřídmosti a jiných podobných pochodů v ústrojí zaživacím, jež zoveme přímo otravou. Povaha těchto otravných látek se ovšem hodně různí a nemusí to být přímo jedy, jako otrušík a podobně, ale jsou látky, jež stávají se otravnými následkem změn, jež v ústrojí zaživacím se dějou. Tak pouze a výhradně škrobové látky, používané po delší dobu, mohou se státi tělu našemu jedovatými i mohou pak ovšem vyvolati mnohou poruchu. A nestřídmost v jídle i pití hodně zaviniti může.

Dále jsou tu i choroby zaviněné cizopásmíky v ústrojí zaživacím. V takových případech ovšem na potravě naší cizopásmík se příživuje a někdy i na stěnách střevních vznícení způsobiti může, ne-li více. Jest nanejvýš důležitě, aby z potrav v těle co nejvíce zůstalo a dle toho volba její se děla, jednak aby částky spotřebované se nahradily, jednak aby tělu dostatečné teplo se způsobilo. Víme, že pokud

člověk jest na živě, jest tělo jeho teplé a to stejně teplé. Podle teploměru 98 $\frac{3}{4}$ stupňů podle Fahrenheitita. Tak teplá jest totiž proudící v těle krev a tudíž celý vnitřek těla našeho. Tato stálost teploty jest jako topí-li se v kamnech ustavičně, zůstávají stále teplá. A v tom našem těle topí se bez přestání. Palivem jsou požitá pokrmu a není-li jich, přikládá se i z vlastního těla, je-li jich ale zase moc, ústrojí tím trpí.

Pokud se týče příčin choroby zaviňujících, můžeme mluvit o příčinách mechanických, lučebních, tepelných a konečně o takových, jež zaviňují specifické čili jisté zvláštní pochody a onemocnění přicházející zevně. Proto se říká, že příčiny ty jsou exopathické, t. j. zevnější a autopathické čili vnitřní. Takovéto roztrídění však, jako každé roztrídění, není vždy uspokojujícím. Mechanické příčiny zahrnují po většině choroby a poruchy chirurgické, jako poranění atd. Zabránití těmto, není v moci hygieny.

Lučební příčiny v posledních letech zcela omezeny jsou na působnost lučebních těles na ústrojí, to jest těles na povrchu se vyskytujících aneb zevně přicházejících. Vsaak ale také tolik jest pravda, že i uvnitř těla tolik jedovatín nashromážditi se může, žeť horší jsou jedů nejprudších.

Tepelné příčiny závisí od tepla a zimy, vedoucí mnohdy až k rozkladu tkáně porušené, kdy náleží do oboru ranhojiče. A zase jsou jisté nemoe, v nichž teplo a chlad hrají hlavní úlohu. To týká se hlavně blán sliznice v ústrojí dýchacím, protože ty vydány jsou právě nejvíce na pospas vlivům tepla a chladu, byvše ponejvíce na povrchu tkáně vlastní; jestli jest kožní oběh krevní příliš činným a teplota hodně vysoká, náhlá změna teploty, tedy náhlé ochlazení, vede k rychlému stažení se vlásečnic (nejmenších to a úzkých tepének síť, jež veškerá ústrojí prostupuje a přivádí látky výživné), které na povrch vedou a pak následuje větší odtok krve do vnitřnosti; později orgány tyto mohou trpěti následkem velikého překrvení a to v poměru, jak mohutný byl ten proud krve a jak přímý. Nemůže o tom býti pochyby, že v tom právě spočívá celý mechanismus běhavky, červenky a jiných katarů, jakž hlavně ve vojště nalezáme na pochodu do jiných krajin a jak bývá u obyvatelstva krajin tropických.

Teplota může míti značný vliv na příčinu nemoe. Tak úpal, úžeh a přemožení horkem zaviněny bývají, jak víme, stoupající teplotou, vedrem, tak jako náhlé změny neméně jsou důležité. Vlhko samo a se změnami teploty rovněž mnohé zaviňuje. Změněný tlak vzduchu, buď více aneb méně, jakž toho či onoho jedince jest zvykem a na kolik vydrží, též spůsobiti může choroby různé. To platí hlavně o zvýšeném tlaku, kdy očitáme se na příklad v té či oné jeskyni aneb vystupujeme na hory, kde řídkší jest ovzduší, tu i onde plíce a srdce trpí.

Jednou z hlavních a nejdůležitějších příčin nemoe jest rozhodně NÁKAZA, čili přenesení nemoe z jednoho člověka na druhého, buď přímo vlastním stykem aneb nepřímou ze vzduchu, šatu, vřkalu atd. Nákaza a otrava jsou názvy, jež používají se, jako

by byly stejné a to začasť vede ku zmatku. Staly se sice pokusy od té doby, co objevily se mnohé příčiny některých nemoe, aby činilo se jakés rozhraní přesnější mezi nákazou a otravou, ale pokusy ty celkem se nezdařily. Obě třídy těchto nemoe se navzájem kryjí a čím spíše poznáváme příčinu nemoe, tím větší naskytují se obtíže, pokusíme-li se o rozdělení jich na dvě skupiny, to jest nakažlivé a otravné (kontagijní), kde jest nákaza čili živá látka organická, která vniknuvši v tělo, spůsobuje nákazu; většinou bakterie. Infekce, otrava, nákaza čili vniknutí organismů živočišných a rostlinných, majících spůsoblost v živém těle růsti a se množiti, do živého ústrojí kůží — ranou — i neporušenou, dýchacím ústrojí, zažívadly. Podstata četných chorob.

Tak připomeňmež si malarii, jež nejlepší podává nám příklad infekce a uvažujeme-li o této chorobě, přijdeme k tomu náhledu, žeť nejnižší druh nákazy. To jest, infekce záleží na specifickém činitele, jako nákaza; v prvě však zranitelnost jedince musí se zvýšiti, nežli choroboplný činitel může se vyvíjeti ve své specifické, jemu vlastní působnosti.

Příčina nákazy aneb lépe látka, která se přenáší z případu k případu, jest ovšem věc veliké důležitosti i poskytla dosti látky ku sporům, z nichž mnohé dnes jsou historické. Jsou příčiny tudíž, abychom věřili, že všechny nakažlivé a infekční nemoe závisí na jistém stálém prvku každé jednotlivé nemoe. Tento činitel nikdy se nemění ve značné většině případů, kdežto jen v malé menšině zdálo by se, že infekční látky mohou spůsobiti více stavů, nežli pouze jeden, když studujeme a snažíme se rozpoznati klinicky. Tak jisté bakterie (*Streptococcus pyogenes*) zaviňují růži — erysipelas —, tak jako hnisání a s tím spojenou horečku atd. Jedno jest jisté, že hlavním prvem, se stanoviska příčiny i příznaků v nakažlivých nemoech, jest specifický zárodek. Tak děje se a pokračuje vždy a třeba byla mohutnost nákazy větší aneb menší, vlastní typ se nemění v žádný jiný důležitější faktor. Co vlastně tento stálý prvek, který se přenáší z jedince na jedince jest, čím dále, tím více se poznává studií bakterií (*Schizomyceety*). Jsou drobnohledné, nejčastěji jednobuněčné, nejniže v rostlinstvu stojící organismy, skládající se z protoplasmatu a blány buněčné. Tvaru jsou nejrozmanitějšího, nejčastěji kulovité — kokky —, tyčinkovité — bacilly —, nitkovité, vrtkovité — spirilly —. Jsou zpravidla bezbarvé, některé zelené, červené. Barviva anilinová dyehtivě jímají a tak pod drobnohledem pozorovati se dají.

Pověděli jsme zatím něco z té naší zdravovědy. "A k čemu zdravovědy?" snad řekne mnohý z vás. Inu, jen proto, abychom vedle toho našeho těloeviku znali, co tělu našemu prospívá i myslí naší, abychom pak snáze poznali, čeho uvarovati se třeba a co konati, aby blahodárné výsledky našeho soustavného těloeviku nenáležitou správou života se nehubily a my lehkovážně nejednali ve šetření zdraví svého.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Pořadatelé:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, CEDAR RAPIDS, IOWA.
JOSEF ČERMÁK, 1641 Millard Avenue, CHICAGO, ILL.
Tel. Lawndale 1974.

Editors:

Veškeré dopisy a práce pro "Sokola Amerického" buďtež zaslány hlavněmu pořadateli za list zodpovědnému:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu příjímá jednatele Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st St. New York City, jednatele Výkonného Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

"DO SVÉHO CHCEME!"

Pod tímto nadpisem píše ve "Věst. Sokolském" nej přednější píšák sokolský v Čechách, br. K. Vaníček, vyzývá sokolské jednoty, aby stavěly si jen tělocvičny, pro sebe, pro svojí činnost a pro nikoho jiného. V pozoruhodném článku tom praví mezi jiným:

"Když ptáčka chytají, pěkně mu zpívají" — "a ne jeden ptáček sokolík chytil se již na pěknou písničku o svorné součinnosti. Někde přímo nadšeně rozhodne se členstvo pro dům spolkový, jinde jsou tvrdší palice, které jen svůj těžce sebraný groš stavební opatrně potěžkávají, nemajíce mnoho chuti, vlézt do pasti. Na takové jde se oklikou. Některý vlivný pán vezme si na starost bratra starostu a usedlejší členstvo starší; budou-li ti získání, však ti mladí fanfaroni cvičící povolí!

"A tak se staví dům spolkový. Dobří cvičenci, jimž hlavně záleží na prostorné, vzdušné tělocvičně, pozorují s hrůzou, jak velké místo zaujalo jeviště; však, hoši drazí, dočkáte se ještě větších a nepříjemnějších překvapení! Podívejte se jen, kam vám dali šatnu: dosud jste měli komoru, teď budete mít sklep, tot' celý rozdíl. Chtěli jste správy? škrtat vše, co zbytečno. A tak se dovídáš, brachu milý, že nutna jest sice herna, bohatě vypravená, nevyhnutelná kuřárna, ale holou zbytečností že jest skromná spráchozna. A ty jsi se na ni tolik těšil! Inu, na cvičení ve vzdušném, prostorném sále. Ač jeviště zaujímá celou třetinu sálu, nereptáš, máje na mysli zájem celku. Ale myslíš, že tomu celku leží jen trochu na srdci zájem Sokola? Jak se mylíš, hochu drahý! Počkej,

"až přijde divadelní společnost; nezačvičíš-li si jen šest neděl, budeš nebi děkovat. A náčelník vlasy bude si rváti, až dostaví se mu po divadelní pohromě do prvního cvičení hrstka věrných — sotva polovice počtu dřívějšího. Všichni ostatní zatím odvykli, zlenošili, odpadli, to se těžko napravuje... Těšil jsi se, že nebude více třeba stěhovati každé soboty náradí — dočkej jen masopustu, uvidíš. Všecky spolky od Besedy až do zábavního spolku "Rámus" mají svůj "representační" ples, nebo "elitní" věneček, to bude nějakého hareo-vání! Že v pondělí sál ještě řádně neuklizen? Snad se mistr dekoratér "k vůli tvým kotrmelcům" nepřetrhá?

"Zkrátka Sokol v milém domě spolkovém všade jen překáží, vznikají nedorozumění, kyselosti "a radost ze života v nových místnostech jest ta tam. Místo vzrůstu dostaví se často ochabnutí, pokles, úpadek . . ."

Měli jsme stále za to, že jen v Americe my Sokolové býváme "v podruží" ve svých vlastních síních — a vidíme, že v Čechách není lépe. Sokolské jednoty při stavbách svých "důstojných stánků" pečují o vše možné — o divadla — tance, zábavy — a nikdo netáže se: nebude tím trpět náš hlavní účel? Namítne se: velký dluh, musíme hrát divadla, musíme pronajímati síň pro plesy a zábavy! A proč jste stavbou velkých síní takový dluh na sebe uvalovali? Otázkou se a dostane se nám za odpověď: "Aby česká veřejnost mohla býti hrdou na takový důstojný stánek!" A "české veřejnosti" vzedme se hrdý pýchou nad "novým, důstojným stánkem" v den slavnostního otevření při slavnostní řeči a hlučných fanfárách — druhý den ale již si hledí každý zase jen svého a nechává Sokoly, aby se svým velkým dluhem sami plahočili, jak nejlépe dovedou.

A zde leží ta pravá příčina, proč "pod vlastním krovem" ta pravá sokolská činnost pravidelně ochabne; Sokolové znají, že jsou "pod vlastním krovem" pouhými podruhy, že jsou trpěni jen z milosti, že nesmí vzhled tanečního sálu kaziti náradím, že nesmí si dle chuti poskočiti, rozběhnouti, hlasitě, od srdce se zasmáti, aby nevyrušovali ochotníky nebo zpěváky při zkouškách, že musí cvičení odkládati, když síň pronajmuta jest pro ples "vzdělávacímu klubu Rámus" — a tu dostaví se chvíle ochabnutí a ve schůzích se vymýšlejí stále nové a nové plány, jak sokolskou činnost vzpružiti, jak tu naši mládež do cvičení přivábiti a ji tam udržeti. Proto také dopisy v našem orgánu uveřejňované oplývají nadšením a chválou o zdaru divadla, o "pronikavém úspěchu koncertu", o zdařilém "velkolepém plesu" a končí vždy truchlivým refrainem: "Žel, že činnost v tělocvičně není takovou, jakou by při našem počtu měla býti. . ." A při tom všem — což budiž bohům žalováno — při slavnostech hází se frázemi, že "stavíme své veliké stánky jen proto, aby Sokol měl více místa pro rozpjatí svých peruti." Liděm slovům věří, veřejný tisk slova ta otiskuje, provádí je slovy nadšené pochvaly a povzbuzení, ale že pak, — když Sokol opravdu chce

v nové budově své perutě volněji rozpjati, "finanční výbor" mu je náležitě přistříhne, o tom jsou vedeny jen tiché nářky a proto se veřejnost o nich nedozvídá a každý jen se diví, čím to jest, že Sokol pod vlastním krovem tak živoří.

JEŠTĚ SLOVO O TĚLOCVIČNÝCH TANCÍCH.

Vytýká se tělocvikův mužskému — a to právem — že žene se pouze za okázalostí, při čemž stránka hygienická jest úplně pomíjena. Vytýká se mu, že věnuje se příliš velká péče vývinu svalstva na pažích, jelikož pažím v tělocvikův mužském ukládá se úkol, pro jaký přírodou nebyly určeny. Učíme evičence státi a choditi elegantně o rukou — ale zpřímá státi, pěkně choditi je nenaučíme. A kdo bedlivě pozoruje naše borece, shromážděné na závodisti, ten přiznati musí, že výtky tyto jsou oprávněny, neb s jakou jistotou a elegancí počíná si mnohý přední borec, pokud provádí věci člověku nepřirozené, pokud stojí neb chodí o rukou, — takovou těžkopádnost, často až křiklavou neobratnost prozrazuje, má-li prováděti věc přirozenou, t. j. má-li pěkně státi, choditi neb běžeti. A přec ty pravé účinky tělocvičné výchovy měly by se jeviti nejenom v tělocvičně, nejenom při provádění sestav na náradí, ale i mimo tělocvičnu. Mladý muž neb dívka, budící pozornost přímým, hrdým držením těla, pěknou chůzí, získá myšlence tělesné výchovy více příznivců, nežli borec vzbuzující úžas svými eviky na různém náradí. Borece obdivujeme, ale nezatoužíme k takovému vrcholi umění dospěti — kdežto pěkným tělem se honositi, tot' přirozeným přáním, přirozenou touhou každé ženy, každého muže — a byt' třeba Rubikon mládí už dávno byli překročili.

Též chybí dopouštěli — a po dnes dopouštíme se — i při tělocvikův ženském. Eviky prostné pěstujeme ledabyle — pěstujeme-li je vůbec — a evičíme raději jen náradí, při čemž si namlouváme, že evičenky "anyhow" o prostná nestojí.

Prvním účelem ženského tělocvikův jest stimulovati orgány dýchačí. Proč? Poněvač většina dívek a žen tráví život v úplné nečinnosti tělesné. Nemluvíme o ženách venkovských, nýbrž o ženách velkých měst. Ve velkých městech amerických živí se dívky buďto šitím, prodáváním ve velkých obchodech, psaním, stenografií, hudbou. Žádné z těchto uvedených zaměstnání neposkytuje jim příležitosti k pohybu tělesnému — a tato nečinnost tělesná má za následek zanedbávání orgánů dýchačích, které pak stávají se lehce obětmi různých chorob, jimiž jest lidstvo postiženo. Majíce toto na paměti, měli bychom v tělocvičné hodině žen vždy hlavně voliti eviky takové, které přímo orgány dýchačí k vydatné činnosti povzbuzují.

Jaké eviky hlavně jsou to, které na orgány dýchačí nejvíce působí? Na to najdeme si odpověď snadno. Proč neunaví nás tak, trčíme-li třicetkrát pažema, jako když vykonáme desetkrát hluboký dřep? Poněvač při dřepu přivádíme v činnost velké svaly a stahujeme-li a napínáme svaly velké, potřebují ony více krve, nežli svaly malé a čím více

krve ten který sval žádá, tím více srdce pracovati musí, aby žádané množství dodalo a tím více plíce musí zvýšiti činnost svoji, aby naše tělesné "čerpadlo" mohly dostatečným množstvím okysličené krve zásobovati.

A tu vystupují do popředí tance tělocvičné, které v amerických tělocvičnách takové množství žen a dívek do tělocvičen vábí. U nás byly eviky tyto podceňovány — ano i sesměšňovány — říkalo se o nich, že jsou to eviky pro jeviště a ne pro tělocvičnu — ale eviky tyto přes tyto naše hlasy razily si cestu v před a my shledáváme, že v jednom oboru tělocvikův ženského zůstali jsme značně pozadu za tělocvičnými ústavami cizími.

Nechceme, aby nám bylo rozuměno tak, že evičení na náradí podceňujeme. Podporujeme evičení visová, doporučujeme eviky na kruzích, žebříkách, kolovadle, na dvou tyčích, houpadle, do jisté míry i na koni, pěstujeme pilně eviky na švédských "ribstolech", ale mezi tyto eviky vřad'ujeme tance tělocvičné, které účinky svými jsou přímo nezbytným doplňkem v tělesné výchově žen.

Což nedocílili bychom stejných účinků eviky jinými — jako jest běh, skoky a p.? Namítalo se často tam, kde nebyli s to s eviky těmito se smířiti. Do jisté míry ano — klusem, během povzbuzujeme dýchání, cirkulaci — ale eviky tyto postrádají oné přitažlivosti, onoho kouzla, jaké chovají v sobě tělocvičné tance — při běhu neb skocích nevzbudíme v mysli evičenek tu zálibu, s jakou tělesné eviky prováděny býti mají — skoky a běh nikdy nepůsobí tak ušlechťující vlivem, jako ony rytmické eviky, spojené s různými ladnými výdržemi, poskoky a eviky trupu, jaké za zvuků přílehlavé hudby provádíme v oné čtvrt hodině, věnované tancům tělocvičným. Mohli bychom právem nazvati tance tělocvičné poesii evikův tělesných — neboť při nich jediné povznášá se duch do říše pravého tělocvičného krásna — jimi šlechtíme nejen tělo, ale i ducha.

Jinou předností evičení těchto jest, že jeví pro dívky a ženy více přitažlivosti, nežli evičení nárad'ová. Mohli bychom mluvíti z vlastní zkušenosti, že tam, kde dívky tělocvičným hodinám se vyhýbaly — hrnuly se s nedočkavostí do tělocvičny v hodině, věnované evikům tanečním a na universitě Harvardově, kde učiněna byla zkouška s třídou evičenek pěstujících eviky nárad'ové a třídou evičenek pěstujících jen tance tělocvičné, evičenky třídy taneční po roce vykazovaly lepší výsledky, co se týče souměrného vývinu, držení těla a uhlazenosti pohybu, ano i vytrvalosti, nežli evičenky, které pěstovaly výhradně tělocvik nárad'ový. Tato okolnost měla by s tanci tělocvičnými smířiti i ty největší odpůrce, kteří až posud neviděli v nich nic jiného, nežli pouhé "hopkování" neb eviky "baletní" a nevzali si ani tolik práce, aby se o jejich hodnotě dříve byli přesvědčili. Že eviky tyto zaváděny jsou v amerických tělocvičných ústavách i pro starší pány, bude zajisté u nás zdáti se podivným, snad i směšným. — ale zeptejme se sami sebe: co je staršímu, 50letému pánu prospěšnější, nechce-li se už "dřiti" evičením na náradí: když se v tělocvičné

při zvucích veselé hudby trochu proskáče, krev rozproudí, přiměřenou hrou pak se rozveselí — anebo když nás 30letý "stařec" zasedne ke kartám a stráví večer v ovzduší přeplněném otravným kouřem?

Ale to vše je pro nás příliš nezvyklé — příliš nové — tomu všemu my se budeme ještě dlouho vysmívat, až po letech shledáme, že lpěli jsme příliš dlouho na tom, odchovávatí jen mladé tělocvičné umělce na náradí, kdežto Američané spějí tam, kam nám již před půl stoletím ukazoval Tyrš: "by netužilo se jen několik jednotlivců, ale aby celý národ se tužil, své zdraví a vytrvalost pěstoval!"

č.

Jan Holan:

VZDĚLÁVACÍ ČINNOST V JEDNOTÁCH.

Abych předešel nedorozumění, podotýkám, že mám na mysli činnost, již vyvíjejí zábavní výbory, kterých jest též povinností starati se o přednášky a vzdělání členstva — což potkává se s praskrovným úspěchem. Jinde jsou opět výbory přednáškové. Nechme mluvit fakta! Kolik přednášek od založení Sokola jednoty kterékoliv pořádáno bylo a kolik během tohoto roku? — celkem od založení některé jednoty stíží bys jich napočítal, co máš prstů na jedné ruce. Jen "s bázní a třesením" přistupuje někdy zábavní výbor ku přednášce, poněvač netečností členstva, u něhož sotva že se osmělí ostýchavě zaklepatí, a stálými nezdary oslabena je chuť k práci a — co nejhoršího jest, že — již již zvyklána víra v účelnost a smysl její. Začínáme pochybovatí sami o sobě!

Zábavní výbor podle svého určení nese na svých bedrách také část idejného poslání Sokolstva a jest tudíž jeho povinností též o přednášky se starati. Jest však nepřipustno, aby na přednášky a rozpravy sokolské bylo používáno měřítko téhož, jako na zábavy, jimž obcuje, kdo má chuť a peníze!

Vzdělávací práce má být plod zkušenosti dosavadního trvání zábavních výborů — však není u nás ústrojným, ladným článkem činnosti sokolské, alespoň ne vždy a všude u vědomí členstva. Horším nepřítelem, nežli netečnost jest nedůvěra a tu se nepodaří vyplnění z mysli lidu, budeme-li ji živiti svým chladem a jestliže nebudeme se snažiti porozuměti bolestem jeho a nezasadíme se vážně o jich ulevení a neopravíme-li napřed sami sebe! Zábavní výbor, jako každý jiný spolek dává občas na jevo známky života v podobě zábav a nelze mu to na konec ani ve zlé vykládati, když nikdo neupozorní na nějakou přednášku at' zábavnou, poučnou, aneb jinak zajímavou — a když snad by to i přece se stalo — tu se mu dostane odpovědi: "To my všecko známe, k čemu přednášky a p." Vím dobře, že zde v Americe zvláště je třeba odborných i poučných přednášek výhradně jen pro členy (a jimi uvedené hosty) zdarma, poněvač je málo bratří a sester, kteří s poměry v Čechách jsou obeznámeni tak, aby měli úplný přehled o Sokolstvu i jeho zakladatelích. Zkuste se jen optati kdo byl Tyrš a Fuegner — a přesvědčíte se sami! Ochotný bratr, který by zdarma a ochotně něco zábavného neb poučného přečetl, by se v každé jednotě našel, vždyt' přednáškou nevyrozumíváme hned, že dotyčný bratr musí z paměti vše přednáseti!

Snad se několik dobrých duší také majde, co plovou v tom osvětovém proudu, aby zábavnímu výboru projevíli svoje hrubé potěšení na slušnou pořádk ještě svěžestí životní slovy: "Já dvakrát týdně evičím — nu ano, nesmějte se tak nezdvořile, někdy člověk jako já má také jiné povinnosti — před týdnem byl zábavní večer, za 14 dní nesmím scházet na taneční zábavě; u všech všudy, což pak se mám k vůli těm ztřeštěncům, kteří si přejí přednášky, a kterým

se to jednou beztoho z hlavy vykouří, nastěhovat do Sokolovny?"

Několik vlast'ovek však jara také nedělá, zvláště když — snad pro potěšení zábavního výboru — mnozí si hrajou na schovávanou a pomáhají dělati — zimu! Následky takového nedostatku netřeba hledati se světlíno. Duch nehybnosti a těžkopádnosti vane v jednotách, stěží srovnatelný s pružností právě sokolskou, vedle neukojně horlivosti několika jedineců divně kontrastuje nedbalost a nevědomost i v řadách samých činnovníků; již i pokutami snad musí se namnoze pomáhati "dobrovolné kázní" mnohých Sokolů!

A konečně — budiž poznamenáno, že prakse, ten živý ukazovatel a druhdy i opráveč chyb zákonodárných, nasvědčuje nepokrytě, že zábavní výbory jako takové pouze rozuměli svému povolání až dosud, jako činnosti všeobecně zábavní; aspoň dosavadní jejich zábavy nelíší se podstatně ničím od podobných zábav jiných sdružení, spolků a společků.

Podzimní a zimní období poskytuje nám nejvíce příležitosti ku rozpravám a přednáškám a proto jen je třeba, aby zábavní výbory, jinde přednáškové, se chopili práce a ukázali, že dovedou nejen náladu pro zábavu, ale i přednáškám posluchačů získati. Když by snad i návštěva takové přednášky zklamala, necht' to bratry ve výboru nezalekne, a pováží, že každá dobrá věc napřed dožila se zklamání, než přinesla blahodárné ovoce. Proto chutě bratři do práce, dokud na to doba nejpříhodnější a nelekejte se i těch nejhorších překážek, byt' by Vám do cesty kladeny byly!

Další zdar Váš provázej heslo: "Vývinem těla i ducha k svobodě!"

ČESKÉ SOKOLSTVO V ROCE 1910.

Statistická data.

Poslední statistika, podle zemí rozdělená, podrobně spracovaná, vyšla za rok 1905. Od té doby přibýlo mnoho jednot, v jednotách členstva; ženy, jež dříve zaujímaly postavení asi jako posud dorost zaujmají, přijímají se též za členy a v jednotách zdárně působí, pilně evičí — ba někde pilněji a ve větším počtu než muži. . . Vedle jednot zakládají se na četných místech odbory. Stává se tak v obcích malých, kde samostatně jednoty by se neudržela, potom v obcích, kde půda pro sokolskou myšlenku teprve musí se upravit, zkypriti, aby Sokol, bez rozvahy založený, neživořil, nezvrhl se, nezaničil, jako kdysi se stávalo, když mnohé jednoty v život vyvolány byly pouze chvílkovým nadšením, aniž by se bylo přihlíželo k podmínkám pro zdárnou činnost nezbytným, jsou-li po ruce čili nikoliv. Tento postup velice dobře se osvědčuje; v roce 1910 bylo odborů 62, a to v Čechách 21, na Moravě, hlavně v okolí Brna, Vyškova a Slavkova, 41.

V České Obei Sokolské v roce 1905 sdruženo bylo jednot 671 (v Čechách 493, na Moravě 157, ve Slezsku 12, v Dolních Rakousích 9, s několika odbory; v roce 1910 však 916 se 61 odbory. (V Čechách 636 jednot se 21 odbory, na Moravě 243 jednot se 41 odbory, ve Slezsku 22 jednoty, Dolních Rakousích 15 jednot.)

Během pěti let přibýlo jednot 245 (v Čechách 143, na Moravě 86, ve Slezsku 10, v Dolních Rakousích 6) a asi 50 odborů.

Jednoty byly v Praze (7), ve Vídni (12), ve 157 soudních okresích v Čechách, v 64 okresích na Moravě, v 7 okresích ve Slezsku, ve 3 okresích v Dolních Rakousích. Ve 3 okresích v Čechách a ve 2 na Moravě první jednoty ustavily se teprve letos, soudní okresy: Kašperské Hory (r. 1900, 8706 Němců a 8060 Čechů) v Čechách, Spilberk (9952 Němců, 7329 Čechů) na Moravě, Těšín a Vítkov ve Slezsku sokolských jednot dosud nemají.

Nejvíce jednot Č. O. S. přibýlo v roce 1910, totiž 72; letošní rok vykazuje přírůstek ještě větší.

Soudní okres brněnský, jež ovšem vyniká rozlohou, lidnatostí i velikým počtem obcí, měl 36 jednot se 6 odbory (letos přibýlo opět několik jednot). Okres smíchovský měl 28 jednot, neveliký horský okres železnobrodský 27 jednot, okres olomoucký 23 jednoty s 5 odbory, jilemnický 14 jednot, karlínský, slánský, mělnický po 13 jednotách, slavkovský na Moravě 13 jednot s 1 odborem atd.

Z let 1862—1871, z doby nadšení a prvního rozmachu Sokolstva, máme zde jenom 70 jednot; mnoho jednot z té doby zaniklo ve víru politickém, neb zalkly se v bahně českého života, když po ztroskotaném vyrovnání, jež vláda Hohewartova s českým národem provést se snažila, v českém národě nastala ochablost, a my Čechové z dlouhé chvíle dali jsme se do sebe. . . Tehdá stranická zášť' neušetřila ani čisté myšlenky sokolské, jež povznesena zůstatí musí nadě všechny spory stranické, ač-li Sokolstvo svému poslání nechee se zpronevěřiti. Mnohé jednoty sokolské zanikly, jiné živořily, anebo na léta činnost zastavily. . . Až zase po prvním sletu všesokolském, v r. 1882 v Praze konaném, pracně musili jsme klížití, co politika, stranicví, vášeň zkazily a budovu sokolskou takofka od základu stavěti. . .

Členů (mužů) měly sokolské jednoty:

	v roce 1905	v r. 1910	přibýlo
V Čechách.....	39.387	58.417	19.030
Na Moravě.....	10.768	18.861	8.093
Ve Slezsku.....	1.336	1.463	707
V Dolních Rakousích.....	1.635	1.751	493
Úhrnem.....	52.196	80.492	28.323

Žen bylo v jednotách 14.585 (15.3 proc.) a to: v Čechách 9615 (14.12 proc.), na Moravě 4446 (19 proc.), ve Slezsku 193 (11.6 proc.), v Dolních Rakousích 331 (15.82 procent).

Nejvíce členů měl Sokol pražský (1952), nejméně jednota v Běrunicích u Král. Městce (11).

V zněmčeném území v Čechách bylo 49 jednot se dvěma odbory; na Moravě 6 jednot.

Cvičeneů zařaděno bylo v družstvech průměrně 18.753.3 (v Čechách 12.369.9, na Moravě 5275.5, ve Slezsku 441.2, v Dolních Rakousích 645.7).

Ženy cvičily ve 648 jednotách a 5 odborech; v družstvech zařaděno žen průměrně 7046.5 (v Čechách 4854, na Moravě 1934.9, ve Slezsku 98.5, v Dolních Rakousích 159.1).

Dorost (hoši od 14—18 let) cvičil v 692 jednotách a 15 odborech, žáci (do 14 let) ve 464 jednotách a 9 odborech, zákyň ve 319 jednotách a 2 odborech. Dorostu v družstvech zařaděno průměrně 10.981.8, záků 15.526.6, zákyň 11.088.7.

Cvičitelů bylo 5256, evičitelek 1334.

Z 916 jednot a 29 odborů samostatných mělo vlastní tělocvičnu 126 jednot (=13.3 proc.). Ve škole cvičilo 193 jednot (=20.4 proc.), v hostinci 520 jednot (=55 proc.), v Národních domech 17 jednot — ponejvíce menšinových, v soukromé místnosti 81 jednota atd.

Knihovny sokolských jednot měly 44.809 svazků knih odborných tělocvičných, 152.922 svazků knih zábavných a poučných. Vypůjčených bylo 194.165, čtenářů 23.400. Čtené jednoty propůjčily své knihy veřejným lidovým knihovnám; tyto knihy — jest jich mnoho tisíc — počítány zde nejsou.

Přednášek konalo se 3076 (v Čechách 1761, na Moravě 1124, ve Slezsku 56, v Dolních Rakousích 135).

Sokolstvo, stojíc na prahu svého padesátiletí, pozdravuje svou tisícátou jednotu. Plných sto tisíc členů dosaženo v roku jubilejním.

VEŠKERÉMU SOKOLSTVU ČESKÉMU!

Rokem 1912 Sokolstvo české dovrší 50 let práce pro Tyršovu a Fuegnerovu myšlenku tělesného i mravního povznesení národa českého. Toto padesáté výročí svého vzniku připomene Sokolstvo nejen sobě vlastními úvahami o vykonané práci a o dalších úkolech svých, ale i veřejnosti ukázkou výsledků své činnosti — V. sletem všesokolským, který jest zároveň I. sletem Svazu Slovanského Sokolstva.

Veškeré Sokolstvo — do posledního muže a do poslední ženy — jest povinno sobě i českému lidu přičiniti se všemi silami o to, aby VI. slet všesokolský byl věrným obrazem dosavadní práce sokolské, přesvědčujícím důkazem správného plnění úkolů sokolských a odpovědí nejlepší na všechny nepřátelské útoky, usilující ohroziti význam i samobyti sokolského zřízení.

K úkolu tak zodpovědnému jako nutnému nestačí jen nejkrajnější napětí všech sil předsednictva České Obce Sokolské a veškerých odborů, zaměstnaných přípravnými pracemi pro slet. Jest také na Župách, jednotách i jednotlivcích samých, aby vlastními přičiněním přispěli k nerušenému průběhu prací přípravných i k zdaru celého sletu samého.

Proto, bratří a sestry, zveze Vás k společné práci. Vstupné úspěchy sletů minulých jistě vzbuzují pevnou naději, že také při VI. sletu všesokolském všichni budete na svých místech věas a náležitě připraveni.

Necht' tedy podřídíte různé své zájmy jedinému společnému zájmu o zdar sletu, necht' ztužením vnitřní domácí kázně a přesným šetřením všech pokynů z ústředí dávaných, usnadníte řízení celého tělesa sletového.

Pilná a svědomitá příprava veškerých evičení, zvláště prostných zabezpečí nedostižný uchvacující dojem, jímž slety naše budily vždy větší a větší uznání kázně a výeviku řad našich.

Včasná péče o řádný úbor evičební a bezvadný kroj sokolský dodá sletu důstojného lesku.

Pěstujte zájem o slet ve vlastních řadách a získávejte k tomuto společnému dílu svému mravní i hmotnou podporu všude tam, kde svým povoláním a veřejnou činností působíte.

Jen zkázněné a úplně připravené řady Vaše mohou sletu dáti význam, ježž má míti, mohou býti svědectvím dosavadního i zárukou budoucího správného poehopení a plnění sokolského poslání.

Chutě k dílu a na shledanou v Praze ve dnech červnových roku příštího.

Ve Slovanské Praze, dne I. listopadu 1911.

Předsednictvo "České Obce Sokolské":

Scheiner, J. Vaníček, Heller, Varous, Mašek, Ambrož, Beránek, Bílek, Domorázek, Flajšman, Herman, Masák, Prokop, Štěpánek, Urban, K. Vaníček.

Drazí bratří!

Zahrnuli Jste mne u příležitosti, kdy z čista jasna oetnul jsem se na vrchu padesátiletí svého, vřelými projevy bratrské lásky a přízně, jež hluboce dotkly se duše mé do nejvyšší míry rozehvěné.

Vím ovšem, že v projevech těch jest mnoho poety nezasloužené, že zdání Vaše daleko předstihlo skutečné zásluhy a proto tím více se cítím zavázán díkem za náklonnost Vaši a oddanost, již splatiti bude mi drahou povinností a příkazem dalšího života. Úděl můj na práci sokolské jest dán před úřady, k nimž mne povolala důvěra Vaše a které by i jiný stejně, ne-li lépe zastávati dovedl a jestli co na vrub mé nejlepší vůle zbývá, jest bohatě splaceno velkým rozmachem a úspěchem svaté věci naší, za kterou všichni stojíme, pro niž všichni společně pracujeme.

Převzav po odchodu velkého mistra a vůdce našeho drahý odkaz jeho a vnořiv se v hlubiny jeho myšlenek a tužeb,

snažil jsem se uvésti je k všeobecnému poznání a učiniti je majetkem celého národa, jehož zdaru a blahu platí. Učení jeho nadešlo mne stejně jako celý tábor náš bratrský a naplnilo všechnu moji životní snahu i hleděl jsem pouze kráčet v stopě Jeho a svítiti jiným na cestu jím naznačenou. Tot' celá zásluha má, jež kryje se s povinností českého člověka, Sokola.

Proto poety mně prokázané platí zajisté tomu, jenž první tábor náš vznesl krásná a mužná ona hesla a vznešené idey, jež tvoří poslání naše v národu.

Vzdávaje Vám srdečný, horoucí dík za důvěru, s jakou mne provázíte při společném díle našem, zdárnému vývoji lidu našeho posvěceném, chei i na dále zůstati hodným lásky Vaší, jež mne naplňuje radostí jásavou a pýchou omlazující síly mé a utvrzující úmysly dávno pojaté.

S Vámi, kdož se zanicením spějete po slavných stopách vůdců našich, kdož se sebezapíráním se posvěcujete velkému společnému dílu, kdož jemu své síly věnujete, pro ně se obětujete a se bijete, s Vámi drazí bratři, chei i na dále dle svých skrovných sil spěti k metám vytouženým a oddávati se cele převzatým úkolům sokolského poslání.

Před námi dosud velké leží lány nevzdělané, daleký dosud nám cíl, k němuž spějeme, ale pochod náš — tak pevně věřím — nic více zadržeti nemůže. S touto vírou, utuženou vědomím srdečného bratrství svazku našeho a s myslí povznesenou rád nastupuji další cestu nabízející společné věci naší nepatrné síly své!

Díky, upřímné díky Vám. Na zdar!

V Praze, dne 30. září 1911.

Dr. Jos. Scheiner.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídká domácí.

—Několikrát jsme již na místech těchto zdůraznili, že nám rozhodně jest milejší upřímný a poetivý katolík, zásadní evangelík a jiný věrec, nežli ten, kdož pod rouškou jakéhokoliv "ismu" na přímý váš dotaz co je a jak je odpoví vyhýbavě, že co se "náboženských jeho náhledů týče, to že jest věcí jeho soukromou." My tomu říkáme jednoduše ramenářství, které žádnému slušnému a poetivému pokrokovci nesluší, protože pokrokem není, alebrž pouhou přetvářkou a chytrystikou šplhaveů! Nějaká polemika v takových a podobných případech byla by věru zbytečná, jet' samozřejmé, jako jest jisto, že v našich řadách naší N. J. S. NIKDO NIKDY nebyl vyloučen pro politické a náboženské své přesvědčení, jestli jinak ve svědomí svém sám si srovnal prohlášení zásad našich od sjezdu v St. Louis, Mo. My nikoho zejména pro socialismus nevylučovali a podle znění stanov ani vyloučiti nemohli, jestli člen takový konal vše, co v nich psáno a co se na něm požadovalo. Jestli své doby v New Yorku založeny byly jednoty socialistů D. A. S., jež dnes ve svobodomyšlnosti a práci sokolské znamenitě si vedou, proti tamní naší jednotě a jednotám T. J. S. na Východě, není přece ještě důkazem žádným, že bychom byli ze šiků našich N. J. S. vylučovali socialisty tam a kde jinde! Založením vlastních jednot vylučovali se sami, abychom tak děli a dnes víže nás po mnohých sporech, třenicích bezúčelných a nepřátelství páska nejlepší, to jest opravdová pokrokovost, svobodomyšlnost a přímost vedle těch mnohých společných prací a vystoupení po stránce technické. Komu socialismus D. A. S. nestačuje, ani ta jejich radikální svobodomyšlnost i musí zakládati proti nim jiné jednoty dělnické a třídní, protichůdné ovšem i práci naší sokolské, toho jen litujeme, když povází se jak takovoto jednoty třídní pak naháněti musí mimoděk i na mým "Orlíků" a živlů zpátečnických vůbec. Jestli nemůžeš pochopit, Justinko, není naší vinou, jdi pokrop se svícenou vodou dušinko a v klášteře Benediktý-

mů čiň pokání, bude ti lépe slušet, nežli falešný drdol tak zvané socialní pokrokovosti. Jsi holt holka jako mnohá jiná ženská, kam vítr, tam plášt', na jedné straně bušíš do klerikalismu, abys hned v zápětí povídala, že "náboženství jest tvou soukromou věcí", na druhé bušíš do kapitalismu a největší hambukářské oznamky vypočítané na zisk kapitálu máš hned pod tím, co zatím ty právě zásady dělnické hlásáš ukazováním na toho druhého soudruha svého a bratra, tvrdíš o něm, žeť "anarchista". A tu stačí, skončíme-li jednoduše tím, co napsal br. Stuchlík a platí rovněž "Spravedlnosti" v Chicagu: "Nu, nenatahuj moldánky a neplač, Justinko, jdi domů a pozdrav od nás na tisícekrát strýčka Krále a vyříd' mu, že jsme jeho psaníčka z Washingtonu dostali. Má pěknou ruku, ale moc to roztahuje — škoda papíru, že mu odepíšeme dle možnosti. Tak, panenka, můžeš už jít, utři sobě jen oči a nosíček, aby lidé na ulici neřekli, že jsi byla bita."

— V Little Ferry, N. J., zemřel minule br. Jan Kostroun, jenž náležel k místní jednotě naší. Pohřeb jeho byl za značné účasti a hudebníci mu na rozloučenou zahráli nad hrobem "Kde domov můj". Dopisovatel ve "Svornosti" stěžuje, že u takých příležitostí by měl vždy za Sokol někdo promluvit, aby se ukázala zbytečnost reverendů a kněží. Souhlasíme zcela, třeba na druhé straně opět uvážiti nutno, zdali bylo tak přání pozůstalých a podobně.

— Dorostové besídky a kluby začínají se ujímati v řadách našich a nás jen těší. U nás v Cedar Rapids jednota naše jen v ohledu tom dobré činí a pořady, jež se odbyly dokazují, tak jako účast' lidu našeho, že věc vzali bratři za pravý konec. Mělo by dojiti následování ve všech druhých jednotách a to již v tomto období.

— Touto dobou konají se eshůze výroční i připadají volby činovníků. Mějte všude zřetel k tomu, aby činovníci vaši byli upřímní Sokolové, nadšení pracovníci, a kde jen trochu lze, snažte se, aby ti mladší v práci spolkové se zaučovali vedením starších.

— Vše, co přijde z "Česko-Americké Matice Školské" v New Yorku milerádi uveřejňujeme a k bedlivému přečtení členstva svého předkládáme, protože věříme, že podnik volných lidí na prospěch nejlepších našich institucí, české svobodomyšlné školy.

— V poslední době čte se v mnohé jednotě před šikem, nežli se začne cvičit i připomínají se vážné udalosti historické, dny památné a ze sokolského života zvláště. Jsme tomu povděční a dotyčným činovníkům všechna čest, jako eviitelům, již minulého měsíce mládeži naší připomněli význam Fuegnera.

— V prvním čísle "Dělnického Sokola", věstníku to Jednoty D. A. S., jakž pořádá br. Jos. C. Stuchlík v New Yorku čteme v članci úvodním: "Ku změně orgánu", jak následuje: "Pomineme všechny ostatní "lichotivé" projevy, jež byly na sjezdu údělem zaslému listu, jen podotýkáme, že týž by nebyl vyhovoval nespokojencům v župě F. T. ani kdyby býval řízen celým cechem nejlepších česko-amerických žurnalistů. Nás také zrušení listu nebolí, jest to jen nebratrský způsob, jakým celá záležitost zakončena byla. Zvláště měl býti sjezd šetrnějším k jednomu z nejobětavějších pracovníků v Župě, jehož jméno stálo v čele časopisu, ku br. Jar. Košarovi. Chápeme úplně tiché zadostučnění druhého redaktora "Sokola Amerického", jenž byl sjezdu přítomen, když během jednání o orgánu potvrzeno bylo vše, co on proti společnému časopisu uváděl v době, kdy jednalo se o sloučení všeho Sokolstva. Avšak tuto předtuchu smutného konce společného listu měli jsme též my již před založením Č. O. S. v A. Bylo to snad v květnovém čísle "Besídky Sokolské" z roku 1910, kde jsme napsali: "Jediná páska, která by nás těsněji k sobě poutala, byl by společný časopis, leč bojím se, bojím, že i tato páska za krátko povelí. Naše Sokolství spojeno jest nerozlučně se socialismem a svobodomyšlností, proto společný list

musel by i v tomto směru respektovati zásady Jednoty Děln. Amer. Sokolů. Naproti tomu župa F. T. klade hlavní váhu na snahy národnostní, o socialism vůbec nestojí a svobodomyšlnosti přisuzuje význam podřadný. Tyto zásadní rozdíly ohrožují vážně existenci listu; dostane-li se redakce do Chicaga, budou chtítí tamnější bratři uplatniti snahy své Župy a my přijdeme krátee, octne-li se list v rukou našich, vyvolá nespokojenost u nich." Přes tato varovná slova odhlasovaly obě Župy silnou většinou spojení v Obec a vydávání společného listu. Stávající opozice v Jednotě Děln. Amer. Sokolů pamětliva kázně, prospěchu a blaha celku, podrobila se rozhodnutí většiny a počala horlivě pracovati pro dobro mladé Obce, co zatím v Chicagu chystala se poražená strana k odvetě, jejíž cílem bylo zničení téže Obce. Jednotě Dělnických Sokolů nikdo nemůže vytknouti nejnepatrnější úhon po celou dobu společné práce s župou F. T. — shroutí-li se nyní vše v nivec, nesmí býti vina připisována nám. Dnes máme opět svůj časopis, jsme doma, pod vlastní střechou a teplo rodinného krbu vyvolává v nás pocit tím příjemnější, čím mrzavější bylo ovzduší, z něhož jsme právě vystoupili. Doufejme, že nabytá zkušenost uehrání nás v budoucnosti od dalších dobrodružných výprav do končin, kde zdraví našemu nesvědčí."

— Není nad "přátelství k věci sokolské" jako když se vydaří, a zde v té české Americe přátelství tomu dá se projev na řečnickém podiu slovy výmluvnými, aby hned v zápětí skutek ukázal pravý opak. Kdo nevěří a myslí si, že věru není třeba třísti sil, že není třeba zakládání třídních jednot a "Orlíků" atd. atd. ten se velice moc mate a sotva asi "přítelem" jest věci naší. Tak ve "Stráži Sokola", věstníku Župy Fugner-Tyršovy" stojí psáno: "Jak se dozvídáme, výsledkem přednášky "soudruha" dr. Frant. Soukupa v Racine, má býti založení "Těl. děl. jednoty" tamtéž. Věru souhlasíme s povzdechem našich bratří. Jaká může býti práce naše, když 1400 duší českých jest zde a na tři tábory se dělíme. Protož, bratří: "V sraz, páže k páži, vzhůru vzletem sokolím!"

— Jest zajímavé, jak na příklad v Čechách se jednoduše a beze studu kopíruje všechno, co podniká Č. O. S. na prospěch členstva svého, na výchovu svého dorostu a žen a dívek. Jestli nějaký veliký projev sokolský se stane skutkem a se zdaří, již tu jsou napodobitelé Sokolstva zpátečníci i pokrokovci — sic — a u nás v české Americe nejnáče. Národní Jednota Sokolská učini usnesení to či ono a za nedlouho již tu myšlenky mozku našich lidí nápodobují se, přispůsobují pořadům jiných sdružení a síly se tříští, práce rozptyluje.

— Upozorňujeme na dopis br. Matouška v Baltimore, v němž zmiňuje se o tom, jak vzorné obeslání výstavy N. J. S. v Praze zajistiti lze. Souhlasíme, protože na dobré vůli činovníků těch kterých jednot záležitosti bude nejvíce. Těší nás, že již dotazníky a archy na měření i vážení členstva dochází i přiznáme milerádi, že ani jeden arch není vyplněn chybně i nemusíme vraceti k opravě. To nejlepší nám zadostiučiněním, neboť dokazuje vyspělost našich sil technických pokud se týče prací statistických. Jen na jedno upozorniti třeba, aby předešlo se zbytečným dotazům, že pokud mohutnost plíc, stisku ruky, zvedání břemen atd., čili posledních rubrik na archu našem se týče mohou se tyto jednoduše vynechat, kde není přístrojů potřebných. My již vyplníme sami v poměru číslic druhých a dle zdělení soukromých, jakž se nám označí. Pokud se týče památek jednotlivých jednot budou se ovšem o nich dítí záznamy přesné a ztratiti se nemůže nic, a sice z toho ohledu, že sami vezmeme v ochranu a opět vrátíme po výstavce na místa určená. Tam, kde zásilka předmětů na výstavku do Prahy nabyta by větší rozměrů snadno lze uvědomiti nás a poslati seznam předmětů, jež ta či ona jednota vystaviti hodlá. My pak ihned oznámíme, co poslati dlužno a jestli nutno poslati na

pořadatelství listu, aneb přímo do New Yorku na V. V., aby se na zásilkách ušetřilo. Tam, kde členstvo necvičí, evičiti nemůže z různých překážek, kde nastalo stanutí, necht' jednoduše přímo a poetivě se napíše a měření i vážení provede tak jako tak. Číslice ty nám ve statistice a tabulování o prospěchu tělocviku na tělo lidské budou jen znamenitou pomůckou. Nevymlouvejtež se nikde a konejte svou povinnost. Jestli zkazili jste zaslané archy, jestli nemůžete něco pochopit, jen pište nám, a my již opatříme. Tam, kde sokolské památky nalezájí se v soukromých rukou starých osadníků požádejte o zapůjčení týchž a jinde opět dotazujte se starých členů, jestli by měli něco, co by stálo za zásilku do Prahy i přispělo k obohacení naší výstavy.

— V Michel, Brit. Columbia, založena byla sokolská jednota, jež přidala se k Župě Fugner-Tyršově. Sluší zmíniti se též, že táž Župa obešla všesokolský slet v Praze vzorným družstvem a u té příležitosti uspořádá i sokolskou výpravu a konečně i výstavku. Nu, tak tedy! At' žije postup společný a práce jednotná na papíře a v resolucích!

— Naším evičitelům, zvláště ve větších městech lze doporučiti, aby s dorostem, mládež obého pohlaví požívali se i nyní v zimě do přírody, zvláště do parků a na hřiště těchto, jinde opět necht' k tomu přihlednou, aby ti jejich svěření učili se bruslit. Jest zdravá a milá zábava a rovněž těla evik. Na venkově, kde není kluziště dá se snadno zřídit. Co krás chová takový park zasazený, stromoví jiním zdobené, co krás nádherných, co barev v slunci se v něm třpytí.

— Naše ochotnické odbory Sokolů i Sokolek vždy se snažily o to, aby co možná výběr divadelních kusů byl co nejlepší, aby lidu našemu divadlo stalo se opravdovou "škoulou života". Vedle toho našeho Sokolství bylo vždy divadlo a zpěv. Pracovalo se na hrubém materiálu z počátku a my přímo rostli sami v sobě na sebe odkázání. Jako květina aneb strom přesazený na cizí půdu, jakž trefně o nás píše Pimper, obklopen mořem cizoty, vyvíjel se náš společenský život až do dnešní doby. A to naše divadlo konalo právě divy, ba některým Sokolům a Sokolkám bylo vyšším učilištěm v poznání vlasti rodičů svých a ve výchově české i poznání dějin národa českého. Proto uvítali jsme na místech těchto rádi práci organizačního výboru pro vytvoření česko-americké jednoty ochotnické a členství v této ochotnické naší jen doporučujeme. Členem jednoty se může státi pouze ten odbor, který pořádním uslechlých divadelních představení si vzal za úkol zvyšovati kulturní úroveň českého živlu v Americe. Zápisného není vůbec a který odbor chce, může organizační hnutí, po příkladu našich čilých ochotníků a bratří v Cedar Rapids, Ia., dobrovolným příspěvkem podpořiti. Tajemníkem výboru jest J. V. Burián, 507 E. 73rd St., New York, N. Y. Jednota ku poetě velezasloužilého herece českého zove se Jindřich Mošna i hodlá u příležitosti sletu sokolského roku příštího vyslati silou delegaci a položit na rov Mošnu věneč.

— Clevelandský "Svět" píše: "Sokol Josef Štíbr z McBride avenue v Clevelandě, O., sbírá data ku novým dějinám českého Clevelandu. Dějiny ty budou počínat od roku 1849 a až do r. 1875 uvedou seznam všech českých lidí v Clevelandu se usadivších. Sběratel získal i originál soupisu sládka Erharta, jehož český adresář zpracován v letech sedmdesátých a kterýžto seznam sahá do roku 1848—49. Jakmile všechna data budou pohromadě sok. Štíbr vydá je v knize o povšechné dějiny Clevelandu ku českým historickým záznamům budou prý připojeny. U všech starých českých osadníků bude naznačeno povolání a rodiště týchž a dílo doplněno bude adresářem nynějších českých obchodníků města."

— Píše nám hareovník upřímný mezi jiným: "Vím, že tam na Východě jest dost vzdělaných a dobrých lidí, kteří by zde na Západě s prospěchem mohli uplatňovat své schopnosti, avšak podivné předsudky jim brání, aby mezi nás za-

její a stali se užitečnými sobě i jiným. Pole působnosti zde jest ještě dosti. Jest i Vaší povinností se o to starat, aby činnost sokolská zde na Západě stala se intensivnější, jinak mnohé jednoty trvání jest pochybné; není možno, abychom se jakýmkoli způsobem reprezentovali sami a proto úloha naší jednoty skoro každým směrem zůstává nesplněna. Potřebujeme vedoucí síly ve cvičení a potřebujeme povzbuzení, nejen psaným slovem, ale i slovem živým." — Pochopujeme zcela takové a podobné stezky, jež žel v době poslední hustěji se vyskytují i máme za to, že bude muset se něco stát v našem ústředí, jakmile jen poměry trochu dovolí, aby zaagitovalo se nejen na Západě, ale i na Jihu.

— Slovný cestovatel Vráz přednášel v celé řadě našich jednot i předvedl celou krásnou řadu obrazů ze staré vlasti a pohledy na matičku Prahu. Viděli jsme a těšili se z této práce, zejména když provázena jest tak skvostným vysvětlením, jaké Vráz poskytuje. A jak ty naše dívky těšilo, když viděly ta místa drahá každému českému člověku, ta místa rodná rodičů svých.

— S blahým uspokojením, ba radostí velikou konstatujeme, že "New Yorské Listy" a "Hlas Lidu", vedle "St. Louiských Listů" zařídily si v době poslední sokolskou rubriku. Není pochyby, že takové uznání práce sokolské ponese jen zdárné ovoce a v širších kruzích čtenářstva dojde náležitě ocenění, jako nás Sokolů zvláště.

— Nezapomínejte u všech významných příležitostí a slavností, ba i soukromých večírků Ústřední Matice Školské v Čechách. Pořádejte sbírky ve prospěch této instituce všude, kde se dá. "Roku 1880 byli zakladatelé Matice vedeni myšlenkou na obranu proti nově založenému německému spolku "Schulverein", jehož úkolem bylo udržovati nadvládu německou v zemích rakouské říše a zejména i ve školství. Prvních deset let tanulo matičním činovníkům i politikům na mysli, že Matice Školská svými školami bude přesvědčovati úřady o potřebě českého vyučování v místech smíšených, a že úřady samy, vidouce školy matiční přeplněny českými dětmi, budou konati spravedlivě úkol svůj a postarají se, aby nákladem veřejným byla mládež vzdělávána. Avšak záhy byli vyvedeni z omylu. I když v druhém pětiletí života matičního podařilo se zřídit na několika místech, kde dříve byly školy matiční, školy veřejné, přece bylo čím dále tím jasněji patrné, že zřizování veřejných škol nebude bez bojů. Také naděje, že se školou matiční přejde do veřejné správy učitelstvo Ústřední Matice Školské se nesplnila."

— V měsíci únoru sestoupí se přípravný výbor, složený z delegátů chicagských spolků, aby pojednalo se o dalších krocích na zbudování Husova Domu, na paměť velkého mistra Jana. Stavba má být dokončena do památného roku 1915 a stavební výbor sestaví se v červenci 1913. Župa Fugner Tyršova na minulém sjezdu svém podnik tento schválila a také mnohé naše jednoty vyslovují souhlas, protože velkého, českého domu národního, reprezentačního české Chicago dosud nemá. Práví se, že by podle návrhu přítele Čapka umístěno tu býti mohlo i naše museum a co hlavního, že bylo by tu středisko žilvu svobodomyšlného. Také J. Č. D. se snaží o svůj vlastní domov a také hodlá stavět! Což, aby tak byla právě česká žena, svobodomyšlná a pokroková, jež by ukázala nám, že netřeba v takových dalekosáhlých podnicích tříštiti sil a budovati něco většího, krásnějšího a velkolepého za úsilí společného. Avšak ustaň brku sokolský, mohlo by se ti namítnout, proč že v tom ohledu sami Sokolové jinak jednáme a stavíme každá jednoty zvláště a dál a dál.

— V Omaze, Neb., pracuje se vážně o to, zda-li by nebylo možno svolati tam u příležitosti sjezdu jednoty západní i sjezd svobodomyšlných. Provolání v tom smyslu již jsou vydána.

— V St. Louisu, Mo., jest vyjednávání v proudu o převzetí Národní Síne Č. S. P. S. Sokolem. T. J. S. by pak vystavěla na prázdném pozemku moderní tělocvičnu a také o českou školku svobodomyšlnou bylo by postaráno. Protože byla Slovanská Lípa, jež vedla po leta celý život národní pod tímto krovem přijalo by se její členstvo do T. J. S. a na památku jednoty naše jmenovala by se Sokol Slovanská Lípa. Nás by jen těšilo, protože v té kolébee toho našeho Sokolství znamenalo by velmi mnoho na prospěch věci naší výchovné i národní a pokrokové. Všem činovníkům našim i bratřím Č. S. P. S. a hlavně členům Slovanské Lípy platí naše uznání, neboť známe jak po leta se pracovalo a pokud i mnohé spory bývaly, jež činem tímto vyvrcholily by v práci nejkrasší a společnou, v době památné našeho půlstoletí téměř.

— Zprávy z Clevelandu, O., nejsou zrovna potěšitelné. Nemohli jsme ani oku svému věřit, že by T. J. S. Tyrš chtěl odstoupit, jinde, že činnost rozptýlena jest po odborech, kdežto T. J. S. Vlast nařiká, že nedostává se jí dosti podpory krajanů dotyčeného okolí. Tak končí rok tento neslibně. Doufáme však, že bude lépe, že dojde záhy na nějaké to vzpružení, aby jednotliví činovníci těch kterých jednot, na jejichž bedrách všechna složena jest práce, povzbuzení dosáhli i vydatné pomoci mladších a nových členů. U některých jednot bratří zaplatí si příspěvky a po tři a dvě leta do schůze ani nevzkročí, leda tehdy, když jest před volbou a třeba si pro nějaký ten úřad zaagitovati.

— Sledujete-li na konec roku příliv a odliv členstva naší N. J. S. vůbec, podíváte se jaký namnoze materiál se k nám dostává a jak záhy šiky naše opouští. Na kolik muselo být členů vyloučeno pro neplacení a na kolik přibýlo nových činovníků. Číslice ty jsou zajímavé a nutí k úvaze, protože tu či onde členstvo o širší zájmy věci naší nestará se vůbec, ba víme o případech, že ani ten list náš se nečte.

— Pěv. sbor "Lumír" v Clevelandu, O., vyznamenal se již mnohokrát a tentokrát "Prodaná nevěsta" se mu opět jak náleží povedla po stránce technické i finanční. Nás takové úspěchy české písně těší velice. A ještě více těší, když i tomu Sokolstvu se vyjde vstříc. "Prodaná" bude se opakovat v těchto dnech v T. J. S. Cleveland. V téže jednotě přednášel s úplným zdarem Vráz a konečně br. V. Švarc "O dějinách amerických svátků".

Věci české a slovanské.

— Podle soukromých zpráv působí v Čechách nemile, že po toliko přísahách a slibech ani na slet do Prahy americké Sokolstvo nepřijede společně. Nu, jaká porada, my již ani více dobré vůle na jevo dáti nemohli a stále si zadávati také nemůžeme. Pojedou-li česko-američtí "Orlíci" se neví, ale pojedou-li přetrumfne prý všecko naše a naši N. J. S. V Čechách však pilně se pracuje a přípravné práce sletové pokračují. Tisk český koná svou povinnost a některé listy docela si zdělují, že tam z Ameriky přijedeme docela "na pěti šífcech."

— U nás žena požívá táz práva jako muž v N. J. S. a nyní v Č. O. S. v Praze přijata zásada, že členky ženských odborů jsou řádnými členy jednot. V Župách zajistěno pak ženě zastoupení v předsednictvu a konečně i předsednictvu Č. O. S.

— Veliký přítel českého národa, redaktor Richard Kelly v Dublině uspořádal minule přednášku o českém Sokolstvu. Také o Praze a její krásách přednášel i o příštím sletu se zmiňuje.

— V Paříži konal se sjezd gymnastické Unie a jednalo se rovněž i o obeslání sokolského sletu v Praze.

— O VI. sletu všesokolském, který jest zároveň I. sletem Svazu slovanského Sokolstva, budou se konati též závo-

dy, při nichž závoditi budou jednotlivé kmeny slovanské o palmu vítěznou. Závod bude přístupen všemu Slovanstvu, také americkému Sokolstvu, a bude dojísta důstojným soupeřem pravidelných závodů mezinárodních. Snad jej i předčí počtem prvotřídních družstev závodních. K závodům bude potřebí na 200 soudečů.

— V Curychu založili si čeští a polští akademikové slovanskou jednotu sokolskou, jež přičlení se k sokolské Župě mnichovské (v Německu).

— Žáci ruských škol evičiti budou v Praze o VI. sletu všesokolském. Uveřejňují v překladu br. Manochýna prostná evičení, určená pro toto vystoupení.

— Čtete ve "Věstníku Sokolském" Č. O. S.: Čest vůdci borečů . . . Mateřská jednota pražská vhodným způsobem vzpomenu 20tého výročí činnosti svého náčelníka dra. J. Vaníčka (9. XI. 1891), a 30tého výročí jako evičitele sokolského. Projev, daný náčelníku "Sokola pražského", byl rázu čistě sokolského. Upřímný a dojmavý. Shromáždil četné předáky sokolské, jmenovitě členstvo správního výboru "Sokola pražského", pak evičitelé členstvo v nejhojnějším počtu. Galerie četně byla navštívena členkami tělocvičného spolku paní a dívek a členkami pražských ženských odborů. Rázem osmé hodiny uvedl star. dr. Scheiner náčelníka dr. Vaníčka před šiky evičenceů za zvuků fanfár trubačského odboru Sokola. Slova starosty byla jímavá prociťtým duchem bratrství, neboť vytýčil neúnavnou práci náčel. na prospěch rozvoje mateřské jednoty, uvedl hřejivé vzpomínky na uplynulých 20 let, a řeč ukončil pozdravem: Drahý náš Jindro, buď dlouho naši jednotě zdraví! Při doslovu snesla se řada květů na hlavu náčelníka. Jménem sboru evičitelského náměstek náčelníka Vlad. Müller vzpomenu činnosti dra. Vaníčka, a jménem evičitelů členstva podal mu umělecké dílo Suchardovo, dílo opravdu cenné a významné. Za evičitelé členstvo zdravici přednesl dr. Ant. Novotný, poukázav na ohromnou práci Vaníčkovu, na jeho výchovný směr a slibuje, že s Jindrou a v jeho stopách půjde členstvo dále. Dojat, poděkoval dr. Vaníček za všechny tyto projevy a pravil: "Kdyby té lásky vaší nebylo nebylo by dnešního jubilea. Bylo hovořeno o mých zásluhách. Nejsem si vědom žádných zásluh, neboť to, co konal jsem a konám, to je pouhou povinností. Jako první záchvěv mého mužství platil vám, tak i můj poslední dech platí vám. Děkuji vám!"

— Nepokradeš . . . ! Páté číslo "Orla" přináší IV. oddíl evičení s kůzely, které otištěny z V. sletu všesokolského (V. oddíl). — Co tomu říkají sbory evičitelské, tak zv. "orelské". — Jen aby jim ten kacířský oddíl neprovedl nějakou čertovinu.

— "Projev vysoké kulturní úrovně, podala strana soc. dem., respektive její pražské vedení, v němž zasedá i Dr. Soukup. Právo Lidu ze dne 11., 13. a 18. února skutečně pustým způsobem podniklo útok na sokolské jednoty a město Prahu za to, že se jim má od ní dostati neb dostalo podpory. Současně barnumsky svolávalo schůzi na 12. února, kde promluvil v témž smyslu říšský poslanec dr. Lev Winter. Tak tedy vojnu, vojnu zlou, vyhlásilo pražské vedení soc.-demokratické Sokolstvu. — Jak vábíví to asi bude boj ne pro vůdce, což ti jsou z jiného těsta, ale pro prosté vojíny, ty dělníky "českoslovanské" soc. demokracie proti vlastní krvi — po boku klerikálů a Všeněmců. — A velké prostředky se alarmují do boje, celá obvyklá výzbroj, veliký politický denník, veřejné schůze, poslanecké kruhy, — ještě schází jen to přenéstí do parlamentu, delegací, na všesvětový sjezd strany. — Milionáři, smějte se do hrsti, máte pokoj do té doby, než se vyzují boj se sokolskými jednotami — neboť to bude boj dlouhý, úporný, po kterém možná, že vítěz zů-

stane ležet bezduchý s poraženým. — My bláhovci se těšili, že Praha za nějakých deset let se svými sedmi tělocvičnami, poskytujícími tělesné vychování mládeži bez rozdílu všech vrstev a tedy hlavně dělnické, bude státi v čele kulturních měst evropských. — Však to se nesmí státi. Prahu, tu matku tolikrát poniženou, poplvanou odvěkým nepřítelem — musil udeřiti také vlastní syn, když ona ehtěla konati dílo osvětné. — Ne s hlediska lidskosti a vyšší kultury běže soc. demokracie počiny v tomto směru města Prahy, ale se stanoviska bezduchého, směšného politikaření, utloukajícího se na hnidách, a kulturní vysoký cíl ztrácející. Politika, politika malá, ubohá, schůzová, povykující, resolující, ta řeší dnes otázky kulturní dosahu daleké budoucnosti lidstva. Jak jest žalno českému člověku z toho všeho. Jen aby se soc. demokracie se svým tažením proti Sokolstvu nepřepočítala. Necht' nemyslí, že bude míti v dělnictvu slepé vykonavatele pokynů vůdce. V řadách Sokolstva jest dost jejich příslušníků, kteří nepůjdou za nimi, kteří se nepropůjčí za katany kulturní a národní práce Sokolstva, neboť vědí, že kdyby se soc. demokracii skutečně podařilo za pomoci své organizace internacionální a jiných spojení, jež má podlomiti Sokolstvo — musilo by se české dělnictvo hanbit před dějiny za tento svůj čin. Tak jsme ještě v národě našem neklesli. Ta jeho duše není soc. demokratickou doktrinou ještě tak ztročená, aby tohle provedla. — Útok Práva Lidu i Dra. Lva Wintra odrazil skvěle br. Dr. Karel Heller v Národních Listech ze dne 18. února. Neobíral se frásovitými a povrehnými a namnoze lživými vývody Dra. Lva Wintra, které se daly slovo za slovem rozeupovat, vyvrátit a se-směšnit, pomínil neomalenosti Práva Lidu ze dne 11. února, ale věcně, přesvědčivě vložil české veřejnosti sokolské stanovisko, a osvětlil číslu, jak ten "krmník" (slovo Práva Lidu pro podpory sokolským jednotám) vypadá. — Věru, když nie, tož jen ty dva články Práva Lidu ze dne 11. února a Nár. Listů ze dne 18. února dostatečně osvětlují rozdíl obou organizací. — Nebudeme se pouštěti do dalších polemik. Žijet' beztak tisk soc. demokratických jednot více z nás, než ze sebe. Kde jakou naši otázku vydrancuje do krajnosti, nepozoruje ani jak tím myšlenkově odvislý jest od nás. Naše stanovisko, jak o politice, tak o tak zvaných dělnických, ve skutečnosti socialně-demokratických jednotách vyslovil Valný sjezd Č. O. S. Nedovede-li se česká sociální demokracie vyzouti z trpasličího stanoviska denní vřavy v nazírání na velké kulturní otázky, jest to její hanbou. A my? — stiskneme se úžeji k sobě." — Tak mluví úřední list Č. O. S.

NA ŽÁDOST T. J. S. OAK PARK, ILL.,

podává Vyk. Výbor N. J. S. všem br. jednotám tuto žádost v nejbližší schůzi k odhlasování.

Oak Park, Ill., 6. listopadu.

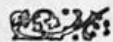
Čtení bratři:—

Oteli jsme se zde v živlu většinou klerikálním, pérem těžko vypsatí to namáhání, obětavost, jež bylo podstoupiti hloučku Sokolů, již se zde sešli, ale díky jich neúnavnosti v jejich postupu za vytknutým cílem, příkladem takým bylo přiváběno více junáků v řady naše, takže se dnes můžeme nazývatí dosti silnou jednotou. Po celá tři leta naši existence bylo naší největší touhou vlastniti svou budovu, třeba malou, neboť najatá síň nevyhovovala našim požadavkům. Nyní naše touha došla splnění; postavili jsme si svůj stánek, ale nyní též jest nám třeba peněz, protož dovolujeme si prositi za odpuštění příspěvků k Nár. Jed. za rok 1911, by to bylo dáno k odhlasování všem sborům. S vřelými díky za prokázané služby, zůstáváme se sokolským Na zdar!

Václav Koller, starosta. Frank Šindelář, tajemník.

DOPISY.

St. Louis, Mo., 25. listopadu.

V říjnových zápiskách Výkonného Výboru dověděli jsme se, že br. Martynymu, náčelníku N. J. S. nebude možno přijmouti vůdcovství závodního družstva k VI. sletu všesokolskému a že V. V. vyjednává s br. Čermákem, spoluredaktorem "Sokola" o převzetí místa toho a tžž konečně zvolen.

Nesouhlasíme s nařízením V. V. Ústřednímu Výboru Župy Střední, aby vybral čtyři nejlepší boree v Župě ku zkoušce na vybrání boreů k VI. sletu. Uznáváme, že oběma výborům v tomto případě jenalo se pouze o ušetření zbytečného vydání, však z ohledu toho, že župní výbor před časem rozeslal přihlašující listiny ku zkoušce té a že několik kandidátů, vyjma těch župních výborem jmenovaných, se skutečně přihlásilo, neuznáváme za spravedlivé, aby příležitosti této nyní byli náhle zbaveni. Od závodů župních uplynuly již 4 měsíce a tou dobou oni kandidáti se zajisté již pilně připravovali, takže dnes není zcela jisto, že výsledek závodů těchto dopadne stejně jako při závodech župních. Ovšem dle usnesení župního výboru mají další kandidáti přístup ku zkoušce, když jim jednota nahradí sama vydání, ale ani to by nebylo spravedlivé, uvážíme-li, že některou jednotu by to stálo hezkou sumu peněz, kdežto druhou skoro nic. Proto stojíme na tom, aby všichni kandidáti, kteří se ku zkoušce původně přihlásili, byli za stejných podmínek připuštěni a doufáme pevně, že se nám stane po právu. Stejně povinnosti — stejná práva!

Po pravidelné schůzi zahájena schůze poučná, kde br. Michael Vmír promluvil o zásadách a povinnostech Sokolstva. Slověmu jeho věnována byla přítomnými bratry velká pozornost, jak u nás obyčejem bývá. Na příště slíbil br. Vmír promluvit o podílu Čechů na světových vynálezech, kterážto novinka zajisté mnohde z nás překvapí. Všecké evičenci se nyní pilně připravují k veřejnému vystoupení a každoročnímu obdarování žactva v době vánoční. Br. Eliášek připravuje mnohou novinku, nejhlavnější z nichž asi bude evičení evičitelského sboru s batony. Škoda jen, že evičenců jest tak málo a k tomu ještě mnozí nepravidelně evičení navštěvují. Máme evičence rozdělené ve tři družstva, ale málo kdy se všichni dostaví, takže se musíme sraziti ve dvě. S pořadovým jest asi totéž. Do prvního se dostavilo 8 bratrů, vyjímaje evičenců, a do druhého přišli pouze dva a to br. starosta a br. Feitl. Z toho jest vidno, že bratři nedbají. Za to ale náš dramatický odbor s br. Reinerem v čele nelení. Tutou sezónu pořádali u nás 3 divadelní představení a jedno v East St. Louisu, kdežto páté mají v projektu. Odbor tento jako všechny naše odbory požívají v městě našem velké obliby, na což můžeme býti vším právem hrdi.

Bratři dalmatinští pořádali, dne 5. listopadu své druhé veřejné, kde též účinkoval náš pěvecký odbor Hlahol. Část evičební vedená br. Eliáškem sestávala z evičení prostných, na hrazdě, bradlech a skoku do výšky s pružného můstku. Bratři tito neevičí ještě ani jeden rok, ale žádný kdo je viděl, by tak nesoudil. Učinili pokrok znamenitý! Na nářadí jsou ovšem dosud slabí, ale prostná jim šla hravě a úsečně. Po skončeném evičení měli ještě krátký výstup, proslovy a živý obraz sokolský. Br. Eliáškově darovali co upomínku krásnou náčelnickou šerpu. Bratři dalmatinští mají kroj český, což přimělo br. Eliáška, aby oblékl na se také český sokolský kroj, který si přivezl s sebou z Čech a po kterém se mu stýskalo. Byl našimi bratry nadšeně přivítán, když se nám představil.

Poslední dny v měsíci říjnu pořádali v městě našem a okolí p. E. St. Vráz 4 přednášky s ucházejícím úspěchem.

Návštěva nebyla taková, jaká tak osvědčenému a váženému cestovateli a učiteli vším právem patřila. Myslím ale, že nepochlebuji, když řeknu, že naši Sokolci a Sokolice tvořili největší část posluchačstva. Po přednášce v Sokolně sešlo se nás několik v knihovně, kde nám br. Vráz vysvětlil účel Národní Rady Americké a tak první kroky k založení této v městě našem učinil. Bratři, kteří se účastnili V. sletu v Čechách, dojísta dosud pamatují, jakých platných služeb nám Národní Rada Česká prokázala, proto by bylo jen správným, aby sokolské jednoty zdejší zaujímaly v tomto novém tělese místo první. Chtějme tomu a půjde to!

Na zdar!

F. Vůch.

Chicago, Ill., 25. listopadu.

Říká se, když se někdo narodí, žení, zemře, že se lidé o něj nejvíce starají, a není tomu tak. Prvé ani druhé jsem letos neprodělal a přec není čísla "Sokola Amer.", abych tam nebyl chválen. Potom prý není mezi námi bratrství! Jelikož si tolik chvály nezasloužím, musím se přece aspoň poděkovat.

V posledním čísle "Sokola" píše člen T. J. S. "Prahy", Otakar Ratchovský ve svém dopise: "Cvičitel br. Joža Kotrbatý se poděkoval a sice k vůli závodům a sletu atd." a nyní následuje: Stýblo, Stýbla, Stýblo, evič. Plzeňského Sokola, Stýblo, župní náčelník, župního náčelníka atd. Já sám kdybych takový dopis četl, musel bych říci, ten Stýblo, to je asi čistý Sokol, a protože jsou Sokolové mne neznající se mnou takovouto cestu seznamování, chci touže cestou jim vše vysvětlit, na prvním místě pak hlavně T. J. S. "Praha", ačkoli, jak se dovídám, bylo již učiněno naší Župou. Předně není správné, že se bývalý evičitel jejich poděkoval k vůli sletu. To byla asi chyba v tisku. A nyní bři. T. J. S. "Praha", proč neevičily zvláštní číslo Vaše Sokolky?

Před zkouškou v Cedar Rapids, jelikož bylo mnoho zvláštních čísel, napadla dobrá myšlenka br. Fr. Filipa, I. podnáčelníka, že by se ona některá čísla ukázková mohla rozdělit, a sice na večer při lidové slavnosti, a která také sám ihned vybíral. Cvičit měly: Plzeňský Sokol, Oak Park, Sokol Praha a Cedar Rapids. Sám přítomen jsem byl, když bývalý evičitel Kotrbatý s náhledem br. Filipa souhlasil a takřka nadšeně ho přijal. Když však přiblížil se večer a mělo se evičit, scházel kapelníku "šotyš", který mu br. Kotrbatý přivezl z Chicaga, a valčík br. Novotného, evičitele Oak Park, čímž se cítil br. Kotrbatý uražen a rozhodně odešel při jiném šotyšu evičit. Tu dobrák Filip v rychlosti poslal dva starší bry. do domu kapelníka pro všechny noty co má. Leť přišedše k domu, shledali, že zavřeno, manželka našeho kapelníka patrně odešla též as na slavnost. Vrátili se s nepořízenou, a tak evičil br. Fr. Novotný při jiném valčíku, Plzeňský Sokol bez hudby, a Sokol Praha vůbec oděkl evičení proto, že kapelník zapomněl šotyš jejich z Chicaga. V Cedar Rapidsích mají při šotyši asi jiný takt.

Nechci dál zabíhat a doufám, že to na vysvětlení stačí, kterého se Vám musí odevšad dostat, kde se tážete, a pak budu zvědav na ono zadostučinění, o kterém píšete. Ke konci ještě chci upozorniti, že jsem ještě nebyl, ani se necítil uražen, aniž bych sobě stěžoval na sestru Grossovou, ale žádal jsem o jméno toho bratra, který jim prý tolik škodil, a to proto, že jako pořadatel onoho sletu jsem podobného nikde nic neviděl.

Při zkoušce v Plzeňském Sokole před slavností Karla Havlíčka Borovského bylo mně domlouváno, že jsou všude a vždy "Plzeňské" Sokolky napřed. V Cedar Rapidsích pak jim samým bylo dáno na vědomí, že se to nepatří, mají prý být podle velikosti; není v tom snad z toho něco? Ačkoli někteří vědí proč tak muselo být. Před veřejným vystoupením v Riverview při společné zkoušce musil jsem zvlášť jeden sbor evičit, a to proto, že byl jinak nacvičený než ostatní; také to byla moje vina?

Práce v tělocvičně.

Cvičení s krátkými švihadly.

Každé nářadí, kterým cvičíme, má svůj zvláštní ráz, který vždy snažíme se při skládání cvičení zachovati. Volíme-li to neb ono nářadí pro vystoupení veřejné, tu při této tvorbě své, kdy snažíme se předvésti něco nového, nesmíme zapomínati, k jakému účelu nářadí to slouží v cvičebních hodinách. Cvičíme-li u děvčat oblíbenými malými kroužky, nebudeme cvičiti kroužky dvěma (v každé ruce jeden) a cvičiti jimi různé pohyby paží — neboť k tomu nám slouží dřevěné činky. Ovičíme-li kůžely, nedržíme tyto jako činky, aniž jimi provádíme eviky jako činkami — tyčemi pak nesnažíme se prováděti eviky jako kůžely. Ač tu a tam pro změnu a k vůli rozmanitosti učiníme malou odchylku, přece jen v tvorbě naší vynikati musí hlavní účel, k jakému zvolené nářadí v tělocvičně používáno jest.

K čemu nám slouží krátká, rákosová švihadla? Každý ví, že hlavním účelem cvičení švihadly jest různé švihání s přeskoky — jak vidáváme dívky cvičiti venku — a chceme-li od těchto hlavních evik poněkud se odchýliti, činíme tak předně proto, abychom nepřetržitým poskakováním evičenky příliš neunavovali, abychom k vůli všestrannosti mohli

provésti též eviky trupu a při veřejných, abychom zvýšili dojem cvičení těch různými obrazei.

Do nemístné výstřednosti tedy zabíháme, provádíme-li s krátkými švihadly jen obyčejné eviky prostné. Může se nám sice podařiti způsobem tímto provésti různé obrazce, skupiny, ale vydatnými eviky takové nejsou — neboť švihadla vydatnějším pohybu paží jsou jen na překážku. Chceme-li vypracovati prostná s obraty a pomůžeme při tom hlavní účel švihadel, proč ne voliti raději činky, kůžele, tyče, bar-bells neb jen eviky prostné? Proč při tvorbě voliti švihadla, jichž hlavním účelem jsou přeskoky, když těmto určíme místo velice podřízené? Jak shora poznamenáno, činíme časem odchylky z různých příčin: Kůžely provedem různé eviky úpolnické, při cvičení činkami kroužíme pažema, zakroužíme si časem i tyčí, ale při tom vždy nezapomínáme na hlavní eviky, k jakým to neb ono nářadí slouží. A zvolíme-li krátká švihadla, nuže cvičíme jimi tak, jak se jimi cvičiti má a nedržíme je v ruce jen pro zbytečnou párádu.

Cvičení s krátkými švihadly.

Pro vyspělejší dívčí dorost neb Sokolky sestavil J. Čermák.

Podávám bratřím evičitelům ukázkou cvičení s krátkými, rákosovými švihadly; cvičení tato sloužiti mohou též jako vzorek pro další tvorbu v tomto oboru ženských evik.

Cvičení jest tak sestaveno, aby bylo snadno k zapamatování, aby uspokojilo diváka a nač obyčejně kladu hlavní váhu, aby evičenkám poskytlo hojnost vydatných, všestranných pohybů.

Cvičení sestaveno jest pro hudbu v taktu "šotyšovém", poněvaž hudba tato čilým evičením těmto nejlépe přiléhá a tu upozorňují bratry evičitele na různý ruch, jakým eviky prováděny býti mají. Známé, že takt "šotyšový" obsahuje čtyři noty. Kde tedy označují eviky 1, 2, 3, 4, znamená to ruch rychlý, a sice na každou notu jeden pohyb, čili čtyři pohyby v jednom taktu, neb v jednom taktu tři pohyby a na 4. dobu čili notu výdrž. Kde jest evik označen 1—2, 3—4, tam cvičíme v ruchu středním, t. j. na každé dvě noty jeden pohyb, čili dva pohyby v jednom taktu. Kde jest evik označen 1—4, tam cvičíme ruchem volným, a sice jeden pohyb na čtyři noty, čili jeden pohyb v jednom taktu. Tímto volným ruchem cvičíme pouze výpady a klony. K vůli lepšímu porozumění dodávám ještě, že kdybychom cvičení označovali písmenami, dle způsobu v Čechách obvyklého, pak bychom ruch rychlý, kde provádíme pohyb na každou notu označili takto:

1. a) pohyb,
- b) pohyb,
- c) pohyb,
- d) pohyb, aneb výdrž na poslední (d) dobu.

Ruch střední, kde provádíme jeden pohyb na dvě noty, označili bychom takto:

1. a) pohyb,
- b) výdrž,
- c) pohyb,
- d) výdrž.

Ruch volný, kde provádíme jeden pohyb v jednom taktu, označili bychom takto:

1. a) pohyb,
- b) výdrž,
- c) výdrž,
- d) výdrž.

Tím, doufám, učinil jsem způsob provádění evik zde uvedených dosti jasným, že nemusí ani nezkušenému evičiteli působiti žádných obtíží.

Základní postavení: Stoj spatný, ruce v bok, švihadlo v poloze kolmé, tvořící oblouk nad hlavou. (Obr. 1.)

ČÁST PRVNÍ.

I.

Mírný předklon na levo, sklonit švihadlo na levo k zemi (paže skřížené, pravá přes levou) 1—2 (obr. 2.), zákl. post. 3—4, totéž v pravo 1—2, 5—6, a zákl. post. 7—8.

II.

Dva přeskoky v levo, 1, 2, 3, 4. (Švihadlem švihneme směrem dolů pod nohy a na zad, při čemž paže vykonávají bočný kruh ku předu. Pohyb v kloubu ramenním.) Při přeskoku v levo přeskočíme levou nohou, na tutéž nohu doskočíme na 1. notu, na 2. notu pravou, kterou jsme při přeskoku mírným švihem zanožili, přinožíme. Opakujeme dvakrát, tedy 4 doby. — Mírný poskok o pr. noze na místě a levá stoj přednož. skřížený, těsně před špičkou nohy pravé, 5! (Obr. 3.) Poskok o pravé a švih levou do přednožení zevnitř, 6! (Obr. 4.—Obraz náš neoznačuje výšvih volné nohy dosti vysoko.) Opětný poskok o pravé, při čemž levá hbitě přinoží, 7! Výdrž, 8!

III.

Opakovat cvičení I., ale počnout v pravo.

IV.

Opakovat cvičení II., ale přeskoky v pravo, zanožit v 1. a zakončit poskoky o levé a skřížením a švihem zevnitř pravé, tedy opáčeně.

V.

Mírný předklon, paže skřížit, levá přes pravou, švihadlo sklonit k zemi 1—2! (obr. 5.), základní post. 3—4! opakovat předklon, ale skřížit pravou přes levou 5—6! zákl. post. 7—8!

VI.

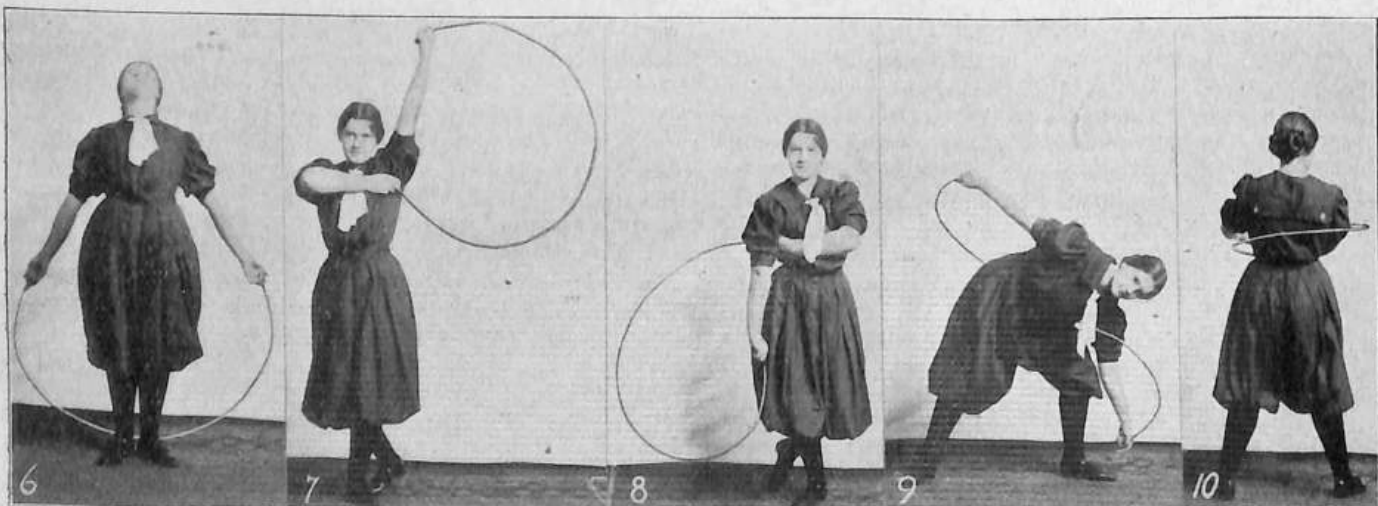
Švihadlem švihnout pod nohy předem na zad (paže opět vykonají bočný kruh napřed) přeskok snožmo. Opakovat dvakrát, 1, 2, 3, 4! (Při tomto cvičení provádíme snožmo dvojný poskok.) Po přeskoku, který vykonáme na 1. dobu, švihadlo pokračuje za tělem v pohybu nahoru a mezi tím vykonáme na místě opět jeden poskok snožmo na 2. dobu, a na 5, 6, 7, 8 dobu zakončíme, stejně jako cvičení II. Vůbec všechny přeskoky zakončíme stejně, takže netřeba to stále opakovati, jen že někdy v levo, někdy v pravo, dle toho, jaké cvičení předcházelo. Přeskoky vždy provádíme na 1, 2, 3, 4 a zakončení na 5, 6, 7, 8.

VII.

Mírný záklon, upažit dolů a švihadlo sklonit na zad k zemi 1—2! (obr. 6.), zákl. post. 3—4! opakovat záklon a sklon švihadla 5—6! a zákl. post. 7—8!

VIII.

Švihadlem švihnout pod nohy zadem, ku předu (paže vykonávají kruh bočný na zad), a přeskok snožmo opakovat dvakrát, 1, 2, 3, 4 a zakončit s předn. skříž., švihem únožmo v pr. 5, 6, 7, na 8. dobu výdrž.

IX.

a) Rozpažit, švihadlo v poloze kolmé, tvoří oblouk nad hlavou a stoj úkročný v levo 1—2! celý obrat v levo o levé noze, do stoje úkročného v pravo 3—4! (Po tomto obratu jsme zády k pův. směru obráčení.) Paže výdrž. Celý obrat v levo o pr. noze do stoje úkročného v levo (paže výdrž) 5—6! Stoj skřížný v pr. v zad vzpažit v levo, pravou paži ohnout před tělem, švihadlo tvoří oblouk zevně levé paže 7—8 (obr. 7.)

b) Rozpažit, a stoj úkročný v pravo 1—2! vzpažit v pravo levou paži ohnout před tělem, stoj skřížný v zad v levo, podřep, (oblouk švihadla na pravé straně) 3—4! upažit, stoj úkročný v levo 5—6! a zákl. post. 7—8!

X.

Opakovat cvičení I.

XI.

Opakovat cvičení II.

XII.

a) Opakovat cvičení IX. opáčně, tedy počnem úkroem v pr. a obraty v pravo, ale na 7—8 dobu, na místě vzpažit, pravá přípaží, levá paže ohne před tělem a švihadlo tvoří oblouk zevně pravé paže dole. (Obr. 8.)

b) Opakovat cvičení IX. b), ale opáčně, a s přípažením, jak naznačeno na obr. 8.

XIII.

Opakovat cvičení III. a IV.

XIV.

Opakovat cvičení a) a b) IX.

XV.

a) a b) opakovat, a) b) cvičení XII.

XVI.

Opakovat cvičení V. a VI.

XVII.

a) a b) opakovat, a) a b) cvičení XII.

XVIII.

Opakovat cvičení VII. a VIII.

ČÁST DRUHÁ.

I.

Výpad v levo stranou, rozpažit (švihadlo v poloze kolmé obloukem nad hlavou) 1—4! otočením levé ruky na zad v kloubu zápěstním utvoří švihadlo písmenu S za tělem (obr. 9.) a úklon na levo 5—8! vzpřím a rozpažit 1—4! zákl. post. 7—8. Opakovat totéž výpadem na pravo.

(Pozn. Na počátku klonu levá ruka v kloubu zápěstním vykoná kruh na zad, čímž levá polovice švihadla skloní se za paži. Pravá ruka drží konec švihadla pevně. Po vykonání

IV.

Výpad v levo v před, rozpažit 1—4! hluboký předklon levou paži ohnout před tělem (pod pravou), pravá předpaží až pravá ruka dotýká se země před špičkou nohy levé (obr. 12.) Vzpřím a rozpažit 1—4! zákl. post. 7—8!

Opakovat, výpadem v pravo.

VII.

a) Opakovat cvičení II. a) a b) část druhá.

b) Opakovat cvičení V. část první, ale se stojí zánožnými (obr. 13.).

VIII.

Opakovat cvičení VI. část první.

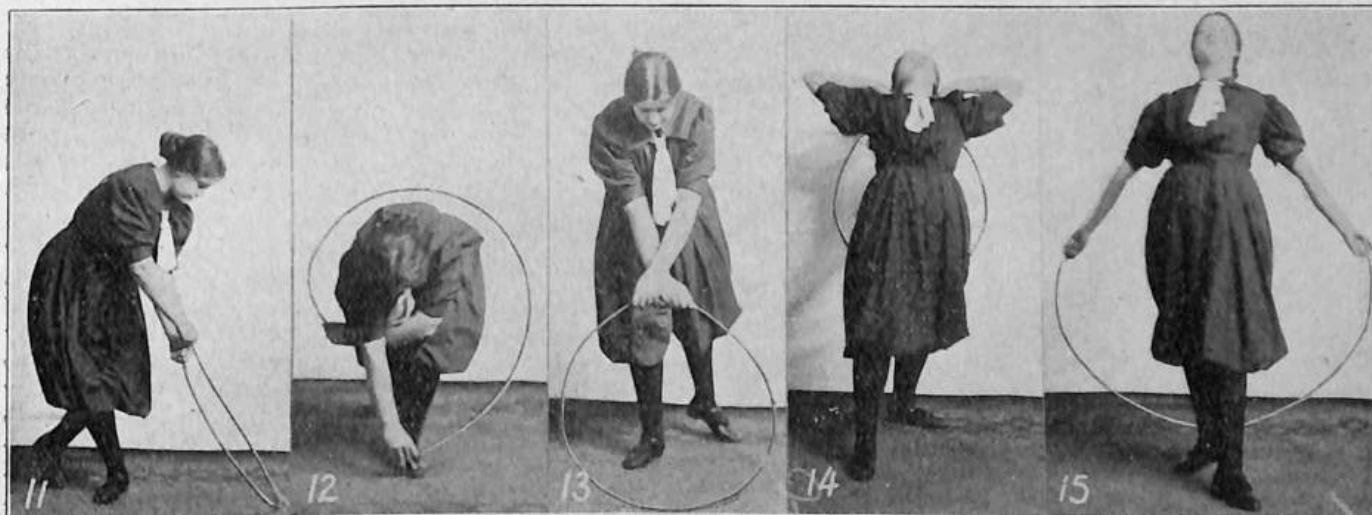
IX.

Výpad v levo v zad, rozpažit 1—4! záklon, švihadlo skřížit za hlavou a sklonit k zemi, lokte co nejvíce šinuty na zad 5—8! (obr. 14.), vzpřím a rozpažit 1—4! zákl. post. 7—8! Totéž výpadem v pravo v zad.

X.

a) Opakovat cvičení II. a) část druhá, ale opáčně, t. j. stojem úkročným v pr. a obraty v pravo.

b) S připazováním.

kruhu levé ruky levou polovici švihadla opět vztyčíme před levou paží, jak naznačeno na vyobrazení, čímž švihadlo zaujme podobu písmeny S.)

II.

a) Opakovat cvičení IX. části první, ale s tou malou změnou, že při obratu na 3—4 dobu ovinem švihadlo kol těla (obr. 10.) a na 5—6 dobu opět rozpažíme.

(Pozn. V době, kdy počínáme s obratem na levo o levé noze, pravá noha opisuje půl kruh ku předu, skřížíme konce švihadla před tělem, pravá paže pohybuje se stejným směrem s pr. nohou pod levou paží; levá skříží nad pravou, při čemž švihadlo na zad skloníme do vodorovné polohy. Konce švihadla jsou při tom skříženy před tělem, jako bychom chtěli švihadlo kolem těla utáhnouti. Na 5—6 dobu opět rozpažíme, zaujmeme stoj skřížný v zadu a zakončíme jako cvičení IX. b).

b) Opakovat cvičení I. části první, ale se stojí skřížnými v zadu (obr. 11.) a zakončit cvičením II., část první.

III.

a) Opakovat cvičení I. a) část druhá, opáčně (pöcnem výpadem v pravo).

b) Opakovat cvičení b) II. část druhá, opáčně, s připazováním.

XI.

Opakovat cvičení VII. část první, ale se stojí přednožnými (obr. 15.).

XII.

Opakovat cvičení VIII. části první.

Z těchto cvičení můžeme upravit si velice půvabnou část III. aniž bychom paměť cvičenek novými eviky namáhali.

Stojí-li ve čtyrstupech můžeme opakovati s hora uvedená cvičení následovně:

Cvičenky zevních (krajních) zástupů opakují cvičení II. části druhé, do vnitř, a sice levé v pravo, pravé v levo, čímž na 4. dobu octnou se na místech cvičenek zástupů vnitřních, čili středních. Zde v následujících 8 dobách cvičí mírné klony a přeskoky.

Cvičenky středních zástupů poklus obloukem zevnitř, s přeskakováním švihadla (švihající při tom při každém kroku švihadlem pod levou nohu) až na 8. dobu octnou se na místech zevních, které byly tyto zatím uprázdnilly. Zde v příštích 8 dobách cvičí všechny stejně klony a přeskoky, načež výměnou cvičení přijdou všechny na svá původní místa.

Spůsobem tímto můžeme provést všechna hořeji uvedená cvičení.

Jiná změna: Cvičenky zevních, čili krajních zástupů cvičí výpady (v před, stranou neb na zad) 16 dob a vnitřní poklusem a sviháním a přeskakovaním evičí kolem nich, při čemž opíší celý kruh a vrátí se na 16 dobu na svá místa, načež si cvičení vymění — t. j. zevní klušou a přeskakují v kruhu kolem a vnitřní evičí výpady.

Cvičení tímto způsobem lze upravit i při větším počtu cvičenek a sice máme-li sestaveny v osmistupech,

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8,

pak 1, 4, 5, a 8 evičí stejné eviky, t. j. zástupů "krajních", a 2, 3, 6 a 7 také stejné eviky, zástupů vnitřních. Vůbec poskytují cvičení tato důmyslnému evičiteli velice široké pole k sestavení pěkných, ne ducha namáhajících a tělu velice prospěšných cvičení.

Cvičení podobné provedeno bude při veřejném cvičení v Medill škole, 15. prosince.

Posudek br. J. Holana.

(Na naši výzvu, aby bratři evičitelé neostýchali se podávat veřejně své posudky o pracích v této části našeho listu uveřejňovaných, přihlásil se jediný bratr — Jan Holan, společný evičitel z Omahy, zač vzdáváme mu vřelý dík i zasloužené uznání. Účelem našim jest předně: aby bratři evičitelé společnou výměnou náhledů se vzájemně poučovali a tak se zdokonalovali. Za druhé, aby mezi námi přestalo to "kritisování za zády" — jak bývalo a žel, že posud jest u nás zvykem. Na místě, aby projevena byla radost nad úspěchem jednoho bratra, neboť úspěch jednoho jest úspěchem a měl by býti radostí nás všech, vyvolává úspěch takový spíše hněv, závist, dětinskou zárlivost, a tyto pocity pak dají vznik nebratrským, zlomyslným úšklebkům, snižujícím poznámkám. Má-li br. evičitel neúspěch, jeví-li jeho tvorba opravdu křiklavé vady, tu zase bratři kolegové se smějí, majíce radost, že naše vše společná trpí, a to jsou potom evičitelé, kteří by členstvu měli býti vzorem! Ký div, že to s tou mravní výchovou u nás posud tak smutně vyhlíží! O vymítění takových zjevů, pokud budeme při listu působiti, chceme se zasazovati. Tak jako voláme k členstvu ostatnímu "nemáš-li zmužilosti říci veřejně, co proti tomu neb onomu máš — říci to přímo, bez všelikých narážek a skrývaček, pak raději mlč!" — tak také voláme k našim bratřím evičitelům: poukazujte sobě na chyby, poučujte se, neostýchejte se projevit i uznání — ale činite vše veřejně — přijímejte i nepřiznivé posudky bez nakvašenosti, jmenovitě, když jsou odůvodňovány a tak přece jednou docílíme, že bratři evičitelé naší N. J. S. budou tvořiti jednu upřímně k sobě lnoucí rodinu, jejímž společným cílem bude: vzornou tělesnou výchovou přivábiti celou česko-americkou veřejnost pod prapor náš. Na zdar! č.)

* * *

Omaha, 29. listopadu 1911.

"Milý bratře č.!

Vyzýváš nás k posouzení "Cvičení Sokolů večer" od br. R. Stýblo vypracovaného a žádáš br. evičitele o posouzení této práce, a aby neostýchali se svůj úsudek podati veřejně. Dovoluji si napsati a odůvodniti s čím souhlasím a s čím ne-souhlasím. Především podotýkám, že jsem s br. Stýblo osobně znám a že on byl absolventem kursu Č. O. S., jako byla před tím moje maličkost v r. 1894. Pozdější dobu jsme byli oba náčelníky jednot sokolských.

Dříve nežli se rozepíši o jednotlivých bodech, musím říci otevřeně, že bych musel znáti dříve celý rozvrh evičební pro jednotlivé evičební večery, abych mohl správný posudek zaznamenati. Však prozatím se musím spokojiti s touto evičební hodinou a úsudek se může jen vztahovati výhradně na tuto hodinu.

V první řadě je nutno, by každá jednota měla svůj vlastní rozvrh evičební dle poměru nářadí, jaké ta která jednota má k dispozici (po ruce), a dle kterého by každý vedoucí věděl, které nářadí si má tu hodinu upravit a co na nářadí jest mu evičiti. Dříve než se evičí probrati trochu pořadová škoditi nemůže, poněvadž tím jaksi evičenec přijde do nutného pohybu a hlavně v době zimní se trochu rozproudí krev, než se přijde na nářadí. A nyní bych velel hned z řadu neb šiku "Nastoupit v družstva" a vedoucí nastoupí v řad as 3 kroky před náčelníka (prvého družstva na pr. křídlo a posledního na levé křídlo) vždy as 2 kroky jeden od druhého vzdálen a evičenci ihned se řadí za svého vedoucího v zástupu. Na další případné vysvětlivky náčelníka (usnesení evič. sboru aneb byl-li snad některý evičenec zařaděn ve vyšší družstva atd.) zavzní povel "K nářadí pochod". Všichni stejně vykročí a každý evičitel zavede své družstvo k určenému nářadí a když již vše upraveno ku cvičení, dá zase náčelník znamení ku cvičení, načež všechna družstva najednou začínají evičiti. Po uplynutí ¼ hodiny velí náčelník k střídání (Střídat) a evičenec, který je na nářadí, do-evičí a pak na povel svého vedoucího družstva "V zástup v pr. nebo v l. v bok!" obrátí se všichni toho družstva v tu stranu a další povel náčelníka "K nářadí pochod" jdou za svým evičitelem, který vždy je v předu nejkratší cestou k druhému nářadí aneb ku prostným, tyčím, kuželům atd., jsou-li v pořadu vyznačeny a zde již bez dalšího povelu se evičí, poněvadž má na mysli, že rozvrh je sestaven tak, že všechna družstva mají stejné nářadí, jen osnovu má každé družstvo jinou. Střídání ku třetímu nářadí děje se týmž způsobem, jak před tím vyznačeno. Po uplynutí třetí čtvrti hodiny na povel náčelníkův "Končit!" doevičí celé družstvo a pak vedoucí družstva dá uklidit svými cvičenci dotyčné nářadí na místo kam patří a zavelí "Nastoupit v družstvo", vyřídí je na pravo a každému jednotlivému podá ruku a u posledního našim "Na zdar" dá rozechod. Nyní má-li kdo co komu říci, řekne — ponechá se 2—3 minuty oddechu a zavzní povel náčelníka neb evičitele vedoucího společně evičení "Nastoupit ku prostným, s tyčemi atd. v řad" a odtud různým způsobem zavede si družstvo na místo ku prostným atd. Prostná a ostatní ponechávám zúmyslně na konec z ohledů zdravotních, poněvadž nářadím nemá evičenec všechnu sílu vyčerpati (má-li se dosíci toho, by tělocvik všestranně na tělo působil) a má si tolik síly zachovati, by byl schopen ještě evičiti po namáhavém nářadí, aby se mohl uklidniti než opustí místnost evičební — a k tomu právě evičení společná napomáhají. Tolik asi jsem chtěl podotknouti ohledně vedení členstva v tělocvičně, poněvadž zde je jakýsi ustálený zvyk z dřívějších let a členstvo myslí, že nesmí jiným směrem evičební večer začít než vyslanou cestičkou!

Při prostných dovoluji si upozorniti, že br. Stýblo píše, po seznámení bratří s osnovou počnou evičiti: však osnovu prostných neudává — proč? Na dobu 3) náprah na sot vřehni má státi **pravá skrčí zapažmo** a ne pravá ohne zapažmo, poněvadž hnutím zapažmo rozumíme paži ohnout za tělo (viz Rohování Dr. Vanfčka, str. 9—10.); doba 7) náprah na kop pravou má státi **náprah na kop pravou na zad**. Jest dobře a s tím každý souhlasiti musí, že jest žádoueno než se evičí celá soustava, vždy ji na několik částí rozdělití, by snáze od všech evičenců chápáno bylo. (Dokončení.)

Sokolstvo má cíl veliký — cíl dalekosáhlý. Zvýšiti tělesnou zdatnost lidu našeho — učiniti každého člena národa našeho křemenem, učiniti každého mladíka statnější a mravnější — každou budoucí ženu a matku zdravější a šťastnější. Nemají pravých pojmů a poslání Sokolstva, nemyslí to s ním upřímně, kdo stále na jiné cesty a cile mu ukazují a tak od důležitého poslání jeho je odvracejí. č.

Je to smutné, že Sokolové takovouto cestou dávají na sobě znáti žárlivost a nevraživost. Myslím, že sloupee našeho odborného časopisu mají nám býti svatými; pakli nevíme jinou cestou se domluvit, lepší toho nechat. Proto jsem tak dlouho mlčel.

Poznávejme sebe sami! Kdybychom touto cestou i ne našli pravdy, naučí nás to aspoň řídit svůj život, a nad to není ničeho správnějšího. Na zdar! Rudolf Stýblo, náčelník Župy Střední.

Chicago, 25. listopadu.

Zajisté jest našim Sokolům a Sokolkám T. J. S. Tábor divný, že jsem se již dávno s nějakým tím dopisem nevytasil. Však to bylo již nějakého poptávání: "Co je s tou naší dopisovatelkou, že nepíše?!" Inu, musím se přiznat, že jsem jednoduše zanedbala úkol mi svěřený. Co ale také mám stále psát, totéž a stejné? Naše Sokolky i Sokolové ti stále eviči pilně a to asi vám zpráva nejmilejší. Též se musím zmínit o posledních závodech v Cedar Rapids, na něž jsme vyslaly 16 evičičích sester a za ty vzdávám náš nejpřímnější dík za tak laskavé pohostění a ubytování na-

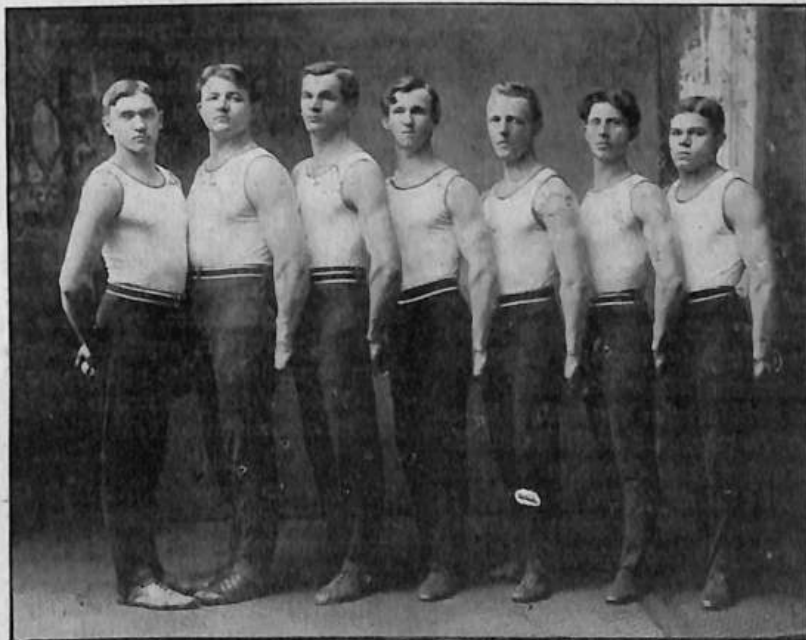
hlo krásně jeti v kočáru a kde by po každé straně stálo na sta diváků. Pravda dále, bylo tam i několik poznámek učiněno a pak přiznávám, že i sama jsem se sháněla po našich Sokolkách, neboť jsem určitě spolehala, že budou přítomny. Však již dost, nechtěla jsem se o tom tak rozepsati, ale na škodu snad není. — Dále, bratří Sokolové, jak pak navštívujete nemoceho br. Kroužilku? Náležit' soucit k etnostem bratrským! Byla jsem jej také jednou navštíviti a to ještě, když zde byla jeho sestra, která je zrovna tak milá a veselá povahy, jako br. Kroužilka sám. Onoho večera byl ve velmi veselé náladě, tak dovedl žertovat, jako kdy jindy, ač z židle se ještě nemohl hnout. Doufáme, že bude brzy moci opustiti nemocnici a v sokolský kruh se zase vrátí. — Tak nám již na příští měsíc připadá celoroční schůze a volba činovnic; doufám, že se naše Sokolky sejdou příští schůzi ve velkém počtu.

Na zdar!

Barbora Neprašova.

Baltimore, 26. listopadu.

V poslední době nelitostná smrt děsně řádí v řadách našich. Urve-li nám milého bratra ve věku stařeckém, tu

Družstvo T. J. S. Vlast, Cleveland, O.

šich Sokolek po celý čas sletu a závodů, a stane-li se, že budou zase u nás závody, tu zajisté naše Sokolky otevřou svoji náruč a zvolají: zde jest i naše pomocná ruka i naše pohostinství! Vždyť musíme býti tak jako bratr a sestra, a kde je třeba, tam se má poskytnout pomoc, rada i povzbuzení, neboť i tu platí: "Jednou tobě a podruhé zase mně." Minule též zde byla návštěvou sestra Hrušková ze Cedar Rapids, Ia., která byla ubytována u rodiny našeho Sokola Krametbauera. Líbilo se jí as mezi námi. A což, Sokolky a Sokolové, jakž pak soudíte o tom dopisu, který se nalézal v posledním čísle našeho orgánu a psaný našim br. Ortem. Jest tomu skutečně tak? Sama jsem byla přítomna slavnosti T. J. S. Oak Park, ale nebyla jsem tam vyslána našimi Sokolkami, nýbrž Nejvyšší Loží Č. S. J., která vyslala desítičlennou deputaci. Na místo jsme přijeli v automobilech, tak jako "velcí páni", a potom, když se průvod seřadil, tak jsme též pochodovali, ale jak! Pochodovali jsme ulicemi, kde bylo na střevis prachu, tak že když jsme dorazovali na místo, kde se měl po slavnosti odbyvati výlet, tu každý z nás vyhlížel tak jako když vyjde ze mlýna. Ovšem, v okolí Oak Parku nejsou žádné boulevardy, kde by se mo-

ač s bolestí v srdci, přece snáze smiřujeme se s neblahou udalostí, neboť nutno jest, starci po vykonaném díle přáti zaslouženého odpočinku. Ale když smrt sáhne po některém z mladších, dobrých a nadějných Sokolů, kteří téměř celý život mají před sebou, tu opravdu těžko je se smířiti. Dojala mne zpráva o úmrtí br. Edwarda Wokála, toho milého hochy, který svým skromným vystupováním dovedl si získati každého. Oblíbili jsme si jej, když svého času jako župní náčelník za úřední povinnosti mezi námi dlel, sám pak příjmemnou chvilku trávil jsem s ním při jubilejní slavnosti jednoty Fugner v Long Island. Tehdy ani z daleka mne nemohlo napadnouti, že za pouhých několik dnů bude ten milý hoch mrtev. Škoda jej, byl Sokolem pravým. Jeho otec vyslovuje nejpřímnější soustrast.

Každého z nás zajisté potěšil vývin udalostí v záležitosti obeslání příštího sokolského sletu v Praze. Je pravda, že zprvu jsme si všichni počínali nejspíše, že bylo mnoho drahoceho času vyplýváno zbytečně, nyní ale, když jsme se rozhodli, tu půjde vše rychleji v před. Mám opravdu jakés blahé tušení, že příští naše výprava bude korunována zdarem! U nás Sokolů zajisté nemožno mluviti

o nějakém pooblebování, strániectví aneb pod., proto také projevují beze všech oklik, že považují volbu vůdce naší čety za velice št'astnou. Zkoušky i souzení při nich uznávám taktéž za moudré zařízení, neboť nám dávají záruku, že bude rozhodovati jediné kvalifikace borec, a že nebude brán ohled na zeměpisnou polohu města, odkudž jednotlivý borec pochází. Spravedlivý výběr — tot' vše, čeho žádáme! Jsem rád, že mohu zdělití dnes, že i Sok. Jed. Blesk bude při zkouškách čestně zastoupena. Taktéž výstavce sokolské měla by být věnována pozornost co největší! Pozoruhodným je upozornění br. Jičínského v posledním čísle "Sok. Amer." Každá jednota měla by dle návodu br. redaktora se zachovati a připravití to nejzajímavější. Měl by vlastně v každé jednotě být zvolen výbor z mužů, známých pro svoji oddanost a lásku k věci naší, a těm by měl být svěřen úkol pečlivě uspořádati vše, co jednota na výstavku zaslati hodlá. Pak již stačí se domluvití s br. pořadatelem, jenž i na statistice pracuje. Také pokud účastenství našich krajanů se týče, dá se očekávati, že výprava roku příštího bude veliká. Co upřímných našich Sokolů, co přátel a příznivců se již na tu udalost těší. Ovšem také mnozí "bařtipáni", kteří pro věc sokolskou a národnostní nikdy ani prstem nehnuli, lidé — kteří jen výsměch a pohrdání mají pro vážnou práci národní a výehovnou, tací lidé také se budou při té sokolské "parádě" chtít svěstí s našimi, ba budou se více strkat do předu, nežli skuteční pracovníci a budou "nazdarovat" jen což! Ale na tyto "národní trubce" by se mělo dáti předem pozor, k vůli vyvarování nepříjemností. Nedovolme nikomu, aby se vydával za něco, čím ve skutečnosti není. Myslím, že i na jednu další věc mělo by být v čas pamatováno. Bylo by hezké, kdyby vůdceové naši výpravy mohli jménem N. J. S. odevzdati nějaký dar ve prospěch Ústřední Matice Školské! Řečí a nadšení bude při sletu dosti, neškodilo by tedy, kdyby nějaký pěkný skutek národní s naší strany trochu silněji promluvil. Někajých pět set dollarů by spravilo a bylo by i krásným příkladem a povzbuzením lidu v Čechách!

V jednotě naší jde vše pravidelným chodem. Cvičí se pilně třikrát v týdnu, v úterý, v pátek a v neděli dopoledne, třídy tělocvičné školy vyučovány jsou dvakrát v týdnu každá. Stejný počet hodin mají i Sokolky. Živo je tudíž v té naší tělocvičné každodenně, škoda jen, že počet cvičících členů není větší. Návštěva dítek je velice uspokojivá. Zájem u všech cvičících je opravdový a zvýšený, hlavně vzhledem k okolnosti, že bude ku konci měsíce prosince odbýváno veřejné cvičení. Br. náčelník má pěkná čísla v pořadí a opět mnohou movinku. Pokud vzdělávací činnosti se týče, i ta zaslouží zmínky. Jedno divadelní představení bylo již sehráno a to velmi krásně. Sám v tom ohledu nespokojím se hned tak a to jsem posledně spatřil, uspokojilo mne plnou měrou. Druhé představení bude odbýváno, 11. prosince, třetí pak as na nový rok. Častěji u nás ani nemožno hrát, neboť jsou tu zase jiné důležité zábavy, jako ona, dne 18. prosince, pořádaná všemi našimi spolky ve prospěch stavebního fondu Čes. Svob. Školy. Porozumění pro školu naši je prohloubeno, jak viděti z toho, že všechny spolky se jí ujímají. Dle toho soudím, že v příštích několika letech bude naše osada jednou z těch mála, které mají pro školu českou důstojný stánek.

Do vzdělávací činnosti naší jednoty nutno vřaditi i přednášku cestovatele p. E. St. Vráze. Naše jednota si jej pozvala ku přednášce, která vydařila se v každém ohledu. Návštěva byla neobyčejně veliká a mravní účinek značný. Théma přednášky: "Malebná cesta zemí českou", přilákalo sta krajanů, kteří dokázali, že se sice můžeme v mnohých náhledech lišiti, že můžeme býti různého, třeba zcela protivného přesvědčení, že ale když jedná se o tu naši vlast, jsme přece všichni upřímní Čechové.

V listopadové schůzi odbyla se nominace činovníků na příští rok. V této věci je u nás nyní velmi málo zájmu a jen tak že jsme pro každý úřad jednoho kandidáta získali. Ale

dopadlo to celkem dobře, neboť všichni ti, kteří nominaci přijali jsou dobří Sokolové, pracovníci osvědčení a mají potřebné nadšení a dobrou vůli k práci. Za těch okolností jsme předem jisti, že jednota naše bude řádně spravována v každém oboru. Práce veškerá by se ovšem mnohem lépe dařila, kdyby více porozumění bylo mezi členstvem. Když ale práce leží stále na bedrách několika jednotlivců, tu pokrok nějaký je ztěž znatelný.

Zajímavým a poučným byl článek br. Čermáka v posledním čísle "Sokola Amerického", v rubrice "Beseda". To, co zakusil br. Čermák jako technický zpravodaj našeho listu, to zakusil i mnohý zpravodaj různých našich jednot. Sám znám jednoho, který mezi cizími byl vždy s otevřenou náručí vítán, co mezi svými musel se o každou sebemenší informaci téměř prosit a oklikou je získávat, jeho články do sta čítající, roztroušené po všech velkých listech česko-amerických neměly doma ani té ceny, by si jich kdo povšiml, co zatím několik vět skomolených v koutku anglického časopisu mělo cenu obrovskou! Takový anglický překrucovač byl na rukou nosen a hostěn, kdežto zpravodaj vlastní netěšil se pozorností neb výhodě té nejmenší. Co nespravedlnosti se napáchalo, to nedá se oděiniti na těch, kteří nespravedlností tou trpěli. Ale měli bychom všady býti již rozumnějšími a lidem našim, kteří pro naši věc pracují, jich práci usnadniti a chovati k nim vážnost, jaké zasluhují. Dnes mohu toto napomenutí uvéstí bez obav, že budu podezříván, jako bych chtěl snad pro sebe výhod ziskati.

Tot' vše, co jsem chtěl v dopis tento vtěsnat. Rok nám při pilné práci opět uplynul, brzo budeme se s ním loučit. Můžeme ale tak učinit bez lítosti. Třeba bylo dosti příčin k steskům, přec jen mnoho dobré práce bylo vykonáno, která nám co celku byla a bude k prospěchu. Slibme si, že co nevykonali jsme letos, vykonáme v roce příštím, a slib svůj také splňme. Nám nepřísluší, bychom ochabovali, jinak bychom nesměli se hlásit pod prapor Sokolstva.

S bratrským pozdravem a přáním mnoha zdarů v roce příštím znamenám se Vás

Karel Matoušek.

Chicago, Ill., 26. listopadu.

Zajisté popřeješ nám místa v "Sokole Amer.", neboť jsme nuceni objasnit Sokolstvu, pokud se týče slavnosti otevření tělocvičny T. J. S. v Oak Park. V minulém čísle píše br. Jindřich Ort, že nebyli při oné slavnosti sokoro žádní Sokolové, členové Národní Jednoty, v tom však se trochu zmýlil. Od T. J. S. Praha byli jsme tam celá trubačsko-bubenická četa s nástroji a v kroji, a jak již toho Sokolové byli několikrát svědky, že kam četa zavítá, není žádné jednotě ku škodě. Co se týče toho, že Sokolové nebyli více zastoupeni, jest pravda, jen nemají se odsuzovat neměs všichni a pomíjet snad i ti, kteří přišli se vsí sokolskou láskou a s tím největším nadšením. Četa naše má bratry z Oak Park ve vsí úctě a váží si jejich přízně. Bylo nám to ovšem též samotným nemilé, že jsme neviděli tak velkou účast od druhých jednot, ale Sokol Oak Park koná své poslání svědomitě, že může býti vzorem i silnějším jednotám, a tu mají platit jednotě takové všeho Sokolstva ty největší sympatie.

Že nás bratr Ort přehléd, velice jsme se divili, neboť jak my přijdeme, musí být dost rušno a pak měli jsme též s sebou naše Sokolky a těch si bratr Ort též nevšiml! Nemusíme tedy žárlit, že? Žert stranou však, bratří, jest třeba, jak bratr Ort píše, více té upřímné vzájemnosti, více práce a obětí, zda-li chceme slouti opravdu Sokoly. Pravdu dí, kdo stěžuje dnes, že jest mezi námi chladnost, co zatím na druhé straně mezi katolickým "Sokolem" se horečně pracuje. My přece jsme a byli i býti máme Sokolové národní! Nám odkázal Tyrš heslo: "Buďte na strážní svému národu!" Pročez nesmíme býti strážní nedbalými a pracovat společně. Dočetli jsme se též, že byl zvolen bratr Čermák vůdcem a cvičitelem

borců na slet do Čech, což nás jen velice potěšilo, neboť jak sledujeme články bratra Čermáka a známe jej osobně, tak jen jsme potěšeni volbou touto, vědouce, že bratr Čermák bude jen pro čest Sokolstva amerického pracovat a přičiní se.

Zpráv žádných z jednoty nepodáváme, neboť máme dobrého dopisovatele, jenom jsme chtěli upozornit bratra Orta, že mu podruhé více zabubnujem až si nás všimnouti musí. Však žádný hněv!

Zároveň děkuji jménem Trubačko-bubenické čety oněm Sokolkám a bratřím za veškerou pomoc při našem posledním plesu. Na zdar!

Jan Vondrášek,

taj. Trubačko-bubenické čety T. J. S. Praha.

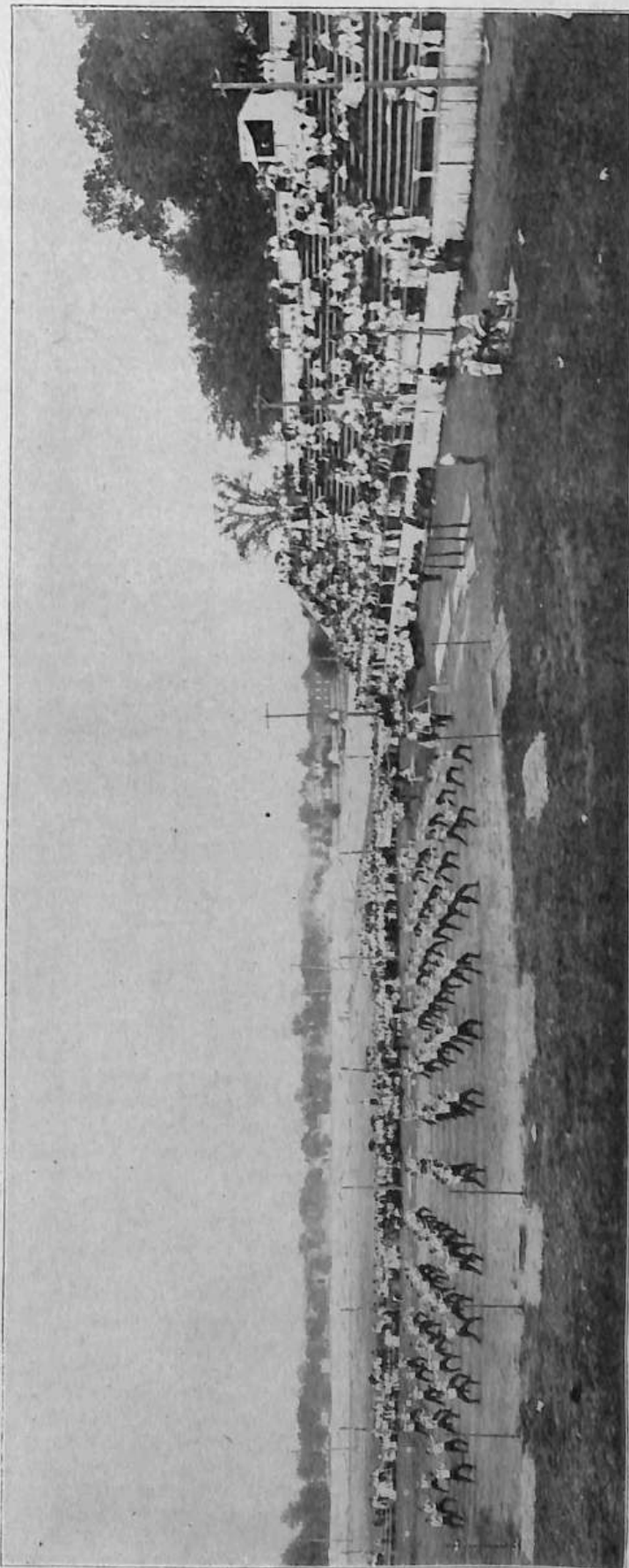
San Francisco, Cal., 26. listopadu.

Ve snaze, abych zadost učinil svým povinností, píšu, zakončuje tento rok, kterýmž se míním vzdáti všech v důvěře na mne vložených úřadů. Nebudu se rozepisovati, a jak jsem zastával, jenom tolik doufám, že uznáte, přičinil jsem se vždy, seč byly mé síly, třeba že jsem nevykonal vždy vše dle přání všech, neměť jsem více schopností. Nevzdávám se proto, že bych snad nechtěl více pracovati, pracuji pro krásnou myšlenku sokolskou od svého osmnáctého roku a vždy s chutí, ale chci se vzdáti všech svých úřadů a v řadách vašich státi co prostý jednotlivec a tak ukázati mnohým, že umím také poslouchati, ne jen poroučeti a že všípeny mi byly počátky dobrovolné sokolské kázně již hned v dorostu a sice muži, dnes ve světě sokolském na slovo vzatými. Taktéž neustupuji z bojiště nějak zklamán, neboť mnohé z mojích myšlenek se podařilo provésti a o těchto nebudu se rozepisovati, ale zmíním se o oněch, jež nedošly uskutečnění a jež odkazují svým nástupcům, kteříž budou míti možná štěstnější ruku.

V první řadě jest to cvičitelský kurs, abychom si vychovali technicky schopné cvičitele, zvláště potřebným jest cvičitelský sbor u ženského odboru Sokolek, neboť žena ženě vždy lépe porozumí a dovede vystihnouti všecky požadavky svého pohlaví. Pokus můj v tomto směru se rozbil o vlažnost a nedostatečné pochopení; nyní máme více a vhodnějšího materiálu a doufám, že se někdo chopí, aby jej spracoval. Druhá starost ev. sboru bude, aby se vzpružila návštěva dorostu, kteráž vlivem nepříznivých okolností a jakési všeobecné liknavosti nyní se nalézá na bodu nejnižším, co snad nejtrpěji nesu sám.

Dále jsem doufal v založení pěveckého odboru, o čem svého času se jevil veliký zájem, nyní opět vše usnulo, abych tak řekl, spánkem lenivým — neboť stále potřebujete někoho, aby za vámi stál a vždycky vámi zatřepal, abyste se probírali z oněch mrákot, v nichž se tak hezky sníte. Toto všecko, myslím, půjde snáze ku předu, jakmile budeme míti svoji cvičebnu, na níž se začne pracovati již zítřkem. Mnoho dobra, doufám, že vyplyne ze župních závodů, ale spoň jest viděti veliký zájem a sám bych si přál, kdyby mi bylo možno těchto se účastniti, abychom v bratrském zápolu své síly změřili. Upozorňuji vás však, bratři, již budete závoditi, věnujte přípravě všemožnou pozornost a výsledek pro každého jednotlivce bude zajištěn; nebudete o všem všichni prvými, ale morální zisk bude všeobecný a soudecové zajisté vám podají věrný obraz vašich schopností. Veškeré eviky a podmínky budou v čas rozeslány, jakmile dojdou schválení V. V.

Jak jsem se zmínil, počalo se se stavbou Sokolny a všeobecně vám známo, za jakých okolností. Předem nutno uznati obětavou práci stavebního výboru, jenž konal všemožně své povinnosti a také jsme se nemýlili, volíce do tohoto pracovníky znalé zdejších poměrů zevrubně. Děk vám, bratři! Taktéž všeobecné uznání zaslouží obětavost členstva, jež všemožnými prostředky hledělo uskutečniti myšlenku postavení vlastního stánku; ukázali jste, jak bezpodstatným

Zakončení sletu Župy Střední. — Prostná.

jest obtěžovati prosebnými dopisy jiné jednoty, a budete moci hrdě říci: hle, naše Sokolna! Dík vám, bratří, jež jste přispěli jak hmotně, taktéž i agitací k rozmnožení finančních potřeb a vyzývám vás, neoddávejte se klidu, dokud nebude skutečně veškeré zařízení, potom budeme míti krásné shromáždění a s pýchou příštím budeme vysvětlovati těžké své začátky.

A nyní k vám, činovníci, jakož i k jich nástupcům. Především děkuji za bratrské spolupracování a louče se s vámi, přeji si jen, aby poměry moje dovolily, zase v brze se účastniti vespolečné práce s vámi ruku v ruce. A ještě vám, sestry milé! Opouštím vaše mně tak milé řady a ujišťuji vás, že jsem nenašel vděčnějšího pole ku provedení svých myšlenek, jako u vás. Dosvědčuji tomu vaše řady a každý váš úspěch byl úspěchem též mým, a při každé příležitosti neopomenu vás navštívit a strávit milou chvíli ve vašem kruhu. Díky vám!

Končím dopis a vězte, psal jsem vše po zralém uvážení a proto se dle toho také zachovám; důvody jsou, že nemám docela žádného času pro soukromé záležitosti a možno, že se rozloučíme na delší dobu! Na zdar! Frank Rýzner.

San Francisco, Ca., 27. listopadu.

Již dávno je na mě, abych něco o nás napsala jak se zde na pacifickém pobřeží máme a kdyby nebyl rok již hnedle u konce snad bych se k tomu ještě neodhodlala. Co se nás Sokolek týče, evičíme průměrně asi patnáct, všech nás jest osmnáct, tedy dosti velké procento. A což až nám postaví naši vlastní síň pak tam budem ehořit jako domu, jako k nám. Daleko již do toho není, neboť již máme místo zakoupené a nyní je vše v rukou stavebního výboru. Náš evičitel br. Ryzner nás obdivuje jak jsme sesílily od té doby co jsme začaly evičit. Dne 12. srpna jsme, Sokolky, pořádaly zábavu ve prospěch stavebního fondu Sokolovny, což nám vyneslo asi sto dvaacet dollarů. Nyní v zimě Sokolové pořádají každou druhou neděli odpolední zábavu, kdež se učíme tančit "Besedu", tedy jak je vidět o zábavy nám zle není. Ale to jest také jedině, kdy se mohou zde Češi dohromady scházet a se seznamovat, neboť tu v San Franciscu nejsou tak blízko sebe usazení jako snad jinde na Východě a podobně.

Nuže, Sokolky, tužme se v naději, že budeme brzy evičit v nové síni a naši! Na zdar! Božena Holečková.

Baltimore, Md., 29. listopadu.

Zanedbala jsem v posledních dvou měsících svou povinnost dopisovatelskou, a proto spěchám, abych alespoň tento poslední měsíc v roce nějakou zprávu o naší činnosti podala. Nebyla to však nebalost, že jsem nepsala, ale byla jsem stále zaměstnána tak, že mi nezbýval jeden večer volný ku psaní. Minulý měsíc sehrál Dram. Odbor S. J. Blesk pěknou veselohru "Divoška, aneb ta třetí" s dobrým úspěchem, a nyní opět eviči velkou výpravou frašku se zpěvy "Pražské švadlenky" na den 11. prosince. Na den 18. prosince pořádají Sdružené Svobodomyšlné spolky baltimorské pěknou zábavu v Sokolovně, která nese jméno "Staročeské posvěcení". Přípravy jsou rozsáhlé, jen aby se všichni členové dotyčných spolků dostavili a tak odměnili namahavou práci pořadatelstva pěkným výdělkem, neb čistý obnos ze zábavy té určen do fondu pro postavení Čes. Svob. Školy v Baltimore. Účel zajisté šlechetný, a doufám, že Sokolové i Sokolky se v plném počtu dostaví. Tyto dvě pěkné zábavy v měsíci prosinci korunovány budou však naším veřejným, dne 25. prosince, na které se každý již těší a ku kterému se všichni horlivě připravují. Radost je popatřiti do tělocvičny ve cvičební hodiny. Vše se tuží, každý chce nacvičit povinné eviky co nejlépe, tak že máme naději, že letošní veřejné předčí všechna dosavadní vystoupení. Sestry pod neunavným vedením evičitele br. Frant. Štětky předvedou obe-

censtvu opět dvě novinky, provedení jichž dle všech úkazů, bude velmi zdařilé. Sestry! Nezapomeňte, že příští schůze jest schůze roční, ve které se volí nové činovnice pro příští rok. Dostavte se tedy v plném počtu a ukažte trochu zájmu o vedení sboru. Na zdar! Marie Český.

Chicago, Ill., 29. listopadu.

V minulém čísle "Sokola Amer." dopisovatel T. J. S. Praha v Chicagu ve svém referátu o pohřbu zesnulého br. R. Janduse podotýká, že od nejsilnější a nejstarší jednoty, již byl členem, dostavil se čtyřčlenný pohřební výbor ve dvou osobách. Na vysvětlení nejenom pisateli, ale všem členům Plzenského Sokola i jiným a jich příbuzným k uvědomění i poučení pro příští případy takové, jako jest úmrtí člena rodiny, který jest našim členem, uvádím následující: Stanovy Plzenského Sokola (strana 21, hlava VIII.) praví: "V případě úmrtí člena jest povinností příbuzných uvědomiti o tom tajemníka, který o tom podá zprávu starostovi jednoty. Pohřbu účastní se atd. . . ." V případě br. Janduse se tak nestalo, a kdyby nebyl tajemník náhodou se o jeho smrti nedověděl v jedenáct hodin večer před jeho pohřbem, poněvadž není nucen odbírat a čísti všechny místní časopisy, v kterých případně úmrtí jest oznámeno, nebyl by býval přítomen ani dvoučlenný výbor, který br. tajemník na rychlo sehnal. Případ tento není první, a dlužno děkovati pouze náhodám, že včas se vždy doposud Plzenský Sokol o úmrtí svých bratří Sokolů dozvěděl. Pamatuji sám, že bylo mne oznámeno pouze as tři hodiny před pohřbem, že mám se účastniti, a to ještě informace museli jsme čerpati buď z novin neb od jiných. V případě br. Janduse bylo ještě hůře, poněvadž jsme ani nevěděli, že churavěl a ba snad jsme ani nevěděli, kde a jak žije, neboť za poslední desetiletí, i snad více v činnosti jednoty naší se nesúčastňoval. Jeho čestné práce a vše, co pro nás v počátcích vykonal, dovedeme náležitě oceniti, avšak příbuzní jeho měli míti aspoň tolik úcty a uznání pro jednotu naši, aby ji o úmrtí jeho uvědomili. Toto píši se žádostí na bratry i sestry Sokolky, by poučili své rodiny neb přátele, že není povina ani jednota naše, ba žádná jiná pohřbu člena aneb členky se účastniti, když jí úředně o úmrtí zprávu podána nebyla. I když jednota jest uvědoměna, bývá to z pravidla pozdě a když povážíme, že členstvo i činovníctvo naše sestává povětšinou z lidu dělného, na svoje povolání odkázaného, jest těžko jednotlivcům na poslední chvíli ze svého povolání, neb zaměstnání vystoupiti. Proč jest žádoucí též zprávy o úmrtí bratrů a sester podati včas. Sympatie br. dopisovatele od Sok. Praha minula se cílem pro tentokrát a dle mého náhledu měl by každý Sokol prve se o příčině přesvědčiti, nežli bude posuzovati. Kdyby br. Ratchovský sympatií neplýtl, mohl jí snadno použití pro svou vlastní jednotu z příčin, jež v následujícím závěrečném odstavci jeho dopisu uvádí. Nemí radno, bratří, nechati se uchvátiti okamžitě něčím, co zrovna hned neznáme, neboť každé proč obyčejně má své proto.

Na zdar!

J. Dvořák.

New York, 30. listopadu.

Nesmím zapomenouti, že jsem slibila častěji psáti do Sokola Amer. o činnosti Těl. Sborů Dívek a Paní v New Yorku. Cvičení pokračuje dosti dobře, sestry se opět chystají na veřejné pořádané Těl. Jed. Sokol. Naše tělocvičná škola, dík evičiteli našemu br. F. Martynymu, jest navštěvována velmi čteně, cvičení navštěvuje asi přes 200 žaček. Též sestry pěveckého odboru navštěvují pilně cvičení, myslím, že se opět chystají na něco nového. Zvláště se líbí naše pěvecká škola, která vzorným vedením našeho milého evičitele zpěvu br. Rud. Průši zdárně prospívá. Musím se též zmíniti o naší odbočce v Astorii. Sestry ty, se evičitelem br. A. Jahodou v čele, zasluhují pochvalu, neboť pra-

cuji velmi pilně, jak ve cvičení, tak i ve prospěch sboru. Tamější těl. školu navštěvuje kolem 25 začek a počet týchž neustále vzrůstá. Jen sestry milé ku předu, přeji vám i dále mnoho zdaru!

Jako každý rok, tak i letos sbor náš věnuje dárky ku svátkům vánočním začkám naší tělocvičné školy. Tentokrát jsme se usnesly pořádati při odevzdávání malou slavnost, nějaký program pro ty naše maličké. Mám za to, že něco podobného bychom měli pořádati častěji, katolické a jiné sektářské školy si mnohem více hledí své mládeže, tak aby si ji udržely v letech pozdějších, my na předním místě bychom měli stavěti základ ve výchově těch malých, pořádati nedělní školy, kde by se mládež pobavila a zároveň i vzdělávala na předním místě v naší milé mateřčině. Snad někdy přijdem k rozumu a necháme trochu těch zábav pro výdělek a budem si více hleděti té pravé výchovy, jak naše sokolská myšlenka hlásá. Na zdar!

M. Šimůnková.

Cleveland, 30. listopadu.

Milý bratře Sokole, jsi členem naší T. J. S. Cleveland a tu zveme tě upřímně a očekáváme zcela určitě, že účastníš se příští volby činovníků na rok 1912. Doufáme, že se zájmem sleduješ práci a námahu naši, aby kráčeji jsme po stezce jež Sokolstvo sobě určilo a věrně plnili úkol nám svěřený. Končíme druhý rok v nové sině naší a to dosti úspěšně, abychom však účinněji pracovati mohli, žádáme tě o pomoc a voláme ku společné práci. Celoroční schůze naše a volby odbývají se v neděli, dne 17. prosince ve 2 hod. odp. Zároveň dovolujeme si oznámiti, že rozhodla se jednota naše vyzvati všechny své členy, aby obětovali svoji jednodenní mzdu co novoroční dar ve prospěch budovy naší. Lonského roku za tímž účelem zahájená sbírka vynesla slušnou částku, již použito bylo k umoření dluhu našeho. Totéž chceme i letos uskutečniti a pevně doufáme, že nám bratřsky vyjdeš vstříc a pomocí neodepřeš. Sběrací výbor sestává z bratrů: T. F. Hejduk, S. Frank, Fr. Ječmen a F. Kavan, kteří tě v brzku navštíví a žáduené vysvětlení podají. Konečně vezmi ku vědomí, že schůze naše odbývají se každou 1. a 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odpoledne, dále, že od nového roku zvýšíme přístupné opět na \$3.00 pro nové údy. V naději, že dostavíš se do příští schůze naší, přání jednoty vyplníš a znáš-li dobrého krajana vyzveš jej, aby se členem našim stal, znamenáme se s bratřským Na zdar!

Za T. J. S. Cleveland

Výkonný Výbor.

Cedar Rapids, Ia., 30. listopadu.

“Klub dorostu!” Jak malá dvě slůvka, a co naděje ukrývá se v nich pro jednotu naši, jak mnohem silněji zabuší při vyslovení jich srdce každého upřímného bratra. A jak by ne! Vždyť není tomu celé dva týdny, co založen byl dorostem našim klub tento a dnes čítá 39 mladých, zdravých hochů, již pilně cvičení se účastňují, a hlavní věc: vše nasvědčuje tomu, že setrvají! — Zvolit si činovníky a každý jednotlivce zavázal se, úsilovně pracovati ku stejnému s námi cíli: uskutečnění myšlenky sokolské! Předsedou klubu jest Lumír Svoboda, jeho náměstkem Edvin Hruška, pokladníkem Leo Hašek a tajemníkem Tomáš Suchomel. — Který z vás, starší bratři, chce pookřáti, důvěru v konečné vítězství myšlenky naši povzbuditi a posílit, přijď do cvičírny v úterý neb v pátek po 7. hodině, neb v neděli do poledne a sázím sto proti jedné, že odcházeti budeš spokojen, a snad i tebe to co uziš k opětné činnosti přivede. — Komu však z vás by ani toto nestačilo, přijď te do cvičírny i ve středu a pokocháte se pohledem na elegantní a z ohledů zdravotních zvláště prospěšná cvičení dvaceti sedmi Sokolek, z nichž zřídka kdy která schází, že v pohnutí opuštěti budete galerii. Vždyť myšlenka, že díváte se na téměř tolikéž matek a vychovatelek příštího pokolení jest jen ra-

dostná a potěší silně. — A i jinak jest v tělocvičně naší čilo a rušno. Boreci, kteří účastní se mají zkoušky v Chicagu přirozeně, že nezahálí, však i ti, kteří to k takovému stupni dokonalosti dosud “nedotáhli”, jsou utěšeně činnými, a cvičí — až na nepatrné výjimky — pravidelně. Máme vůbec v době přítomné značný počet cvičenců, z nichž, doufám, podaří se vypěstiti upřímné stoupence a stoupenky myšlenky sokolské! Na zdar! — Však jako prý není “žádná růže bez trnů”, tak i hořeji uvedené, třeba bylo sebe slibnějším a krásnějším, nezaplašuje chmury s čela těch, kteří na starosti mají finance naší jednoty. A není divu! Velký počet členů nejenom že příspěvky své správně v čas nezapravuje, ale téměř všeho, co jednotě ku hmotnému prospěchu slouží, se straní a někteří z nich — kéž bych se mýlil! — přímo proti zájmům jednoty se staví. A to, prosím, jsou členové — aspoň převážnou většinou — tací, kterým na několika těch centech nezáleží, a kteří v dobách uplynulých nemalou byli jednoty naši oporou. Kde to vězí? Co příčinou tohoto zjevu? Jest roztrpčenost nad jednáním některých z bratrů? Či nechut' ku jakékoli práci a oběti z toho důvodu, že kdysi nešlo vše tak, jak oni by si byli přáli, a jak oni myslili — třeba upřímně — že by nejlépe bylo? — Takové a podobné otázky kladl jsem sám sobě po tom, když před nedávnem tázal se mne jeden z našich vždy činných členů, zda nepozorují onu ochablost, ba chladnost vůči zájmům jednoty. Jemu řekl jsem tehdy, že se mýlí, však dnes doznati musím, že mýlil jsem se sám! Vždyť důvody — ba, nepopíratelné důkazy — smutné této skutečnosti kupí se jeden na druhý při každé příležitosti. — Tak minulý týden několik obětavých bratrů uspořádali na své útraty znamenitou večeři, v očekávání, že většina bratrů se jí účastní, že pohovořeno bude o tom, co činiti, aby náš výbor majetku nechodil stále jako zmoklá slepiče, a že přímý výtěžek z ní stačí ku “zamáznutí” některé té menší “d'ory”. Pořadatelé dožili se však dosti smutného sklamaní! — Vždyť nebyti našich mladších členů a slušného počtu občanů, kteří, ač členy nejsou, přece téměř všeho ve prospěch jednoty pořádaného se vždy účastní, byl by výsledek býval prabídným. — A prosím, at' nikdo nemyslí, že to jest snad případ ojedinělý! Toto! Vždyť skoro plným právem mohlo by se říci, že at' pořádan ve prospěch jednoty cokoli, tato neblahá skutečnost jeví se vždy! — Polepšeme se, bratři!

Nevim sice, zda hodí se do rámece dopisu tohoto malá zprávička o přednáškách Vrázových v našem městě pořádaných. Přednáška jeho “Malebná cesta zemí českou” v sině řádů Č. S. P. S. pořádaná, a obrazy českých krajů i památností provázená, nebyla sice navštívena tak hojně jak očekáváno, však přece slušně a obecenstvo rozeházejíc se přímo chválou kypělo. Večírku druhého v Sokolovně pořádaného účastnili se téměř sami členové Sokola a “Národní Stráž.” Věcné a přesvědčivé důvody řečníka vyslechnuty s plnou pozorností a zájmem, však celá věc (utvoření zde Nár. Rady) poukázána ku vyřízení Národní Stráži. I zde, jako na mnoha jiných místech, domnívají se mnozí, že Nár. Rada není tím zač se prohlašuje, však více než to vadí zde ta skutečnost, že my zde Nár. Radu již máme, jen že ji říkáme Nár. Stráž a ta sestává ze zástupců spolků, a nemůže v ní zasedati nikdo jiný, leč ten, koho tyto spolky pověří, kdežto s Nár. Radou bychom zároveň dostali členu, o něhož zde málo kdo dbá. — “Šibřinky” naše odbývány budou v pondělí masopustní a sice v sině Č. S. P. S. Že výbor činí přípravy “velkolepé” není snad třeba podotýkati. List jako úřední “orgán” vyjde v těchto dnech. A bude —

Na zdar!

J. Halq.

Chicago, 30. listopadu.

Příští schůzi Plzeňského Sokola, dne 14. prosince, připadá nám nominace činovníků pro příští rok. Bratři, jest

záhodno, dostaviti se do jednoho. Volba provedena bude, dne 28. prosince. Příští rok bude čilý, jest tudíž záhodno místa činovníků náležitě obsaditi.

— Dne 24. list. pořádali jsme první společné čtvrtletní cvičení. Pozvány byly i ostatní jednoty, by cvičence své k nám poslaly, že však bylo vše zbubnováno na krátko, byla návštěva hostů malá. Účelem společných cvičení čtvrtletních jest vzájemné seznámení se jak Sokolů a Sokolek své jednoty, tak i sblížení a sprátelení se cvičenci všech místních jednot. Výhody takovýchto večírků jsou neocenitelné a budou, pakliže bude v nich pokračováno, zvláště výhodny k poučení se a v přípravách pro hromadná společná vystoupení. Doufáme, že tento počín najde zaslouženého ohlasu i u jednot ostatních.

— V minulém čísle Sokola Amer. dostali jsme důtku od br. Orta, dopisovatele Sokola Tábor, že jsme se nesúčastnili otevření tělocvičny Sokola Oak Park. Pravda, byl tam pouze Sok. Stýblo se šesti Sokolkami, ač píše br. dopisovatel, že tam nebyl žádný. Sám jakožto dopisovatel se br. Ortovi pranic nedivím, neboť nemám často co do "Sokola" psáti a nezazlívám tu, že se vrhl trochu zase na tu jeho "latinu". Že se veřejných sokolských slavností účastňujeme v malém počtu, má různé příčiny a nemáme si všichni dohromady zde v Chicagu co vyčítati. Jsme as všichni na tom stejně. Pohodnost — má br. Ort pravdu — zakofenila se v mladších našich silách a starší jsou již nabaženi. Pravěto sokolského procítění na malé výjimky v každé jednotě dnes málo. Nechci tím říci, že parádováním a pochodováním myslím celé sokolské procítění, ale postrádá se mnohdy i na místech v sokolské věci důležitých.

— Při příležitosti společného cvičení, dne 14. list. odevzdány byly Sokolům diplomy z posledních závodů v Cedar Rapids, Ia., jež konečně došly. Též odevzdány byly Sokolům a Sokolkám, žákům a žákyním ceny za nejsilnější návštěvu cvičení za poslední rok.

— Zástupci do "International Gymnastic Union" pro příští rok zvoleni byli: br. A. Hynouš, S. Ríkl a J. Holas.

— Sokolky stále něco kutí — napřed měly v parádě nějaký divotvorný klobouk, z něhož chtěly učiniti stan na spaní v táboře a teď' prý zas nějakou "šťátet" ženského rodu, která drží v ruce nějakou pochodeň z elektriky a svítí mužským na cestu "ze schůze" a z které chtějí vymačkat "parlor tent", čili stan pro kafičko, hromadné porady a zábavy. Jestli to půjde takhle dále, myslím, že budu muset psáti "domácímu", aby nám pronajal ještě Strnadovo pole, jinak budeme mít na ty chalupy málo místa.

— Bratři Šiman a Lurie vykonali minulou neděli poslední pout' do tábora v Michiganu. Došli jim "pilulky" na polívku a párátka. Ostatní jim "něco" sežralo už dávno a jedna se utopila ve džbáně. Nebýt toho, strašili by kolem New Buffalo až do nového roku.

— Bratr starosta, W. Kroužilka, jest stále ještě v nemocnici St. Anthony u Douglas Parku, a jelikož jest nyní duševně zdráv, jest mu každá návštěva a ukrácení dlouhé chvíle srdečně vítána. Najdete jej v čtvrtém posechodí a vstup má každý do nemocnice dovolen odpoledne. Ač stav br. Kroužilky jest ještě povážlivý, doufáme přec, že se vyléčí úplně.

— Ples Sokolek v předvečer posvícení vydařil se nad očekávání znamenitě. Sokolky drží stále ještě svoji reputaci pro pořádání těch nejlepších plesů v sezoně. Jednou radou bych byl Sokolkám, aby jejich úspěch byl úplný, zjednejte si podruhé profesionální pomoc do nálevny a do síně ku prodeji nápojů, čímž uspokojíte obecnost i sebe a nemusíte se doprošovatí žádného. Byla náhodou tomuto plesu přítomna společnost vesměs hostů, jež přejí si býti obslouženi často a rychle a příležitost tato však nebyla využita, poněvadž nebyly Sokolky tentokrát dost připraveny.

Myslím též, že Sokol Rubringer mohl by dáti po tolikaleté činnosti pro Sokolky přednost jim a když hudba mu svěřena, měl by si jí hledět. Hudba byla dobrá až asi od dvou hodin, před tím se hodila spíše pro "polské veselky"!

Při tomto plesu překvapily obecnost Sokolky českým solovým vystupem, předneseným sestrami Martou Fialovou a Viktorií Hurtovou. Sokolky ovládaly češtinu znamenitě, vzdor tomu, že mají obě hlavně vzdělání anglická a české školy málo a přednesení bylo velmi umělecké. Počínaly si na jevišti jako doma, což nasvědčuje, že jsou obě nevědlně talentované. Doufáme, že počín jich v tomto směru bude následován i jinými.

J. Dvořák.

Chicago, Ill., 30. listopadu.

Prosinec! Poslední číslo našeho orgánu "Sokol Americký"! tohoto roku; zase jeden rok chýlí se ku konci, aby splynul do moře věčnosti. Nuže, pohled' me zpět a uvažujme o uplynulém roku. Můžeme si říci, že jsme učinili svoji povinnost jako Sokolové zadost? Zda-li ne, a těch jest velká většina, aspoň u naší jednoty, slibme si, že na příští rok budeme pracovati s větší láskou i chutí ve prospěch sokolské věci. Jednota naše, T. J. S. Praha, čítá přes 225 členů, schůzi odbýváme dvakrát měsíčně a nyní si vzpomeňme, mnoho-li našich Sokolů, mimo činovníků, se schůzi aneb cvičení účastňilo. Řekněme si pravdu do očí, přes polovinu členů vůbec ani jednou v roce do schůze nepřišlo a s druhou polovinou to není o mnoho lepší. Ve schůzi je vidět jen jedny a tytéž bratry a ve cvičení jest totéž, ne-li ještě horší. Sokolové, probud' me se již jednou z oné netečnosti, slibme si ku konci tohoto roku, že se polepšíme a že v nastávajícím roce budeme jeden každý hledět přiložit ruce k dílu; slibme si, že budeme schůze i cvičení navštěvovat a vy starší bratří, kteří jste naši jednotu založili, vždy pilně a poctivě ve prospěch téže pracovali, přijd' te zase častěji mezi nás a podejte nám ruky pomocné ku společné práci. Bude te nám dobrým příkladem a radou nápomocni, potom budeme jistě zdárně pokračovati jak ve schůzích, tak i v tělocvičnách i při společném vystoupení na veřejnost, což jest nanejvýš zapotřebí.

Náš čilý Odbor Sokolek pořádal v sobotu, dne 25. listopadu významnou slavnost 20letého trvání, která se jak náleží vydařila. Byla slavnost, která každému z nás, kteří jsme byli přítomni, na dlouho utkví v živé paměti. Starostka Kořínková uvítala přítomné případnou řečí a mezi jiným poukázala, jak důležitou úlohu zaujímá žena při sokolské myšlence a na poli výchovném. Nebudu se šířeji rozepisovati o povinnosti ženy jako matky a Sokolky, ale zajiště mnoho lze v tomto směru učiniti. Dále kladla sestra přítomným Sokolkám na srdce, aby i na dále svorně spolupůsobily, a přítomné české paní a dívky vyzvala, aby se přidávaly k sokolským jednotám. Za případný proslov dostalo se starostce bouřlivé pochvaly a sestra B. Hoppová podala jí jménem odboru za její vzornou činnost krásnou kytič, za čez' mile překvapená sestra až k slzám pohnuta poděkovala. Při vzorné hudbě br. Th. Hauzera zábava byla velmi srdečná a nenucená. Po té tajemnice K. Jírová, choť známého architekta, přednesla krásnou sokolskou báseň, která se každému líbila, tak že byla přítomným zpravodajem, též Sokolem, v jednom z největších českých časopisů, "Svornosti", který s ochotou podporuje Sokoly a svobodomyšlnost, doslovně uveřejněna. Za zmínku též stojí, že odbor Sokolek T. J. S. Chicago poctil onu slavnost svoji návštěvou, vyslal totiž deputaci se sestrou starostkou v čele, která zavší si slovo, poukázala na záslužnou činnost Sokolek Praha. Blahopřála přítomným sestram k další účinné práci a záslužné činnosti a provolala jim třikrát Na zdar! Po té šlo se k výtečné večeri, na které se ukázalo, že sestry kromě vzorných matek a Sokolek jsou i výtečnými kuchařkami, za čez'

hlavně mají zásluhu sestry na pořádajícím výboru, totiž: A. Hauzerová, M. Dubská, A. Lisá a B. Hoppová, zasluhují naše uznání. Slavnost ona vydatila se v každém směru, tak že četní přítomní odnesli si trvalou a milou upomínku, což zajisté našemu odboru i nám Sokolům nemálo prospěje. Sokolové ehystají se již pomalu na maškarní ples a pořádající výbor, br. Vondrášek, Průcha a J. Gross, mají plné ruce práce s přípravami, a tu i na nás druhých Sokolech je, abychom pilně agitovali a bratřím jejich obtížnou práci usnadnili. — Cvičitel K. Koleno zakoupil za příspěví jednoty a odboru Sokolek fonograf, tak že může cvičit různé pochody, šotyšové kroky i tance při hudbě, která za jedno není drahá a vyhovuje svému účelu úplně.—Přeji všem orgánům čtoucím Sokolům: Šťastný a veselý nový rok 1912!

Na zdar!

Ottakar Ratehovský.

Chicago, Ill., 30. listopadu.

To je vidět, že již stárneš a ztrácíš paměť, tak jsem sobě řekla, když jsem přečetla svůj dopis a vidím, že oznamuji ples na 30. list. a ono mělo stát 29. Ale št'astně vše dopadlo, o to se postaraly naše čilé pracovnice, ony totiž sestry vzaly si na starost prodati hojně lístků ku předu, ne snad, že měly slíbenou odměnu, ale z lásky ke sboru. Tak pravily ony dvě evičenky, když při minulém cvičení, dne 24. list. byly rozdávány ceny a diplomy z posledního sletu a odměňování těch evičenek, které nejpilněji navštěvují cvičení; dvě z těchto, nejlepší, odepřely přijmout dárky, řkouce, že ony neevičí o ceny, nýbrž z lásky. Jen tak dále, sestry, držte se vždy hesla "Ni zisk, ni slávu!" Ples dopadl ku všestranné spokojenosti, jak mravní, tak finanční. Návštěva byla obrovská, společnost inteligentní, výzdoba sice krásná, sestry uvítacího výboru staraly se o to, aby se nikdo nenudil, i aby bylo malé překvapení připraveno pro hosty. Předně, sestra starostka promluvila několik upřímných, od srdce jdoucích slov ku přítomným, kladouc hlavně důraz na to, že mnohdy dozvídá se, jako by se mezi našimi Sokolkami nemluvilo česky, což prý jí bolí, anžto není pravda i chceme dokázati, jak se pěstuje mezi námi mateřská řeč, ku které všechny s láskou lnou. Uspořádán rovněž kytičkový valčík, při čemž prodalo se několik set růžových poupat. Pořádajícím výboru všechno uznání!

V minulé schůzi jsme si připomněly výročí úsmrtí Jindřicha Fuegnera. Sestra M. Fialová přečetla řeč, "Z pozůstalosti pí. Lindy Zdrůbkové v Chicagu, zemřelé, veliké příznivkyně Sokolstva a pracovnice národní. Přednáška, již paní ta měla r. 1883 v bývalé Těl. Jed. Sokol na Taylor ul. (nyní Slov. Lípa). Sestry vyslechly onu řeč s velkým zájmem. Náš odbor (Plz. Sokola) vždy má na paměti ve svých schůzích památné a významné dny našich vynikajících a zasloužilých mužů a žen, jak českých, tak amerických. Konáme tak z lásky k rodné mluvě a milené vlasti, vzdálené tam za oceánem, jako věrné Češky a právě Sokolky. A opět v této zemi svobody jsme povinny oslavovat památku těch velikánů, kteří nám ji dobyli svou krví a životem, tu zlatou svobodu, bez které by bylo nemožno volnému člověku a volné myšlence, již je v našem životě tak nezbytně třeba, prospívat. — Tento měsíc nám nastávají nové volby našich činnic, pročež dovolte, milé sestry, i též vy bratři, abych k vám promluvila upřímně několik slov. Příští rok nám nastává velmi mnoho práce, to jest přípravy na příští slet! Pročež každý aneb každá z vás, již přijmete jakoukoliv povinnost, hleďte vše správně a s láskou pro dobro věci naší, věci sokolské, vykonávati. Tímto končím svůj poslední dopis v tomto starém roce s přáním, abychom vzpružily své síly, tak aby práce naše v tom roce novém korunována byla nejlepšími výsledky. Volám příštímu sletu: Na zdar!

Marie Fialová.

Cleveland, O., 30. listopadu.

Jsem nucen také o nás podat nějakou zprávu, abych přece něco vykonal v té dopisovatelské činnosti. Proč jsem nepsal více, nebudu uvádět, ale jak se říká, každé proč má také své proto, a tu nepomohou žádné omluvy. Naše činnost počala jako obyčejně, mívám v tentýž čas, ale ne tímže počtem. Co se týká návštěvy ve cvičebních hodinách, jsou slabší, nežli roku předešlého a snad i dřívějších. Kde hledat příčinu? Cvičitelové jsou ti samí, síly osvědčené, jako dřívější leta, a přece tak malý zájem o to hlavní, co Sokolstvo slechtí a již tak mnoho dobra pro český národ vykonal a skoro všechny národy evropské si tímto spůsobem spřátelilo, a všude ukázali, že třeba národ malý byl, duševně a tělesně mnohem silnější, nežli národy do počtu velkého. Jinde, kde si dobývají tělocvikem světového uznání, u nás právě se taková věc ponejvíce zanedbává, příliš mnoho času se věnuje na věci jiné, a ubírá se na věcech zásadních. Zajisté, že by neškodilo, a jsem přesvědčen, kdyby se občas přednášelo o užitečnosti tělocviku, myslím, že bychom přece za nějaký čas došli k cíli, kde vlastně máme být. Loňského roku u nás začalo evičit i několik provdaných Sokolek, avšak také brzo toho zanechaly, pro jakou příčinu, nevím, ale myslím si, kdyby byly přesvědčeny o účinku tělocviku, zajisté že by déle vytrvaly, a tím by druhým chuti dodávaly. Totéž platí o bratřích též. Sám jsem slyšel několik bratří, kteří slibovali: až se vystaví nová Sokolovna, že budou chodit evičit, avšak to byly jenom plané řeči a skutek jest u nás nejhorší věc k vykonání, a tak jest: to se vši prací v naší jednotě. Chee-li někdo něco vykonal, druhý mu to kazí, snad že on by za to nedostal poehvalu a ten druhý že by měl o jednu zásluhu více. Dokud budeme pokračovat tímto směrem, nemůže nikdy u nás býti soulad a prospěch účelu, po jakém toužíme! — Dramatický odbor počal svoji činnost po delším odpočinku, dne 8. října sehráním "Jedna od Benedek", veselohra z vojenského života se zpěvy. Účast byla obstojná a kus sehrán dosti dobře, ale přece letošního roku jest již k pozorování jakási liknavost u některých členů i dramatického odboru. Vidíme, že nejsme ve spolkové činnosti snad dobře obeznámeni aneb snad nezajímá nás práce sokolská vůbec. Vždy, když se vyskytne něco nového, nová strana, nový spolek aneb v něm nový odbor, tu se všichni vrhneme do té činnosti, ale tak rychle, jak započneme, ještě rychleji přestáváme a tak se doposud dělo ve všech odborech a musí také tak býti v dramatickém odboru. Úplně se zapomíná na celek, jak to asi ublíží jednotě, jen když provede svoje, at' již čestně aneb ne, a když může druhému učinit cos na vzdor! A právě v dramatickém odboru, kde jest zapotřebí sil dobrých, které mají povahy přímé a skutečně sokolské, aby jednota netr-pěla finančně a mravně, a jestli se neprovádí kterákoliv práce ve spolku s chutí a nepřipomeneme-li si naše pořekadlo: "Ni zisk, ni slávu!", pak naše sokolská práce bude se vždy jen odbývat ledajak a velice lhostejně.

Na zdar!

Leopold Všečka.

Cedar Rapids, Ia., 30. listopadu.

Milý bratře pořadateli!

Uveřejni v "Sokole" toto vysvětlení v záležitosti T. J. Sokol Praha v Chicagu bratrem Stýblem a mnou.

Těl. Jed. Sokol Praha v Chicagu, Ill.:

Drazí bratři!

Jelikož záležitost vystoupení Vašich sester při župním sletu u nás, dosud nezdá se býti urovnána, ač věc onu jsem již několikráte cestou soukromou vysvětlil, doufám, že veřejné vysvětlení toto Vás, drazí bratři a sestry, uspokojí nejenom pokud mne se týče, avšak hlavně i pokud br. Stýbla, župního náčelníka našeho.

Prohlašuji přímo, že br. Stýblo na celé této nemilé záležitosti neměl toho nejmenšího podílu, jelikož sám jsem s Vaším bratrem Kotrbatým o vystoupení Vašem vyjednával a rozhodnutí naše bylo úplně vřod br. Kotrbatému.

Nás mrzelo nesmírně, že nebylo sestřám Vaším možno vystoupit, avšak vinu nenesu sám ani a tím méně br. Stýblo. Vina byla, že kapelník omylem zavezl hudbu domů, a když jsem pro ni našeho starostu bra. Pichnera a bývalého starostu br. Jandu automobilou poslal, manželka kapelníka nebyla doma, aniž ji bratři oni mohli u známých najít.

Ujist'uji Vás ještě jednou svým sokolským slovem, že nemilá záležitost tato mně a nás zde všechny mrzela tolik jako Vás.

Nyní však zapomeňme na věc tu a spějme dál a v před.
Na zdar!
Franta Filip, podnáčel. Župy Střední.

Snyder, Nebraska, 1. prosince.

V každém čísle hledám, kdy vyskytne se dopis od naší T. J. S. Dodge aneb z okolí, ale marně. Snad ani nejsme živi! A také se těm našim dopisovatelům ani nedivím. Psát pravdu, aby se bál, aby si nenadělal nepřátel, a lhát, asi nikdo nechce a tak raději se nepíše nic. Tak je to i se mnou. Před závody se bručelo na to, že nikdo do "Sokola Amer." nepíše, a tu jsem byl zvolen, ač jsem se zdráhal. Hned jsem tehdy řekl, že psát nebudu a také jsem nepsal. Proč, snadno se vysvětlí. U naší jednoty mimo těloeviku máme odbor dramatický. Vřak asi dva roky žádné divadlo se nedávalo. Náš br. ředitel se jen stará, aby byl ředitelem a pak již je konec. Sil je zde dost, že by se mohlo dvě, tři i více divadel dát, ale jen se řekne: "Jo, to se musí," a věc je odbyta. Vřak ale teď se postavila nová škola katolická, která potřebuje peníze, aby mohla vydržet pět jeptišek, které vyučují na té škole, a tu bratři Sokolové hned podali své síly a hrají divadlo ve prospěch katolické školy. Účinkuje dvanačet osob a deset jest Sokolů neb Sokolek čili jsou manželky Sokolů. Tak si bratři běřou tu myšlenku sokolskou! Škoda, že ve stanovách stojí, že účelem naším jest podporovat svobodomyšlné školy a v navrhujičích listinách vlastnoručně každý se podpíše, že zavrhuje každé kastovnictví. A teď účinkovat při divadle pro katolickou školu! To je ostuda do očí bijící. Do evičení není času, ale do zkoušek je času dost. Náradí od závodů ani snad Sokola nevidělo, ač platíme místnímu družstvu za dvě evičení v týdně nájemné. Jednou je tam kočující společnost, evičení se odloží; podruhé je něco jiného, odloží se zase a pak se vůbec ani nejde, ale nájemné jde stále. Ale ono to má svůj háček! Jest tomu právě rok, co se vyskytla myšlenka, že se postaví nová síň, která by nesla jméno Sokolovna. Bratři upisovali dobrovolně každý, že zapůjčí od \$100 až do \$1.000, Sokol že dá též své úspory a postaví se budova slušná a vyhovující všemu, co takové městečko vyžaduje, jak pro evičení, tak pro divadla a zábavy. Ale chyba lávky! Někteří bratři Sokolové, kteří jsou spolumajiteli staré síně, se o to postarali, aby jejich stará, malá, ničemu nevyhovující síň byla pánem na dále, Sokol aby jen pěkně platil a tak ze všeho sešlo, každý se bál, aby své úspory neztratil a divadelní družstvo jest pánem na dále. Žádné veřejné, žádná zábava, žádné divadlo a tak se jen běže z pokladny, aby platily se poplatky, nic se tam nedává a jdeme dolů! Snadno se řekne: "Co budeme s penězi dělat, my je nepotřebujeme!" Tak, Sokolové, jen pokračujte. Utloukli jste jednu myšlenku, hrajete pro sektářské školy divadla a oni se vám za zády vysmějou a řeknou: "To jsou také Sokolové!" Prosím vás, vemte si pro záštitu ještě pannu Marii, aby to bylo již všecko! S těžkým srdcem píšu tento dopis, ale již musí být, již dál nejde. Víím, že teď se nesmím ani do Dodge ukázat, že každý na mě bude hledět skrze prsty, ale at', to lehčeji snesu, nežli tohle, jak teď jde. Mnozí jste

mě varovali, abych nechodil z Dodge, že jdu mezi cizonárodovce, ale řeknu vám pravdu, že mě netrápí, že žiju mezi cizonárodovci, jako, že bratři, mezi které sám patřím, se dopouští takového hřichu sami proti sobě a proti celé N. J. S. a Sokolstvu vůbec, tomu volnému a pokrokovému Sokolstvu. . . . Odpust'te, že jsem napsal, myslím, že se více nestane a že sami uznáte, že jen pravdu mám i nápravy že třeba. Na zdar!
Karel Kovářik.

New York, 1. prosince.

Za svým zaměstnáním vzdálen jsem z New Yorku a nemohu proto činnost v jednotě naši sledovati; doufám tudíž, že mi prominete, bratři, když jen několika řádky celoroční svoji činnost jako dopisovatel dokončuji.

Jest mi potěšením, že mohu oznámiti jak pěvecký tak dramatický odbor se tuží a činnost jejich korunována jest dobrými výsledky. "Krista z myslivny" sehrána letos po sedmé opět při vyprodaném domě. Na vánoce připravuje náš pěvecký odbor společně s dámským odborem rozkošnou operettu "Kouzlo valčíku". Pilně se zpívá i pilně se evičí, jen tak bratři vytrvejte na dále. Sám před vstupem do roku nového odevzdává péro novému dopisovateli nemohu opomenouti, abych nevzýval u vás bratři onu upřímnou lásku bratrskou, jež posvětila Sokolstvo k službám národa i vlasti ta budiž stálým u nás domovem a končím slovy básníka: "Mějme dobrou vůli, odkluzujme spory, nepřezil by národ druhé Bílé Hory!" Na zdar!
Franta Mička.

PÍSEMNICTVÍ.

"Dál cestou půjdem . . ." tak v čele listu, kde snůška jest ovoce svobodného smýšlení všech národů, nalazáme, to jest ve "Svojanu". Jest báseň Břetislava Jonáše a sotva jsme si přečtli, znajíce ten odkaz Zdrůbků docela, jen jsme se zamysleli museli. Jest bohatý obsahem ten list i slovo úvodní nového pořadatele Dr. Frant. Išky se nám líbí, protože neslibuje mnoho jako spíše prací dokázati hodlá. A podle toho celé číslo i vypadá a každému svobodomyšlníku jistě zamlouvati se bude, povážíme-li, že jaksi doplňuje co přinášeti hodlá i na dále "Vesmír". Co tu poučení a čtení krásného, co pokrokových a volných snah. Jen hněte nás ten nový spor, který objevil se na obzoru práce a postupu naší staré a upřímné svobodomyšlnosti, jakž kladl k ní kameny základní rovněž ten náš dobrý Zdrůbek. Jak se dnes zpátečníci radují, jak mnou si ruce mezi tím co naši staří dali se do sebe a tak od sjezdu svobodomyšlných v Chicagu, kdy na dvě strany jsme se rozdělili přibýlo na sporu novém a řekneme přímo docela nehezckém tam kde nejméně jsme se nadáli. Svobodomyšlná "Svornost" ve sváru s "Vesmírem!" Ani by člověk nevěřil, kdyby žel na své vlastní oči neviděl, jak se ty časy mění a lidé v nich. Zastavte přátelé, pro všechno na světě zastavte nechutný ten spor, prospěje vám čili oběma stranám a nám ušetří na sklamání. . . . My Sokolové nešli do vleku vašeho ani těch mladých po sjezdu chicagském a nejdeme majíce jen prospěch celku na zřeteli s nikým dnes, protože naše čistá a upřímná svobodomyšlnost není tu od věírka, alébrž již skoro let padesáte, od založení prvé naší jednoty v St. Louisu, Mo. I tušíme, že máme tedy trochu toho práva říci slovo varovné, doporučující ku čtení vše co volné, za pravdou jdoucí a se snažící. Objednejtež si "Svojan" a umístěte jednotlivé jeho ročníky v knihovnách veřejných i vašich doma a sokolských zvláště. Předplatné pouze 80 centů na rok. Nadpis jednatele: Alois Vanouček, 4213 W. 21st Place, Chicagu, Ill.

Pravdu pochopit, jí neohroženě pohlížet v tvář a dle ní jednat, jen to nás zachrání a zvelebí. Je nedůstojno, sebe zrádno s málem se spokojiti.

BRATRĚM BORCŮM,

kteří vyvoleni byli, aby súčastnili se zkoušky o členství závodního družstva N. J. S. k VI. sletu.

BRATRĚ!

Dle původního usnesení měla býti zkouška odbývána v Chicagu v týdnu mezi Vánoce a Novým Rokem. Do poslední schůze Výk. Výboru zaslal jsem ale žádost, aby zkouška odložena byla o týden, t. j. aby odbývána byla v Chicagu **TEN TÝDEN PO NOVÉM ROCE.**

Příčiny, pro které žádal jsem o odložení zkoušky o týden, jsou následující:

Jsem pilně zaměstnán až do doby vánoční a to jak ve dne tak i v dny večerní. Prázdniny ve školách potrvají letos dva týdny a sice od 23. prosince do 8. ledna a tu první týden prázdnin svých použití chci k důkladným přípravám pro zkoušku. Chci mít do všech podrobností vše připraveno, prostudována sletová prostoná, chci mít připravená naše ukázková cvičení, chci mít obstarané soudce a tu první týden prázdnin chci věnovati přípravám těmto.

Druhou, ne méně důležitou příčinou jest následující:

Psal jsem do Prahy technickému výboru o závodní řád, některá vysvětlení týkající se prostoných, tak abychom je nacvičili mohli bez nejmenší chyby — psal jsem o hudbu a tu nejsem jist, zdali žádané věci dojdou v čas. Prodloužíme-li lhůtu zkoušky o týden, tím spíše můžeme očekávati, že veškeré pokyny a žádané věci budou v rukou našich již v dnech zkoušky a tu pak nebylo by zapotřebí svolávati Vás po druhé.

To jsou příčiny, pro které jsem žádal o odložení a doufám, že důležitost jich uznáte a s odložením budete spokojeni.

Oznamuji tedy se souhlasem výboru, jenž ustanoven byl, aby se mnou společně ku zdaru věci pracoval, že zkouška odbývána bude v městě Chicagu

VE STŘEDU DNE 3. LEDNA 1912 V 8 HOD. RÁNO

a očekávám, že všichni budete na místě v určitý čas. Místnost oznámí se Vám písemně.

Kdyby z neočekávaných příčin musela provedena býti nějaká změna, bude Vám všem v čas dopsáno. Žádám Vás proto všechny, abyste mi bez odkladu zaslali své adresy, abych mohl každou změnu vždy přímo Vám oznámiti.

Ku zkoušce dle zprávy V. V. přihlášení jsou bratři následující:

Aug. a Ed. Novák, z Baltimore, Md.

Vác. Haisler a Mart. Klein, New York.

Fr. Paul a Vác. Stránský, Plz. Sokol, Chicago.

Rud. Novák, Vác. Melša, B. O. Hašek, Cedar Rapids.

Jan Říha, Rud. Zikmund, Otto Slapnička, Omaha.

Dle rozhodnutí V. V. má zkoušky súčastniti se i br. Fr. Jirásek ze Cedar Rapids.

Zkoušku budete skládati: Z prostoných sletových, dvou povinných cviků na nářadí a jeden volný; (dojdou-li povinné sestavy z Prahy v čas, tedy za povinné cviky budou vyvoleny tyto). Dále z cvičení lidových, skoky, vrh, běh.

Ti bratři, kteří po zkoušce do družstva vřadění budou (šest členů a jeden náhradník), budou žádáni, aby po zkoušce v Chicagu se zdrželi až do konce týdne k náviku prostoných.

Tužte se tedy, bratři milí — ale nezapomínejte, že cviky tělesné mají pro nás cenu jen tenkrát, když tou silou, cvičením získanou dovedeme šetřiti. Málo jest na závodisti platen mocný sval, když neopatrným žitím, přepínáním sil nešetřili by své čivy. Slabší sval a pevná soustava čivní zmůže více, nežli mocně vyvinutý sval a porušená soustava čivní. Mějte na mysli jedno z oněch zlatých přikázání Tyršových:

“Cos cvičením nabyt, vzorným životem si zachovej!”

Na zdar a 3. ledna na shledanou! Váš

Jos. Čermák.

SLOVO K CHICAGSKÝM SOKOLKÁM:

Sestry:

“Co's cvičením nabyt, vzorným životem si zachot Sokolek; nemohla by každá z nich nějakou hřívnou přispěti k vyslání vzorného družstva, aby v Praze podalo ukázkou našich cviků? Když jediná Jednota new-yorských Sokolek mohla vyslati družstvo 12členné, nemohlo by veliké Chicago vyslati aspoň družstvo 8členné? O jedno však Vás, sestry, žádám: zůstanete-li nyní netečnými, nechtějte pak na poslední chvíli přece nějaké družstvo shánět — kdy k náviku vzorných cvičení nebylo by více času. Rozhodněte nyní — je-li třeba, svolujte i mimořádnou schůzi a o věci pojednejte a při Vašem rozhodnutí at' již po tom zůstanete!

Na zdar!

Váš

J. Č.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝBORU N. J. S.

New York, dne 6. listopadu.

Starosta K. E. Hrbek zahájil schůzi v přítomnosti všech členů vyjma br. E. Wokála, jenž byl neúprosnou smrtí ze středu našeho vyrván. Starosta K. E. Hrbek vyslovil br. A. Wokálovi soustrast nad ztrátou jeho syna br. E. Wokála.

Br. M. Truneček, starosta T. J. S. Fuegner se dostavil do schůze, aby zastával místo br. E. Wokála do té doby, nežli nástupce bude T. J. S. Fuegner zvolen.

T. J. S. Oak Park žádá o poshování s poplatky. Žádosti vyhověno.

Br. Chuděj zasílá dopis, vztahující se na T. J. S. Taylor, Tex. Dopis přijat, zároveň zasílá účet v obnosu \$2.00 za cestovné a ztrátu času, jenž byl k vyplacení odkázán.

T. J. S. Scio, Oregon, žádá, aby tam byl vyslán agitátor, což bylo odloženo a jednatel má dopsat župnímu výboru do tyčné Župy.

T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, zasílá \$223.00 jako splátku na dluhující poplatky, další slibuje v době nejkrajší vyrovnat.

T. J. S. Čechie, Chicago a T. J. S. Čech, Cleveland žádají, aby jim byly odpuštěny příspěvky k N. J. S. na dobu dvou roků, udávající, že by jim to bylo vydatnou pomocí, neboť jsou nuceni stavět tělocvičnu; zároveň žádají, aby bylo všem jednotám k odhlasování předloženo; má být vyhověno.

Do této schůze se dostavil výbor T. J. S. Little Ferry, jenž zval Výk. Výbor N. J. S. k jich slavnosti, položení základního kamene na jejich tělocvičnu. Má být dne 30. listop. odbyváno a zároveň žádají o českého a anglického řečníka k slavnosti oné; pozvání přijato a žádosti má být vyhověno.

Následující jednoty žádají záslužné listiny pro bratry své: T. J. S. New York: St. Sýkora, J. Laně, Dom. Schoun; T. J. S. Omaha: J. Kolář, J. Zerzan a J. Fiala; T. J. S. Newburg: J. Turek; Plzeňský Sokol: J. F. Malý. Žádostem má býti vyhověno a jednatel má obstarat.

Župní výbor Župy Pacifické oznamuje, že zvolili br. F. Rýznera za agitátora pro onu Župu, a že zároveň byl vyslán do Malin, Oreg., aby tam založil novou jednotu, což se mu též podařilo. Přikládají účet v obnosu \$46.40 za cestovné a ztrátu času. Br. Rýznera účet přijat a k vyplacení odkázán.

T. J. S. Malin, Oreg., se hlásí v počtu 16 členů za člena N. J. S. a žádají o přijetí do svazu N. J. S., zároveň zasílají seznam členů a patřičný poplatek. Žádost tato byla přijata a T. J. S. Malin byla dnešním dnem za člena N. J. S. prohlášena.

Klatovský Sokol z Chicaga žádá o opětné přijetí do Svazu N. J. S. Má jim být jednatel dopsáno, aby zaslali jména členů, pak že bude vyhověno.

T. J. S. z Mitchel, Kanada, žádá, aby tam byl vyslán agitátor, neboť se chtí ku svazu N. J. S. připojit. Má jim být jednatel odepsáno.

Br. J. R. Jičínský oznamuje dopisem, že přijímá místo pořadatele výstavy sokolské N. J. S. v Praze a místo zástupce N. J. S. při VI. sletu v Praze; udává zároveň, že se spokojí s podmínkami, jež budou dány ostatním.

Br. F. Martynův opětné oznamuje, že mu není možno nabídnuté místo vůdce boreů k VI. sletu do Prahy přijmouti.

Br. J. Čermák oznamuje dopisem, že přijímá místo vůdce boreů k VI. sletu do Prahy, zároveň zasílá podmínky, i žádá, aby mu bylo nahrazeno služné za měsíc červen, neboť musí ustanovit náhradníka do škol v Chicagu na jeho místo, kterému musí služné zaplatit, ostatně přijímá tytéž podmínky, jež budou dány ostatním a cestovné z Chicaga do Prahy a zpět. Podmínky, podané br. Čermákem byly přijaty a má být neodkladně jednatel oznámeno. Odporučená a dobro-

zdání, týkající se vybrání boreů a zkoušek boreů br. Čermákem zaslanych, byly přijaty a vše odevzdáno výboru, jenž má vésti veškerou korespondenci, týkající se této záležitosti.

Stízní výbor, jenž měl prozkoumati a vyšetřit záležitost br. Stýbla proti br. Jičínskému jako pořadateli listu, podává své rozhodnutí, jež bylo přijato a má být zaslán opis rozhodnutí oběma stranám.

Co se týče záležitosti Č. A. Tiskové Kanceláře má jim být jednatel dopsáno a vše vysvětleno, a sice k obapolnému uspokojení.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy T. J. S. Říp, Ennis, Fuegner-Tyrš, So. Omaha, Slovanské Lípě, Granger, Tyrš, Newburg a Philadelphia.

Následující účty předloženy a k vyplacení odkázány: Nár. Tisk. za tisk a výpravu "Sokola Amer." a různou tiskovou práci \$327.55; Com. Eng. Co. za štočky pro S. A. \$7.80; Slovan Amer. za tiskovou práci \$25.75; F. Lier za tisk různých tiskopisů \$24.50.

Finanční výbor podává zprávu, že prozkoumal a porovnal knihy jednatele a pokladníka a obé vynašel v úplném pořádku. Ze zprávy vysvitá následující stav jmění N. J. S.:

Hotovost z minulého čtvrtletí	\$3,984.54
Příjem za poslední čtvrtletí	1,625.27

Úhrnem \$5,609.81

Vydání za poslední čtvrtletí 1,412.73

Zbývá na hotovosti \$4,197.08

Zpráva byla přijata.

Usneseno, aby schůze Výk. Výb. N. J. S. byly odbyvány každý poslední pondělek místo prvního pondělku v měsíci a veškeré návrhy, jež mají být jednotám k odhlasování předloženy mají se dít prostřednictvím "Sokola Amerického".

Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, taj.

Zápis o schůzi V. V. ze dne 27. listop.

Starosta K. E. Hrbek zahájil schůzi. Zápis o schůzi, odbyvané dne 6. listop., po přečtení přijat.

T. J. S. Fuegner oznamuje, že zvolili br. F. Vančuru za člena Výk. Výboru N. J. S. Br. Vančura se též dostavil a předložil pověřující listinu, jež byla přijata a br. Vančura byl br. K. E. Hrbkem do středu V. V. uvítán.

T. J. S. New York žádá záslužní listinu pro br. L. C. Franka; T. J. S. Podlipný pro br. M. Červeného, F. Havlena, V. Havlena a F. Miltnera; T. J. S. Žižka, Bruno, pro V. Blatného a F. Zeleného; T. J. S. Tyrš, C. R., pro A. Brýdla. Žádostem má být vyhověno a jednatel má vyřídit.

Br. J. Čermák zasílá obšírný dopis, vztahující se ku platu soudců a různým jiným věcem o vybírání boreů k VI. sletu do Prahy. Dopis přijat a odevzdán výboru.

Vreční pořadatel br. J. R. Jičínský zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

T. J. S. Newark zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti, jednatel má odepsat.

T. J. S. Oak Park žádá, aby jim byly odpuštěny poplatky k N. J. S. za rok 1911, zároveň žádají, aby žádost tato byla všem jednotám k ohlasování předložena. Žádosti má býti vyhověno. Obsah druhého dopisu vzat k vědomosti.

Br. Šiman zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti a jednatel má odepsat.

T. J. S. St. Louis zasílá resoluci, jež si přeje, aby byla v "Sokole Amer." uveřejněna, má jim být dopsáno a oznámeno, že Výk. Výbor N. J. S. v záležitosti této nepřestoupil své meze a že jednal správně pro dobro celku. Tajemník má obstarat.

Úřadovna organizačního výboru pro utvoření Amer. Jed. Ochotnické Jindřich Mošna zasílá dopis, jenž byl přijat a

psalo dotyčné jednotě, aby ono nářadí zaslala na jméno br. Pavelky a o další se br. Pavelka postará. Jednota tato se nemůže déle udržeti, tudíž ono nářadí případně župě k uschování.

Též dlužno podotknouti, že za příčinou vládních zákonů se výlet do Kingsville, Kanada, nepořádal.

Jelikož nebylo více k jednání, až na některé maličkosti, týkající se místních jednot, schůze skončena.

Na zdar!

Emil Šlapák, jednatel.

Cleveland, 1. listopadu.

Schůzi zahájil starosta Jos. Frčka za přítomnosti poloviny členů, schůze tato se odbývá 1. listopadu, jelikož 4. sobotu říjnovou se nesešlo dosti členů, aby schůze se odbyti mohla.

Zápis z minulé schůze čten a přijat.

V. V. žádá jména boreů, kteří budou vysláni ku zkoušce do Chicaga, a pak budou vysláni na VI. slet do Prahy. Usneseno dopsat V. V., aby nám vysvětlil, co vlastně se bude cvičit na oně zkoušce, aneb čím se mají bratři na zkoušku připravovat.

Dopis od T. J. S. Lev v Bridgeport, O., čten a přijat; bratři žádají, aby br. Pavelka dotyčnou jednotu navštívil.

Br. Pavelka oznamuje, že T. J. S. Lev v Bridgeport navštívil během schůze, a sice, že se sešlo 8 tamnějších bratří, již vše br. Pavelkovi vysvětlili, a sice, že hlavně potřebují evičitele.

Usneseno, aby br. Hořica požádal br. Šichu od Sokola Čech, zdali by do onoho města se usídlil a dotyčnou jednotu evičil, zdali by br. Šicha nepřijal; má br. Pavelka požádat br. Čermáka, zdali by občas do Bridgeport dojel, neb kterýkoli schopný zdejší evičitel; nemohl-li by br. Čermák právě nyní, jest zvolen br. Jos. Štibr.

Dále usneseno dopsati V. V. N. J. S., aby nám byl nápomocen finančně u vyslání evičitelů neb zástupců občas k jednotám, které se nám zdají býti liknavými neb vůbec nečinnými, tak aby se trochu probudily a pracovaly.

Účet za dovoz bradel z Toledo \$2.66 má býti zaslán T. J. S. Moravan k vyplacení.

Účet br. Pavelky za cestovné do Bridgeport poukázán k vyplacení.

Dále usneseno dopsat na místní jednoty, zdali by souhlasily pořádat koncert spojený s přednáškou, tak aby se Sokolstvo povzbudilo a něco pořáдалo, ku které by byl zvolen řečník z povolání.

Příští schůze se má obeslat lístky, zároveň se má dopsat Sokolu Čech, Sokolu Cleveland a Sokolu Tyrš, aby br. R. Sýkora, Ant. Panka a Karel Turek navštěvovali schůze, aneb jiné bratry zvolili.

3 výtisky Bezručových básní, jež byly na župní výbor zaslány si br. mezi sebou rozebrali a jednatel obnos 75c má zaslat na patričné místo.

Jelikož nebylo více k jednání, schůze byla skončena.

Výdej: \$8.40 za cestovné do Bridgeport, O.; \$2.66 za dovoz bradel z Toledo, úhrnem \$11.06.

Na zdar!

E. Šlapák, jed.

* * *

Cleveland, O., 25. listopadu.

Schůzi zahájil starosta Jos. Frčka. Do schůze se nedostavili Karel Turek, Anton Čermák (omluveni) a Jan Pohanka, kterému naprosto není možno se dostaviti, jelikož jest velice churav.

Zápis z minulé schůze čten a přijat.

Dopis od Sokola Čech čten a přijat. Sokol Čech oznamuje, že souhlasí, aby se pořádal koncert s přednáškou, jež župní výbor má v úmyslu, a co se týče zástupce br. Sýkory jest dopis z místa.

Dopis jednatele V. V. N. J. S. br. Černého, týkající se zkoušky na VI. slet do Prahy, čten a přijat. Není třeba vše

opisovat, jelikož br. Čermák oznamuje v "Sokole Amer." v posledním čísle, co se bude cvičit na zkoušce v Chicagu.

Dopis od Sokola Tyrš čten a přijat; br. oznamují župnímu výboru, že odstupují od N. J. S. z důvodů, že jim není možné poplatky vydržeti. Usneseno dopsati dotyčné jednotě, aby na dále ostala, aneb se přidala k jiné místní jednotě. Výbor: E. Šlapák, Jos. Frčka a V. Hořica příští schůzi jednotu Tyrš navštíví a bude hleděti vše uvést do pořádku.

Usneseno dopsati br. Fryšovi a Kasíkovi do Detroit, aby hleděli založiti jednotu v Saginaw, Mich., jakž se zároveň má oznámiti V. V. N. J. Sokolské.

Sokol Cleveland vysílá do župního výboru br. Kaše na místo bývalého br. Levého, jež odecestoval do Detroit.

Br. Hořica oznamuje, že br. Šicha místo evičitele u T. J. S. Lev v Bridgeport přijal a 12. listopada odecestoval; župní výbor přeje br. Šichovi mnoho zdaru a doufá, že vše se dobře vydaří.

Br. Pavelka oznamuje, že vydal dvě fotografie zdejšími anglickým časopisům, jež měly o Sokolstvu něco napsati, a že nyní není možno je zpět dostati, jelikož přišly k ztracení, a žádá župní výbor, aby mu je nahradil.

Jelikož nebylo více k jednání, schůze skončena.

Výdej: \$4.00 br. Šichovi cestovné do Bridgeport a \$1.30 br. Pavelkovi za dvě fotografie, celkem \$5.30.

Na zdar!

Emil Šlapák, jed.

ZÁPISKY ŽUPY JIŽNÍ.

Ennis, Tex., 2. července.

Schůzi zahájil starosta br. F. Toupal za přítomnosti všech členů výboru.

Čten zápis z poslední schůze a přijat jak čten. Došle dopisy za poslední měsíc: Br. B. Hatka, člen T. J. S. v Granger, žádá Ústř. Výb. Ž. J., by bylo něco učiněno pro T. J. S. Taylor, neboť jednota ona nalezá se ve velmi špatném postavení ohledně evičitelských sil. Usneseno, by jednatel oně jednotě dopsal a teprve dle odpovědi bude Ústř. Výb. se řídit. Dopis br. F. Chuděje přijat a vzat ku vědomí.

Na to schůze skončena.

Karel Moučka, jed.

* * *

Ennis, Tex., 6. srpna.

Schůze zahájena starostou br. F. Toupalem za nepřítomnosti br. Fr. Trojáčka.

Čten zápis z minulé schůze a přijat jak byl čten. Došle dopisy za poslední měsíc: T. J. S. Shiner zaslal župní poplatek \$2.30 za prvé půlletí 1911. Redakce "Texana" zaslal účet na \$10.50, za 200 stanov a 500 papírů s ohlavením. Povoleno k vyplacení.

T. J. S. Karel Havlíček Brovský žádá Ústř. Výb. Ž. J., aby dopsáno bylo všem jednotám Ž. J. a dáno jim k odhlásování, zdali by si přáli míti společného evičitele. Důvod návrhu jest, aby vždy, když nová jednota jest založena, společný evičitel ji nacvičil a členstvo s prvou přípravou dobře obeznámil, by více podobného neštěstí se nestalo, jaké stihlo nově založenou jednotu ve Waller. Dále před závody bude vždy velmi výhodné, když společný evičitel všechny jednoty navštíví, aby členstvo v prostných stejně nacvičeno bylo. Poplatek určen Ústř. Výb. na 10c z každého členu. Ostatní dle stanov Ž. J. Návrh jednohlasně přijat.

Jelikož více k projednávání nebylo, schůze řádně skončena. —

Karel Moučka, jed.

* * *

Ennis, Tex., 9. září.

Schůze zahájena starostou br. F. Toupalem v určitý čas za nepřítomnosti náměstka br. Fr. Trojáčka.

Omluvu pro nedostavení se nepodal ani minule.

Čten zápis z poslední schůze a přijat jak byl čten.

Dopis od Těl. Jed. Sokol St. Mo., žádající Župu o příspěvek na těloevičnu přijat, usneseno povolit \$1 z pokladny. Ježto více k projednávání nebylo, schůze ukončena.

Karel Moučka, jednatel.

* * *

Ennis, Tex., 1. října.

Schůze zahájena starostou br. F. Toupalem u přítomnosti všech členů výboru.

Zápis z poslední schůze přijat jak byl čten.

T. J. S. Shiner zaslal dopis, v němž oznamuje, že jest jednohlasně pro vydržování spol. evičitele a souhlasí s poplatkem 10c. Br. jednatel předčítá soukromý dopis od br. B. Hatky, ve kterémž navrhuje, aby Ž. J. chopila se znovu práce a odložené závody, jež letošního roku odbývány býti měly, se odbývaly při druhé manifestaci Čechoslovanů ve Waco, 14. listopadu.

Po přečtení nastala čilá debata, jejíž výsledek byl, aby nic letošního roku podnikáno nebylo, jelikož jest již málo času, pak jednoty jen dvě by byly zastoupeny, což při veřejném vystoupení, jaké by lid očekával, Sokolstvu by neprospělo. — Na to schůze ukončena.

Karel Moučka, jednatel.

* * *

Ennis, Tex., 5. listopadu.

Schůze zahájena starostou br. F. Toupalem v obvyklý čas. Čten zápis z minulé schůze a přijat jak čten.

Dopisy: T. J. S. Žižka ve Waller, T. J. S. Praha, Okla., T. J. S. Oklahoma City a T. J. S. Karel Havlíček Borovský oznamují, že jsou pro vydržování společného evičitele a s poplatkem souhlasí. — T. J. S. Hvězda Západu, Wilson, Kans., oznamuje, že jsou proti.

T. J. S. Oenaville zaslal dopis, v němž požaduje, aby dopsáno bylo Výk. Výboru stran spol. evič. S vydržováním souhlasí, žádají však, aby V. V. platil polovici výdajů. Žádosti této nelze vyhověti, poněvač předem byl učiněn u V. V. dotaz stran spol. evičitele. Odpověď jest, aby jednoty samy rok hleděly se udržeti, z čehož V. V. sezná, jaký jest zájem pro Sokola v Texasu, by obnosy, jež společnému evičiteli přijdou platiti, nepřišly na zmar. Na to schůze ukončena.

Karel Moučka, jednatel.

* * *

Ennis, Tex., 12. listopadu.

Schůze zahájena starostou F. Toupalem u přítomnosti všech členů. Čten zápis z poslední schůze a přijat jak čten.

Dopis od br. Drozdy, redaktora "Texana", žádající o odkoupení akcie, splatné ve 3 r. s šesti proc. úroky, přijat a usneseno akci odkoupiti z toho důvodu, že br. Drozda snaží se v čas. "Texanu", aby snaha sokolská byla českým lidem v Texanu pochopena a pak že ve svém časopise popřál Sokolům sloupec k vyměňování náhledů.

Dále usneseno, aby br. jednatel dopsal ještě jednou jednotám v Ž. J., které dosud nehlasovaly stran spol. evič., aby v krátkosti tak učinily.

Příjem za celý rok: T. J. S. Praha, Okla., \$13.10; Oenaville \$1.90; Granger \$4.90 a dluh \$10.00; Karel Jonáš, Wilson, Kans., \$2.70; Hvězda Západu \$1.90; Shiner \$2.30; celkem \$36.80.

Vydání za celý rok: Za express maj. Ž. J. \$1.85; express maj. Hall. 80c; cestovné náč. Brožkovi \$5.00; eviky k závodům \$5.10; podpora Místku \$1.00; poštovné Ž. J. K. M. L. H. \$1.95; stanovy, tisk \$7.00; psací papír \$3.50; podpora St. M. \$1.00; celkem \$27.20.

Na to schůze ukončena.

K. Moučka, jednatel.

K POVŠÍMNUTÍ VŠEM SOKOLŮM!

Bratři! Výpravčí "Sokola Amer." upozorňuje vysloužilé činovníky br. jednot, aby náležitě obeznámili nástupce své s jejich povinnostmi. Tajemník neb účetní (jak si to zařídí) mají výpravčímu "S. A." pravidelně každý měsíc oznamovati nové, odstouplé a vyloučené členy a též jejich adresy. Stává se, že br. tajemník oznámí odstoupení neb vyloučení členů a neudá jejich adresu, v domnění, že toho snad není třeba. Tu nastává výpravčímu často veliká práce. Prohlédne seznam členů zmíněné jednoty, oznámené jméno tam však nenajde, protože bratr ten třeba bydlí v jiném městě, aneb i v jiném státu, a chce-li ho výpravčí najíti, musí trpělivě převraceti a prohlížeti adresy různých jednot z různých států, než konečně hledaného najde. Dříve jsme mohli míti u adresáře každé jednoty též seznam členů bydlících jinde, nyní však musíme je míti zařazené tam, kde bydlí, aby čísla mohla býti zaslána v jednom balíku. Víme, že bři. tajemníci často sami neznají správné adresy členů bydlících mimo jich město, přece však by nám mohli udati aspoň poslední jejich známou adresu, což by nám hledání usnadnilo.

Dále žádáme br. činovníky, aby oznamovali ve schůzích členům, že jest jejich povinností hlásiti nové adresy výpravčímu zároveň s udáním adresy staré a jména jednoty, ku které patří, chtějí-li, aby jim "Sokol Amer." správně byl zaslán. A hlášení podobné má se díti hned, když se člen stěhuje, a ne teprve po několika měsících.

Jaké "radosti" výpravčí kolikrát má, vidno z těchto případů. Před časem dostal lístek následujícího as znění: "Jsem již 17 let Sokolem, stále jsem orgán dostávám a teď již 10 (!) měsíců nic. Zašlete mi všechna čísla, atd." — Prohlédli jsme adresáře a dopisy za několik měsíců a shledali, že před 9 měsíci pošta zmíněnému členu dodávku zastavila s poznámkou, že se přestěhoval neznámo kam. Kdyby nám byl oznámil změnu adresy hned když se stěhoval, mohlo býti vše v pořádku a mohl časopis dostávat stále.

Též podobných případů jako následující vyskytuje se dosti. Obdrželi jsme dopis s následujícíím as obsahem: "Přestěhoval jsem se do N. . . v Oregonu, zašlete mi sem tedy "Sokola Am." Na zdar! X. Y." Asi po 1-hodinovém hledání konečně jsme našli, že bydlel dříve ve státu California a patří k jednotě ve státu Texas. Kdyby byl udal jméno jednoty a dřívější svou adresu, mohli jsme změnu tu vyřídit za minutu.

Jest nutno, aby nám členové změny adres oznamovali hned po přestěhování se, neboť pošleme-li číslo na určitou adresu a zmíněný adresát tam již nebydlí a pošta novou adresu jeho nezná, vrátí nám jednoduše číslo to a kolektuje za ně 2c poštovného. Po čase si onen člen vzpomene, že nedostává "Sok. Am." a žádá všechna čísla, jež nedostal, a kolikrát ještě po "sokolsku" si zahubuje, co je to za pořádek, ale že se přestěhoval a nikomu tu neoznámil, k tomu se nepřizná.

Výpravčí "S. A."

* * *

LISTÁRNA REDAKCE.

K. Š.: Víme, že každé slůvko napsané v listě Tvém jest pravdivé, jako víme, že způsobilo by znovu nové spory a těm se vyvarovati dlužno v době přítomné. V prvním zápisu, prvním svolání prvé naší jednoty založené v St. Louisu, Mo., již mluvím se o řadách svobodomyslných a o takovém sdružení pouze. Viz "Památník" a článce o T. J. S. v St. Louisu, Mo., dále "Dějiny Sokolstva Amerického" a konečně "Památník" po sletu v Chicagu vydaný.

Š., Edwardsville: Poslali jsme odpověď písemně. Dostals zajisté. Tu jen opakujeme i na poučení druhých. Archy o měření a vážení členstva vyplniti dlužno co nejlépe a čistě. Rubriky o mohutnosti plíc, stisk ruky, zvedání břemen mohou odpadnouti tam, kde nemají strojů ku zkonšee.

Různé památky a vše co do výstavky do Prahy poslati z jednoty vaší miníte musíme mít po novém roce v rukou. Z východních jednot lze poslati na jednatele V. V. br. Čerňého, však musíme dostat seznam toho co se posílá.

V. D., Neb.: S listem oním nevyměňujeme a výstřižky zaslané použijeme na výstavce naší v Praze, jako na doklad "podpory věci naší." Pošli další možno-li.

M. B., Chicago: Zkoušky župní odbyvaly se ve všech našich Župách, kde borei jsou vůbec. Župní ústředí po radě naší totiž a aby se ušetřilo co nejvíce považovala za zkoušku nejlepší slet župní a tak bylo i v Župě Střední. Ostatní viz na str. 28. stanov N. J. S., kde dle usnesení sjezdového mluví se pak již jen o čtyřech nejlepších, jimž Župa cestu do hlavní zkoušky v Chicagu hradí.

F. Skalák: Šlo do koše, protože jsme se přesvědčili, že v udaném domě žádný Skalák nebydlí a ten co psal musel býti při nejmenším Podskalák, ač ti obyčejně jednali přímo, třeba trochu hruběji!

Jos. Nováček: Jestli naše české listy srovnají se svým svědomím a přijmou toho druhu oznámky my za to nemůžeme. Až se jim však poštovními úřady něco jiného poví a o dopravu poštovní se bude jednat, pak at' zbytečně nestěžují. Varovány byly všechny listem naším své doby.

V. P., Cleveland, O.: Fotografie stačí pro výstavku do Prahy.

Všetečka: Pošli vše co zajímavé a památné, jakž jsme v minulém čísle označili.

T. V.: Báseň jest politického rázu a proto nelze uveřejnit.

NA MILODAR STARÝM RODIČŮM

po zemřelém br. A. Šváchovi od T. J. S. Jan Žika ve Waller, Tex., zaslaly následující jednoty:

T. S. D. a Paní v New Yorku, N. Y.	\$ 5.00
T. J. S. New York, N. Y.	10.00
T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Texas.	5.00
Celkem	\$20.00

ČESKO-AMERICKÁ MATICE ŠKOLSKÁ.

(Schůze 12., dne 21. října 1911.)

K Matici se přihlásila a do středu jejího přijata byla: Česká Nedělní Svobodomyslná Škola ve východní části města Cleveland a Česká Svobodomyslná Škola v St. Paul, Minn. Obě podávají úplnou zprávu.

Zprávy ze škol zněly příznivě. Třídní knihy pro učitele jsou hotové a Matice je rozesílá po školách.

Schůze tato svolaná, aby předsedům a předsedkyním Českých Svobodomyslných spolků byl význam Matice nastíněn, byla velice chabě navštívena. Tedy hlavnímu svému účelu — aby předsedové a předsedkyně poznali, co jest Matice a aby v zájmu jejím co dobří členové a co členové, starající se o rozmach svých spolků pracovali — nedostála.

Občan V. B. Tůma — referent — původně ani nechtěl přednáseti, pro tak malý počet, avšak po delší debatě, za které přišlo několik nových předsedů, rozhodnuto, aby obě. Tůma krátce naznačil práci Matice.

Občan V. B. Tůma mluvil velice stručně a omezil se pouze na srovnání škol v "ohroženém území" a na nebezpečí, hrozící naší generaci zde. Doložil na konec:

"I my zde musíme se starati o zachování našich dětí českému národu. My to víme, ale i když zde mezi námi byla nedávno sokolská výprava z Čech, vůdce její, Dr. Scheiner, stále opakoval: "Hleďte zachrániti každé dítě, ni jedinou duši ztratit národu"."

Naše práce jest tedy zrovna tak důležitá, jako práce Ústřední Matice v Čechách. Ale ke každé práci jest třeba peněz. Matice rozeslala ku spolkům výzvu o podporu, dopadla celkem špatně. — Všude výmluvy!

Schůze tedy hlavnímu svému účelu nedostála. Jedno však se stalo k dobru Matice. Matice pak rozhodnutí nechává školám! Když školy v Matici zastoupené přijmou návrh ten, bude finančně zajištěna.

Proto žádá Matice, aby školy návrh tento uvážily!

Do dnes mohl se členem Matice státi pouze škola nebo spolek výhradně pro školství pracující. Povinný poplatek nebyl, každý dal, co chtěl a kdo nemohl nedal vůbec.

Nyní byl dán návrh, aby se vedle těchto členů, majících plné právo, členství rozšířilo. O. I.) Členové zakládající (kdo složí \$100, jednou pro vždy stane se členem zakládajícím.) II.) Členové přispívající (který spolek neb jednotlivce se uvolí přispívati na Matici každoročně pěti dollars stane se členem přispívajícím.) III.) Členové čestní (kterými se mají voliti jednotlivci neb spolky o české školství v Americe zvláště zasloužilé.)

Patronáty necht' rozhodnout!

Příjem v této schůzi.	\$—.
Z minulé schůze.	83.24
Vydání, tisk prot. a provolání.	2.75
Poštovné	3.92
Heslo na slavnost 25letého trvání školy v N. Y.	5.00

Zbývá u pokladníka. \$71.57

Příhlášky k Matici přijímá a dotazy vyřizuje tajemník B. O. Vašků, 423 E. 70th St., New York City.

(Schůze 13., dne 18. listopadu 1911.)

Výbor pro upravení třídních knih oznamuje, že rozeslal třídní knihy a jedna i s posláním, že stojí 3 dolary. Třídní knihy přijdou sice školám pro letošní školní rok trochu pozdě, ale výbor žádá, aby každá škola třídní knihu přece odkoupila, neb když jí nebude potřebovatí letos, upotřebí jí jistě v příštím školním roce. Matice věnovala všechny svoje peníze na vydání těchto knih — jednotlivá škola by si něco podobného dovoliti nemohla, neb by jí jedna kniha přišla nejméně na deset dollarů (papír, tisk, linkování, vazba atd.) — a knihy školám dává za to, co za ně zaplatila a tu očekává, že školy žádané peníze za ně co nejdříve odeslou, aby je Matice mohla věnovati na jiné učené pomůcky.

Dále žádá Matice své školy, aby se rozhodly a svá usnesení poslaly stran návrhu "Kdo může býti členem Matice", jak naznačeno v posledním protokolu Matičním, který jest přiložen.

Mluvnice jsou rozděleny a lednem 1912 přijdou do oběhu, také čtvrté čítanky přijdou tentýž rok do oběhu.

Zpráva New Yorkské školy, aby učitelé vypracovali druhou čítanku, přijata.

Přijat návrh, aby Matice vydala koncem roku Výroční zprávu, ve které by byla působnost škol všech obsažena a dějiny těch škol, které jsou v Matici zastoupené. Redakce k tomu zvolena bude příští schůzi. Ostatek jednání ponecháno na příště.

Příjem z min. schůze.	\$71.57
Vydání: Vazba 39 knih po 40.	19.60
Tisk protokolu	1.00
Vydání tajemníka	1.35
Tisk třídních knih (na po 44).	25.00
Odeslání dvou knih po 25.50
Poštovné na knihy třídní.	5.00

Celkové vydání \$52.45

Zbývá u pokladníka. \$19.12

Příhlášky k Matici přijímá a dotazy vyřizuje tajemník B. O. Vašků, 423 E. 70th St., New York City.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do T. J. S. Blesk v Baltimore přijat byl Lemberg V. Zelenka.

— Do T. J. S. Tyrš v Cedar Rapids přijat byl Fr. J. Líbal. Odstoupili: Jos. Zástěra, Karel Žižkovský, Jos. J. Žižkovský, Stanislav a Vilém Veselý, Jan Rašplíčka, Fr. A. Voleský, Frant. Voleský. Václav Ulé vyloučen pro nesokol- ské jednání.

— Do T. J. S. v Iowa City, Ia., přijat byl Boh. Cílek. Vystoupil Vineene Jelínek.

— Ze Sokola Lorain, O., vystoupili: Fr. Příhoda, Jos. Fousek, Vác. Kaiser.

— Do T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., přijati byli: Kazimír Kleban a Hubert Rossa.

— Do T. a Podp. J. Budivoj v Detroit, Mich., přijati byli: Adolf Bažant, Emanuel Nejedlý. Vyloučen pro ne- placení Vojt. Salatorník.

— Do T. J. S. St. Louis přijati byli: M. Machálek a Jan Sodomka. Odstoupili Fr. Raffel, Karel Kolář, Vác. Straka. Pro neplacení vyloučení: Josef Bláha, Ant. Smrčka, Otto Fishl, Ant. Kidlíček.

— Do T. J. S. East St. Louis, Ill., přijati byli: Josef Hrabá, Anton Karabec, Daniel Koutský.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Naděje Vác. Killian Mát., Cander Jan. Mikeš Josef, Filip Bed., Jedlička Jos. Zeměl Kňákal Rudolf.

(Pro nedostatek místa další oznámení odložena na příště.)

VYSLOVENÍ SOUSTRASTI.

Sokol Slovanská Lípa v Chicagu vyslovuje tímto svému členu Josefu Peters, nelíbenou soustrast nad ztrátou a úmrtím jeho milé manželky.

Za Sokol Slovanská Lípa v Chicagu, Ill.

Václ. Zárobský, starosta.

Alois Kára, tajemník.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze poslední pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; Jan Černý, jednatel, 431 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajemník, 3202—3rd Ave.; Fr. Lier, pokl., 1185 Lexington Avenue, New York. — J. Pavlík, E. Wokál, F. Bartůnek; výbor finanční: St. Kostka, Al. Wokál, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyn, 1329 First ave., podnác. Aug. Tesař, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnáčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.

Župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvestr Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětka, 2010 Ashland Ave.; 1. podnáčelník Karel Neuman; 2. podnác. Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadaň. Schůze odávají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zaslány bud' teč na jednatel.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. Fr. T. Schipp, 71 E. 31st St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Newark, N. J., 2. pondělí v místnosti J. Hartwicka, 397-407 Fairmount av.; taj. Boh. Vavřina, 230—16th ave., cor. 14th St.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y. schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Elian, 516 E. 81. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v české Budově a Sokolovně,

2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpo.; taj. Ferd. Dobisch, 725 New Market St.

T. J. Sokol Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Vinca Březina, 38 Cross St.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Jos. Kliment, 816 N. Castle St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. Marie Mičková, 400 E. 72. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Anna Vančura, 199—3rd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Vilemina Ulman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník Wm. Kour, Union Av. cor. Columbia St., Wood Ridge, N.J.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každou 2. sobotu v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o 1/2 3. odpo.; taj. Ant. Smietansky, c. o. Mrs. A. S. Demarest, 28 Warren St., Hackensack, N. J.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Josef Frčka, 5638 Broadway S. E.; náměstek Karel Turek, 2843 E. 111th St., S. E.; jednatel Emil Šlapák, 8711 Capitol Ave., S. E.; pokladník Jan Pavelka; náčelník Ant. Pankc, 2675 E. 96th St., S. E.; 1. podnác. Ant. Čermák, 2. podnác. J. Vozka (z Detroit); další členové výboru: Vác. Hořice, Rud. Šýkora, Vác. Levý, Vác. Přech, A. Kolářský a Jan Pohanka.— Schůze konány jsou každou 4. sobotu v 8 hod. večer v síni Sokola Čech. Všechny dopisy bud' teč zaslány na jednatel.

Sokol Cleveland. Schůze 1. a 3. neděli v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Alois Havelka, 2518 E. 93. St., S. E.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Karel Šumek, 4804 Vivian Ave. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 2. středu večer v síni Sokol na Clark av.; jednatel J. Pokorný, 4507 Clark Ave., S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze 1. neděli v měsíci. Tělocvična 11000 Buckeye Rd. S. E. Jednatel Václav Huml, 2834 E. 101 St. S. E., Cleveland, Ohio.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Kasič, 405 Woodward Arcade.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul., taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Vác. Becker, 147 Williams.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelly Pl. Taj. Ad. Navrátil, 3106 Broadway.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Vác. Ševčík, 1136 Brabec St.

T. J. S. L. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.; taj. Jan Šimandl, 246 Oak St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Princlík, box 77.

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední Výbor: Starosta Dr. J. Rudiš-Jičínský, náměstek Václav Janda, jednatel Fr. Filip, Security Bank., pokl. Jos. Woitišek; náčelník Rudolf Stýblo, 1346 W. 20th St., Chicago, Ill., 1. podnác. Fr. Filip, Security Bank, Cedar Rapids, Ia., 2. podnác. Fr. Jirásek, tamtéž. Další výbor: R. Novák, Jos. Halq, Ferda Engelthaler, H. O. Hašek a Fr. Dostal. — Schůze 3. pátek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. ave.

Pižeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2525 S. Ridgeway Avenue.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 2335-2341 So. Kedzie ave.; taj. Josef Plaček, 2333 So. Kedzie ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436-40 Emma st., taj. K. Doubek, 2537 Augusta St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300-1302 S. 41st av.; taj. Otto Wilt, 2249 So. 44. Court.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č. S. P. S. Taj.: O. Ratchovský, 4714 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 515—517 DeKoven St.; taj. Alois Kára, 610 Banker St.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci. Taj. A. Lisý, 4911 N. 40. Ave.

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Tajemník Vác. Fikar, 3015 Union Ave.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill., schůze 1 a 2. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1126 W. 18. St.; taj. Theo. Vavřínek, 1810 So. Fisk St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měs. Taj. Fr. Šindelář, 1506 So. Clarence Ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Taj. Ant. Kopic, 5026 W. 29 St., Cicero, Ill.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. Fr. H. Dvořák, 746 Logan St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764—15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; jednatel F. Vůch, 2416 s. 11th St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděli ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, na 11. a Exchange av. taj. Emil Plamínek, 912 Exchange Av.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Jos. Trejtnar, 1502 K. St. W.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Jos. Eisman, box 344.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. J. M. Kadlec, 302 Bloomington St.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

Zupa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: starosta J. J. Mík; jednatel Oldřich J. Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jos. Vonásek; náčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb. Další výbory: Karel Špalek, Fr. Křeček, Fr. Říha, Vojt. Košťál, Fr. Benák, Emilie Jelenova, Tih. Kmentova, Mamie Kmentova, Kamila Dlaskova, Ethel Dlaskova, Olga Dlaskova, Marie Jindrova. — Schůze každé 2. pondělí v měsíci večer v Sokolovně T. J. S. Omaha.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. P. Johanes.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. F. R. Okřina.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Smrž.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Karel Špalek, 1230 S. 12th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Chas. Hulla, P. O. B. 35.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Fügner-Tyrš v So. Omaha, Neb.; schůze 1. neděli ve 2. hod. odp.; taj. Vác. Opočenský, 367 So. 21. St.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděli ve 2. hod. odp. v místnosti Z.Č.B.J.; taj. Ant. Odvárka.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.; 2. neděli; tajemnice Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 3. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Marie Ouřada, 176 So. 22. St.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb. Schůze 4. středu. Taj. Vlasta Souček, 1457 So. 14. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. Howells, Neb.; taj. Frant. Boháč.

T. J. S. Ord, Neb. Tajemník Ant. Bartuněk.

T. J. S. Havlíček, Milligan, Neb. Taj. Václav Elznie.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Emma Kovář.

Sokol Ravennský, Ravenna, Neb., taj. Fr. Škočdopole.

Sbor Sokolek Wilber, Neb., tajemnice M. Chab.

Zupa Jižní. Sídlo v Ennis, Texas.

Ústřední výbor: starosta Fr. Toupal, náměstek Fr. Trojáček, jednatel Karel Moučka, R. 3; poklad. L. O. Hošek, náčelník Ant. Brožek, 1. podnáč. Fr. Vrla, 2. podnáč. Jar. Houdek. Další členové výboru: Fr. F. Toupal, Joe Toupal, Alois Šediví, Joe Skroch. Schůze každou prvou neděli v měsíci. Veškeré dopisy bud' tež zasílány na jednatele.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. Jifíček, R. F. D. 2., Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. V. E. Doleček.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník Dominik Tuma, 433 W. Frisco St.

T. J. S. Praha, Okla.; taj. Joe Chmeřa, R. 3, box 3, Prague, Okla.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Jaroslav Sládek, R. 4 — box 24.

T. J. S. Taylor, Tex., tajemník J. H. Strnad, 321 Mons.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex. Tajemník Jos. Zázvorka.

T. J. S. Galveston, Tex., taj. J. J. Oveský, c. o. Hotel Texas.

T. J. S. Shiner, Tex., taj. Fr. Pavliš box 74.

T. J. S. Granger, Tex. Tajemník B. Hatka, box 323.

T. J. S. Oenaville, Tex., taj. J. R. Bartek, R. 3, box 52.

T. J. S. Žižka, Waller, Tex.; taj. A. Kulhánek.

T. J. S. Hallettsville, Tex., taj. F. G. Fabian.

Zupa Pacifická. Sídlo v San Francisco, California.

Starosta J. J. Justice, 1989 Geary St.; jednatel Fr. Rýzner, 3823 Army St.; pokl. B. Kantner, 4206 — 24th St.; náčelník L. Jirsák, 460 Herman St.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. C. Kokeš, 1659 Bush St.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon; taj. Ant. Liška, Scio, Oregon.

Sbor Sokolek v San Francisco, Cal.; taj. Marie Křeček, 383 Arkansas St.

T. J. S. Oakland, Cal. Taj. Vác. Machek, 2239 Peralta St.

T. J. S. Portland, Oregon; jednatel Čeněk Krémář, 95 N. 17. St.

T. J. S. Los Angeles (inc.); schůze každou 1. středu v měsíci u pokl. br. J. J. Zák, 209½ E. 5th St. Veškeré dopisy zasílati na J. J. Zák, 209½ E. 5th St.

NOVÉ KNIHY.

Na skladě u Výkonného Výboru Nár. Jednoty Sokolské:

1. Památník Nár. Jed. Sok....	\$1.25
3. Kožíšek Fr. Cvičební večery na koni na šíř.....	.14
4. Jindř. Fugner: Životopis....	.17
5. Vaníček Karel: Sokolstvo, jeho směr a cíl. — Komenský Jan Amos a jeho snahy tělocvičné04
7. Hanušová Kl. Duchácká: Hry mládeže47
8. Pexa Václav: Cvičební večery na hrazdě22
9. Kožíšek Fr.: 100 příkladů cvičení prostných20
11. Mendík Jan: Povelky ku podrobnému procvičení poř. cvičení10
12. Scheiner, Jos. E. Dr.: Úvahy a řeči Dra. Mir. Tyrše. — Povšechné úvahy o věci Sokolské, I. 1.....	.25
13. Povšechné úvahy o věci Sok., I. 2.25
14. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; II. s nářadím....	.18
15. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; II. s nářadím....	.25
16. Hanušová Kl.: Dětský tělocvik22
18. Pexa Václ.: Cvičební večery na bradlech20
19. Klenka Jos.: Cvičební večery na kruzích14
Veselý J. Z.: Rukověť tělocviku pro školy a spolky.....	.36

KRAJANÉ!

Nakupujte svých potřeb v stálém a spolehlivém obchodě. Pak nekoupíte mosaz za zlato a padělané diamanty za pravé.

Stříbrné dámské hodinky.....	\$2.75 a výše
Stříbrné hodinky pro pány a hochy.....	3.75 a výše
Zlaté hodinky pro dámy.....	7.50 a výše
Zlaté hodinky pro pány.....	18.00 a výše
Diamantové prsteny.....	3.75 a výše
Zlatý řetízek, 20 coulů, se zlatým srdcem a malým diamantem.....	10.00 a výše

Jiných klenotů, hodiček a hodin, stříbrných lžic, dříčků, nožů, atd., ceny jsem snížil. Ve správkách, v měření očí a připravování brýlí jsem specialistou, neb mám v ohledu tom 22-letou zkušenost; proto navštívte krajana

Sok. Frant. Šmejkal

1349 I. Ave., mezi 72. a 73. ul., N. Y. City

